

Úradný vestník

Európskej únie

C 328

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Zväzok 53

4. decembra 2010

Číslo oznamu

Obsah

Strana

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2010/C 328/01

Posledná publikácia Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie Ú. v. EÚ C 317, 20.11.2010

1

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2010/C 328/02

Vec C-222/08: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 6. októbra 2010 — Európska komisia/Belgické kráľovstvo [Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2002/22/ES (smernica „univerzálnej služby“) — Elektronické komunikácie — Sieť a služby — Článok 12 — Kalkulácia nákladov záväzkov univerzálnej služby — Sociálna zložka univerzálnej služby — Článok 13 — Financovanie záväzkov univerzálnej služby — Určenie nespravodlivého zaťaženia]

2

SK

Cena:
4 EUR

(Pokračovanie na druhej strane)

2010/C 328/03	Vec C-389/08: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 6. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Grondwettelijk Hof — Belgicko) — Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV, KPN Belgium NV/Ministerraad [Elektronické komunikácie — Smernica 2002/21/ES (rámcová smernica) — Článok 2 písm. g), článok 3 a článok 4 — Národný regulačný orgán — Vnútroštátny zákonodarca vystupujúci ako národný regulačný orgán — Smernica 2002/22/ES (smernica univerzálnej služby) — Siete a služby — Článok 12 — Kalkulácia nákladov záväzkov univerzálnej služby — Sociálna zložka univerzálnej služby — Článok 13 — Financovanie záväzkov univerzálnej služby — Určenie nespravodlivého zaťaženia]	2
2010/C 328/04	Vec C-512/08: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 5. októbra 2010 — Európska komisia/ Francúzska republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Článok 49 ES — Sociálne zabezpečenie — Zdravotnícka starostlivosť plánovaná v inom členskom štáte a vyžadujúca si použitie špeciálnych lekárskeho prístrojov — Požiadavka predchádzajúceho povolenia — Plánovaná starostlivosť poskytovaná v inom členskom štáte — Rozdiely medzi platnou výškou krytia v členskom štáte poistenia a členskom štáte pobytu — Právo poistenca na dodatočnú intervenciu príslušnej inštitúcie, dopĺňajúcu intervenciu inštitúcie členského štátu pobytu)	3
2010/C 328/05	Vec C-515/08: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 7. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgicko) — trestné konanie proti Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luis das Neves Palhota, Termiso Lda (Slobodné poskytovanie služieb — Články 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ — Vysielanie pracovníkov — Obmedzenia — Zamestnávateľia usadení v inom členskom štáte — Registrácia predchádzajúceho vyhlásenia o vyslaní — Dokumenty sociálneho zabezpečenia alebo pracovné dokumenty — Dokumenty rovnocenné s dokumentmi upravenými právom hostiteľského členského štátu — Kópia — Uchovávanie pre vnútroštátne orgány)	4
2010/C 328/06	Spojené veci C-53/09 a C-55/09: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 7. októbra 2010 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal House of Lords — Spojené kráľovstvo) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/Loyalty Management UK Limited (C-53/09), Baxi Group Ltd (C-55/09) (Šiesta smernica o DPH — Zdaniteľný základ — Systém podpory predaja — Vernostný program umožňujúci klientom získavať u obchodníkov body a vymieňať ich za bonusové produkty — Platby vykonané prevádzkovateľom daného programu v prospech poskytovateľov prémie, ktorí dodávajú bonusové produkty — Platby vykonané obchodníkom v prospech prevádzkovateľa vernostného programu, ktorý dodáva bonusové produkty)	4
2010/C 328/07	Vec C-154/09: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 7. októbra 2010 — Európska komisia/ Portugalská republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2002/22/ES — Elektronické komunikačné siete — Siete a služby — Článok 3 ods. 2 a článok 8 ods. 2 — Určenie podnikov zodpovedných za povinnosti vyplývajúce z univerzálnej služby — Nesprávne prebratie)	5
2010/C 328/08	Vec C-162/09: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 7. októbra 2010 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené kráľovstvo] — Secretary of State for Work and Pensions/Taous Lassal (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Voľný pohyb osôb — Smernica 2004/38/ES — Článok 16 — Právo trvalého pobytu — Časová pôsobnosť — Ukončené obdobia predchádzajúce dátumu prebratia)	5

2010/C 328/09	Vec C-173/09: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 5. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Sofia-grad — Bulharsko) — Georgi Ivanov Elchinov/Natsionalna zdravnoosiguritelna kasa [Sociálne zabezpečenie — Slobodné poskytovanie služieb — Zdravotné poistenie — Nemocničná starostlivosť poskytnutá v inom členskom štáte — Predchádzajúce povolenie — Podmienky uplatňovania článku 22 ods. 2 druhého pododseku nariadenia (EHS) č. 1408/71 — Spôsoby náhrady nemocničných nákladov, ktoré poistená osoba vynaložila v inom členskom štáte — Povinnosť vnútroštátneho súdu nižšieho stupňa podriaďiť sa výkladovým pokynom súdu vyššieho stupňa]	6
2010/C 328/10	Vec C-222/09: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 7. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Naczelny Sąd Administracyjny — Poľská republika) — Kronospan Mielec sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie (Šiesta smernica o DPH — Článok 9 ods. 2 písm. c) a e) — Výskumné a vývojové práce vykonávané technikmi — Určenie miesta poskytovania služieb)	7
2010/C 328/11	Vec C-224/09: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 7. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bolzano — Taliansko) — trestné konanie proti Marthe Nussbaumerovej (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 92/57/EHS — Minimálne bezpečnostné a zdravotné požiadavky na dočasných alebo lokalitne sa meniacich staveniskách — Článok 3 — Povinnosť určiť koordinátora pre otázky bezpečnosti a ochrany zdravia a vypracovať plán bezpečnosti a ochrany zdravia)	8
2010/C 328/12	Vec C-382/09: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 7. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākās tiesas Senāts — Lotyšská republika) — Stils Met SIA/Valsts ieņēmumu dienests (Spoločný colný sadzobník — Colné zaradenie — Kombinovaná nomenklatúra — Kapitola 73 — Splietané lanká, laná a káble z ocele — Položka 7312 — Kód TARIC-u — Chyba v colnom zaradení — Prepustenie tovaru do voľného obehu — Nariadenie (ES) č. 384/96 — Antidumpingové clá — Pokuta vo výške rovnajúcej sa celej sume antidumpingového cla)	8
2010/C 328/13	Vec C-49/10: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 7. októbra 2010 — Európska komisia/Slovenská republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Životné prostredie — Smernica 2008/1/ES — Integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia — Podmienky povolenia existujúcich prevádzok — Neprebratie v stanovenej lehote)	9
2010/C 328/14	Vec C-127/10: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. októbra 2010 — Európska komisia/Helénska republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2006/42/ES o strojových zariadeniach — Neprebratie v stanovenej lehote)	9
2010/C 328/15	Vec C-400/10 PPU: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 5. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court — Írsko) — J. McB./L. E. [Súdna spolupráca v občianskych veciach — Manželské veci a rodičovské práva a povinnosti — Haagsky dohovor z 25. októbra 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí — Nariadenie (ES) č. 2201/2003 — Deti, ktorých rodičia nie sú manželmi — Opatrovnícke právo otca — Výklad pojmu „opatrovnícke právo“ — Všeobecné zásady práva a Charta základných práv Európskej únie]	10
2010/C 328/16	Vec C-142/10 P: Odvolanie podané 17. marca 2010: Francisco Pérez Guerra proti uzneseniu Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 11. februára 2010 vo veci T-3/10, Pérez Guerra/BNP Paribas a Španielsko	10

2010/C 328/17	Vec C-290/10 P: Odvolanie podané 10. júna 2010: Franssons Verkstäder AB proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 10. mája 2010 vo veci T-98/10, Franssons Verkstäder/ÚHVT a Lindner Recyclingtech (Chaff Cutters) 10	10
2010/C 328/18	Vec C-368/10: Žaloba podaná 22. júla 2010 — Európska Komisia/Holandské kráľovstvo 10	10
2010/C 328/19	Vec C-371/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof Amsterdam (Holandsko) 26. júla 2010 — National Grid Indus B.V./Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam 11	11
2010/C 328/20	Vec C-387/10: Žaloba podaná 2. augusta 2010 — Európska komisia/Rakúska republika 12	12
2010/C 328/21	Vec C-428/10: Žaloba podaná 27. augusta 2010 — Európska komisia/Francúzska republika 12	12
2010/C 328/22	Vec C-436/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Mons (Belgicko) 13. septembra 2010 — Belgicko — SPF Finances/BLM SA 12	12
2010/C 328/23	Vec C-438/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) 13. septembra 2010 — Lilia Druțu/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău 13	13
2010/C 328/24	Vec C-439/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) 13. septembra 2010 — SC DRA SPEED SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău 13	13
2010/C 328/25	Vec C-440/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) 13. septembra 2010 — SC SEMTEX SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău 14	14
2010/C 328/26	Vec C-441/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) 13. septembra 2010 — Ioan Anghel/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău 14	14
2010/C 328/27	Vec C-451/10 P: Odvolanie podané 15. septembra 2010: Télévision française 1 SA (TF1) proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 1. júla 2010 v spojených veciach T-568/08 a T-573/08, M6 a TF1/Komisia 15	15
2010/C 328/28	Vec C-453/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný dňa 16. septembra 2010 Okresným súdom Prešov (Slovenská republika) — Jana Pereničová, Vladislav Perenič/S.O.S. financ. spol. s r.o. 15	15

2010/C 328/29	Vec C-455/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Centrale Raad van Beroep (Holandsko) 17. septembra 2010 — G. A. P. Peeters-van Maasdijk/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen	16
2010/C 328/30	Vec C-456/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 17. septembra 2010 — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)/Administración del Estado	16
2010/C 328/31	Vec C-460/10 P: Odvolanie podané 21. septembra 2010: Luigi Marcuccio proti uzneseniu Všeobecného súdu (šiesta komora) zo 6. júla 2010 vo veci T-401/09, Luigi Marcuccio/Súdny dvor	16
2010/C 328/32	Vec C-463/10 P: Odvolanie podané 27. septembra 2010: Deutsche Post AG proti uzneseniu Všeobecného súdu (prvá komora) zo 14. júla 2010 vo veci T-570/08, Deutsche Post AG/Európska komisia	17
2010/C 328/33	Vec C-467/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Gießen (Nemecko) 28. septembra 2010 — Trestné konanie proti Barisovi Akyüzovi	18
2010/C 328/34	Vec C-470/10: Žaloba podaná 28. septembra 2010 — Európska komisia/Portugalská republika	19
2010/C 328/35	Vec C-471/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Rakúsko) 28. septembra 2010 — Martin Wohl a Ildiko Veres/Magistrat der Stadt Salzburg, ďalší účastník konania: Finanzamt Salzburg-Stadt	19
2010/C 328/36	Vec C-473/10: Žaloba podaná 29. septembra 2010 — Komisia/Maďarsko	19
2010/C 328/37	Vec C-475/10 P: Odvolanie podané 1. októbra 2010: Spolková republika Nemecko proti uzneseniu Všeobecného súdu (prvá komora) zo 14. júla 2010 vo veci T-571/08, Spolková republika Nemecko/Európska komisia	21
2010/C 328/38	Vec C-476/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Rakúsko) 1. októbra 2010 — projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic a Herbert Hilbe/Grundverkehrs-Landeskommission Vorarlberg	22
2010/C 328/39	Vec C-477/10 P: Odvolanie podané 27. septembra 2010: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) zo 7. júla 2010 vo veci T-111/07, Agrofert Holding a.s./Európska komisia	22
2010/C 328/40	Vec C-479/10: Žaloba podaná 5. októbra 2010 — Európska komisia/Švédске kráľovstvo	24

2010/C 328/41	Vec C-480/10: Žaloba podaná 5. októbra 2010 — Európska komisia/Švédске kráľovstvo 24
2010/C 328/42	Vec C-482/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Taliansko) 6. októbra 2010 — Teresa Cicala/Regione Siciliana 25
2010/C 328/43	Vec C-483/10: Žaloba podaná 6. októbra 2010 — Európska komisia/Španielske kráľovstvo 25
2010/C 328/44	Vec C-485/10: Žaloba podaná 8. októbra 2010 — Európska komisia/Helénska republika 26
2010/C 328/45	Vec C-497/10: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené kráľovstvo) 18. októbra 2010 — Barbara Mercredi/Richard Chaffe 26

Všeobecný súd

2010/C 328/46	Veci T-135/06 až T-138/06: Rozsudok Všeobecného súdu z 29. septembra 2010 — Al-Faqih a i./Rada („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Boj proti terorizmu — Obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom — Zmrazenie finančných prostriedkov — Základné práva — Právo na rešpektovanie vlastníctva, právo byť vypočutý a právo na účinné súdne preskúmanie“) 28
2010/C 328/47	Veci T-230/08 a T-231/08: Rozsudok Všeobecného súdu z 12. októbra 2010 — Asenbaum/ÚHVT (WIENER WERKSTÄTTE) [„Ochranná známka Spoločenstva — Prihlášky slovnej ochrannej známky Spoločenstva WIENER WERKSTÄTTE — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 40/94 [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009]“] 28
2010/C 328/48	Vec T-439/08: Rozsudok Všeobecného súdu z 21. októbra 2010 — Agapiou Joséphidès/Komisia a EACEA [„Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkajúce sa pridelenia Strediska excelentnosti Jean Monnet Cyperskej univerzity — Dokumenty pochádzajúce od tretej osoby — Čiastočné zamietnutie prístupu — Žaloba o neplatnosť — Lehota na podanie žaloby — Neprípustnosť — Námieta nezákonnosti — Námieta týkajúca sa ochrany súkromia a integrity jednotlivca — Námieta týkajúca sa ochrany obchodných záujmov — Povinnosť odôvodnenia“] 29
2010/C 328/49	Vec T-474/08: Rozsudok Všeobecného súdu z 21. októbra 2010 — Umbach/Komisia [„Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkajúce sa zmluvy uzatvorenej v rámci programu TACIS — Žiadosť o prístup v súvislosti so sporom medzi žalobcom a Komisiou pred občianskoprávnym belgickým súdom — Čiastočné zamietnutie prístupu — Žiadosť o prístup založená na zásadách vyplývajúcich zo Zmluvy EÚ — Nadradený verejný záujem“] 29

2010/C 328/50	Vec T-69/09: Uznesenie Všeobecného súdu z 5. októbra 2010 — Provincie Groningen a Provincie Drenthe/Komisia („Žaloba o neplatnosť — EFRR — Rozhodnutie o znížení finančnej pomoci a o čiastočnom vrátení vyplatených súm — Regionálna entita — Neexistencia priamej dotknutosti — Neprípustnosť“) 30	30
2010/C 328/51	Vec T-415/10 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 15. októbra 2010 — Nexans France/Spoločný podnik Fusion for Energy („Predbežné opatrenie — Verejné obstarávanie — Postup verejného obstarávania — Zamietnutie ponuky — Návrh na odklad výkonu — Neexistencia naliehavosti“) 30	30
2010/C 328/52	Vec T-431/10 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 19. októbra 2010 — Nencini/Parlament („Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Poslanec Európskeho parlamentu — Vymáhanie príspevkov vyplatených vo forme náhrady výdavkov na asistenta a cestovných výdavkov — Návrh na odklad výkonu — Neexistencia naliehavosti“) 30	30
2010/C 328/53	Vec T-280/09: Žaloba podaná 13. augusta 2010 — Morte Navarro/Parlament 31	31
2010/C 328/54	Vec T-403/10: Žaloba podaná 7. septembra 2010 — Brighton Collectibles/ÚHVT — Felmar (BRIGHTON) 31	31
2010/C 328/55	Vec T-404/10: Žaloba podaná 8. septembra 2010 — National Lottery Commission/ÚHVT — Mediatek Italia a De Gregorio (zobrazenie ruky) 32	32
2010/C 328/56	Vec T-416/10: Žaloba podaná 15. septembra 2010 — Yoshida Metal Industry/ÚHVT — Pi-Design a i. (plocha pokrytá čiernymi kruhmi) 32	32
2010/C 328/57	Vec T-434/10: Žaloba podaná 17. septembra 2010 — Václav Hrbek s obchodným menom BODY-HF/ÚHVT — The Outdoor Group (ALPINE PRO SPORTSWEAR & EQUIPMENT) 33	33
2010/C 328/58	Vec T-439/10: Žaloba podaná 24. septembra 2010 — Fulmen/Rada..... 34	34
2010/C 328/59	Vec T-440/10: Žaloba podaná 24. septembra 2010 — Mahmoudian/Rada 34	34
2010/C 328/60	Vec T-441/10 P: Odvolanie podané 20. septembra 2010: Christian Kurrer proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 8. júla 2010 vo veci F-139/06, Kurrer/Komisia 35	35
2010/C 328/61	Vec T-442/10 P: Odvolanie podané 20. septembra 2010: Salvatore Magazzu proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 8. júla 2010 vo veci F-126/06, Magazzu/Komisia 36	36
2010/C 328/62	Vec T-443/10 P: Odvolanie podané 20. septembra 2010: Stefano Sotgia proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 8. júla 2010 vo veci F-130/06, Sotgia/Komisia 36	36

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2010/C 328/63	Vec T-448/10: Žaloba podaná 23. septembra 2010 — Apple, Inc./ÚHVT — Iphone Media (IPH IPHONE)	36
2010/C 328/64	Vec T-452/10: Žaloba podaná 24. septembra 2010 — ClientEarth/Rada	37
2010/C 328/65	Vec T-453/10: Žaloba podaná 24. septembra 2010 — Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development/Európska komisia	38
2010/C 328/66	Vec T-454/10: Žaloba podaná 30. septembra 2010 — Anicav/Komisia	39
2010/C 328/67	Vec T-458/10: Žaloba podaná 27. septembra 2010 — McBride/Komisia	39
2010/C 328/68	Vec T-459/10: Žaloba podaná 27. septembra 2010 — McBride/Komisia	40
2010/C 328/69	Vec T-460/10: Žaloba podaná 27. septembra 2010 — Mullglen/Komisia.....	41
2010/C 328/70	Vec T-461/10: Žaloba podaná 27. septembra 2010 — Boyle/Komisia.....	42
2010/C 328/71	Vec T-462/10: Žaloba podaná 27. septembra 2010 — Flaherty/Komisia	43
2010/C 328/72	Vec T-463/10: Žaloba podaná 27. septembra 2010 — Ocean Trawlers/Komisia	44
2010/C 328/73	Vec T-464/10: Žaloba podaná 27. septembra 2010 — Fitzpatrick/Komisia.....	45
2010/C 328/74	Vec T-465/10: Žaloba podaná 27. septembra 2010 — McHugh/Komisia.....	46
2010/C 328/75	Vec T-466/10: Žaloba podaná 27. septembra 2010 — Hannigan/Komisia.....	47
2010/C 328/76	Vec T-467/10: Žaloba podaná 27. septembra 2010 — Murphy/Komisia	48
2010/C 328/77	Vec T-475/10: Žaloba podaná 4. októbra 2010 — Portugalsko/Komisia	49
2010/C 328/78	Vec T-483/10: Žaloba podaná 8. októbra 2010 — Pukka Luggage Company/ÚHVT — Jesús Miguel Azpiroz Arruti (PUKKA)	50
2010/C 328/79	Vec T-484/10: Žaloba podaná 14. októbra 2010 — Gas Natural Fenosa SDG/Komisia	50
2010/C 328/80	Vec T-486/10: Žaloba podaná 14. októbra 2010 — Iberdrola/Komisia.....	51

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2010/C 328/81	Vec T-490/10: Žaloba podaná 14. októbra 2010 — Endesa a Endesa Generación/Komisia	52
2010/C 328/82	Vec T-492/10: Žaloba podaná 7. októbra 2010 — Melli Bank/Rada	53
2010/C 328/83	Vec T-493/10: Žaloba podaná 7. októbra 2010 — Persia International Bank/Rada	54
2010/C 328/84	Vec T-494/10: Žaloba podaná 7. októbra 2010 — Bank Saderat Iran/Rada	55
2010/C 328/85	Vec T-495/10: Žaloba podaná 7. októbra 2010 — Bank Saderat/Rada	55
2010/C 328/86	Vec T-496/10: Žaloba podaná 7. októbra 2010 — Bank Mellat/Rada	56
2010/C 328/87	Vec T-497/10: Žaloba podaná 7. októbra 2010 — Divandari/Rada	56
2010/C 328/88	Vec T-280/07: Uznesenie Všeobecného súdu zo 7. októbra 2010 — Sepracor/ÚHVT — Laboratorios Ern (LEVENIA)	57
2010/C 328/89	Vec T-441/07: Uznesenie Všeobecného súdu z 5. októbra 2010 — Ryanair/Komisia	57
2010/C 328/90	Vec T-140/10: Uznesenie Všeobecného súdu zo 7. októbra 2010 — Söns/ÚHVT — Settimio (GREAT CHINA WALL)	57

Súd pre verejnú službu

2010/C 328/91	Vec F-29/05: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 30. septembra 2010 — Vivier/Komisia (Verejná služba — Dočasní zamestnanci — Zaradenie do platovej triedy — Platové triedy upravené vo vyhlásení výberových konaní — Zmena pravidiel zaradenia zamestnancov — Prechodné ustanovenia — Článok 12 ods. 3 prílohy XIII služobného poriadku — Uplatňovanie na základe analógie)	58
2010/C 328/92	Vec F-36/05: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 30. septembra 2010 — Gudrun Schulze/Európska komisia (Verejná služba — Úradníci — Vymenovanie — Uchádzači zapísaní do zoznamu úspešných uchádzačov pred nadobudnutím účinnosti nového Služobného poriadku — Prechodné pravidlá zaradenia do platovej triedy pri prijímaní — Zaradenie do platového stupňa — Článok 32 Služobného poriadku — Články 2, 5 a 12 prílohy XIII Služobného poriadku — Diskriminácia na základe veku — Rovnaká odmena za prácu rovnakej hodnoty — Zásada riadnej správy vecí verejných — Povinnosť starostlivosti)	58
2010/C 328/93	Vec F-41/05: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 30. septembra 2010 — Jacobs/Komisia (Verejná služba — Úradníci — Vymenovanie — Kandidáti zaradení do zoznamu úspešných uchádzačov pred nadobudnutím účinnosti nového služobného poriadku — Zaradenie do platovej triedy na základe nových pravidiel, ktoré sú menej výhodné — Článok 12 ods. 3 prílohy XIII služobného poriadku)	59

2010/C 328/94	Vec F-76/05: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 30. septembra 2010 — Torijano Montero/Rada (Verejná služba — Úradníci — Vymenovanie — Kandidáti zaradení do zoznamu úspešných uchádzačov výberového konania uverejneného pred nadobudnutím účinnosti nového služobného poriadku — Zaradenie do platovej triedy na základe nových pravidiel, ktoré sú menej výhodné — Článok 5 služobného poriadku — Článok 12 prílohy XIII služobného poriadku — Zásada rovnosti — Zásada legitímnej dôvery — Povinnosť starostlivosti — Proporcionalita) 59	59
2010/C 328/95	Vec F-107/05: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 30. septembra 2010 — Toth/Komisia (Verejná služba — Dočasný zamestnanec — Zaradenie do platovej triedy — Platové triedy upravené vo vyhlásení výberových konaní — Zmena pravidiel zaradenia dočasných zamestnancov po uverejnení vyhlásenia výberových konaní — Zaradenie do platovej triedy podľa menej výhodných nových pravidiel — Prechodné ustanovenia — Uplatnenie na základe analógie — Článok 12 ods. 3 prílohy XIII služobného poriadku — Proporcionalita — Zásada riadnej správy vecí verejných) 59	59
2010/C 328/96	Vec F-20/06: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 30. septembra 2010 — de Luca/Komisia (Verejná služba — Úradníci — Vymenovanie — Úradníci postupujúci do vyššej funkčnej skupiny na základe verejného výberového konania — Kandidát zaradený do zoznamu úspešných uchádzačov pred nadobudnutím účinnosti nového služobného poriadku — Prechodné pravidlá týkajúce sa zaradenia do platovej triedy pri prijatí do služobného pomeru — Zaradenie do platovej triedy na základe nových pravidiel, ktoré sú menej výhodné — Článok 5 ods. 2 a článok 12 ods. 3 prílohy XIII služobného poriadku) 60	60
2010/C 328/97	Vec F-29/09: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (tretia komora) z 30. septembra 2010 — Lebedef a Jones/Komisia (Verejná služba — Úradníci — Odmena — Článok 64 služobného poriadku — Článok 3 ods. 5 prvý pododsek a článok 9 prílohy XI služobného poriadku — Opravný koeficient) 60	60
2010/C 328/98	Vec F-86/09: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) zo 14. októbra 2010 — W/Komisia (Verejná služba — Zmluvní zamestnanci — Odmena — Rodinné prídavky — Dvojica osôb rovnakého pohlavia — Príspevok na domácnosť — Podmienka priznania — Prístup k civilnému uzavretiu manželstva — Pojem — Článok 1 ods. 2 písm. c), iv) prílohy VII služobného poriadku) 61	61
2010/C 328/99	Vec F-89/10: Žaloba podaná 28. septembra 2010 — Bovagnet/Komisia 61	61
2010/C 328/100	Vec F-93/10: Žaloba podaná 4. októbra 2010 — Blessemaille/Parlament..... 61	61
2010/C 328/101	Vec F-95/10: Žaloba podaná 8. októbra 2010 — Eberhard Böhmcke/EIB 62	62

IV

*(Informácie)*INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ
ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

(2010/C 328/01)

Posledná publikácia Súdny dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 317, 20.11.2010

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 301, 6.11.2010

Ú. v. EÚ C 288, 23.10.2010

Ú. v. EÚ C 274, 9.10.2010

Ú. v. EÚ C 260, 25.9.2010

Ú. v. EÚ C 246, 11.9.2010

Ú. v. EÚ C 234, 28.8.2010

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 6. októbra 2010 — Európska komisia/Belgické kráľovstvo(Vec C-222/08) ⁽¹⁾

[Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2002/22/ES (smernica „univerzálnej služby“) — Elektronické komunikácie — Sieť a služby — Článok 12 — Kalkulácia nákladov záväzkov univerzálnej služby — Sociálna zložka univerzálnej služby — Článok 13 — Financovanie záväzkov univerzálnej služby — Určenie nespravodlivého zaťaženia]

(2010/C 328/02)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: H. van Vliet a A. Nijenhuis, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo (v zastúpení: T. Materne a M. Jacobs, splnomocnení zástupcovia a S. Depré, advokát)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nesprávne prebratie článku 12 ods. 1, článku 13 ods. 1 a prílohy IV časti A smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367) — Sociálne zložky univerzálnej služby — Určenie podnikov — Zabezpečenie osobitných tarifných podmienok — Nedostatok transparentnosti

Výrok rozsudku

1. Belgické kráľovstvo si tým, že

— jednak do výpočtu čistých nákladov na poskytovanie sociálnej zložky univerzálnej služby nezahrnulo ekonomické výhody, vrátane nehmotných výhod, ktoré získavajú podniky poverené jej poskytovaním, a

— jednak tým, že všeobecne a na základe výpočtu čistých nákladov poskytovateľa univerzálnej služby, ktorý bol predtým jediným poskytovateľom tejto služby, stanovilo, že všetky podniky, ktoré sú povinné poskytovať túto službu, skutočne z

tohto dôvodu znášajú nespravodlivé zaťaženie, pričom konkrétne nepreskúmalo čisté náklady, ktoré predstavuje poskytovanie univerzálnej služby pre každého dotknutého operátora, a ani neskúmalo všetky vlastnosti operátora ako napr. úroveň jeho zariadení alebo jeho ekonomickú a finančnú situáciu,

nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 12 ods. 1 a článku 13 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby).

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietla.

3. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť dve tretiny trov konania. Európska Komisia je povinná nahradiť jednu tretinu trov konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 209, 15.8.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 6. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Grondwettelijk Hof — Belgicko) — Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV, KPN Belgium NV/Ministerraad

(Vec C-389/08) ⁽¹⁾

[Elektronické komunikácie — Smernica 2002/21/ES (rámcová smernica) — Článok 2 písm. g), článok 3 a článok 4 — Národný regulačný orgán — Vnútroštátny zákonodarca vystupujúci ako národný regulačný orgán — Smernica 2002/22/ES (smernica univerzálnej služby) — Sieť a služby — Článok 12 — Kalkulácia nákladov záväzkov univerzálnej služby — Sociálna zložka univerzálnej služby — Článok 13 — Financovanie záväzkov univerzálnej služby — Určenie nespravodlivého zaťaženia]

(2010/C 328/03)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Grondwettelijk Hof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV, KPN Belgium NV

Žalovaná: Ministerraad

Za účasti: Belgacom NV

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Grondwettelijk Hof — Belgicko — Výklad článku 12 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367) — Kalkulácia nákladov záväzkov univerzálnej služby — Nevykonanie posúdenia od prípadu k prípadu

Výrok rozsudku

1. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) sama osebe v zásade nebráni tomu, aby vnútroštátny zákonodarcu vystupoval ako národný regulačný orgán v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica), pokiaľ pri vykonávaní tejto funkcie splňa podmienky odbornosti, nezávislosti, nestrannosti a transparentnosti stanovené v uvedených smerniciach a pokiaľ rozhodnutia, ktoré pri výkone tejto funkcie prijíma, možno napadnúť účinnými opravnými prostriedkami na orgáne, ktorý je nezávislý od zúčastnených strán, čo musí overiť Grondwettelijk Hof.
2. Článok 12 smernice 2002/22 nebráni tomu, aby národný regulačný orgán všeobecným spôsobom a na základe kalkulácie čistých nákladov poskytovateľa univerzálnej služby, ktorý bol predtým jediným poskytovateľom tejto služby, určil, že poskytovanie tejto služby môže pre podniky, ktoré sú teraz určené za poskytovateľov univerzálnej služby, predstavovať nespravodlivé zaťaženie.
3. Článok 13 smernice 2002/22 bráni tomu, aby uvedený orgán rovnakým spôsobom a na základe rovnakej kalkulácie konštatoval, že tieto podniky v dôsledku poskytovania tejto služby skutočne znášajú nespravodlivé zaťaženie bez toho, aby konkrétne preskúmali situáciu každého z nich.

(¹) Ú. v. EÚ C 285, 8.11.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 5. októbra 2010 — Európska komisia/Francúzska republika

(Vec C-512/08) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Článok 49 ES — Sociálne zabezpečenie — Zdravotnícka starostlivosť plánovaná v inom členskom štáte a vyžadujúca si použitie špeciálnych lekárskeho prístrojov — Požiadavka predchádzajúceho povolenia — Plánovaná starostlivosť poskytovaná v inom členskom štáte — Rozdiely medzi platnou výškou krytia v členskom štáte poistenia a členskom štáte pobytu — Právo poistenca na dodatočnú intervenciu príslušnej inštitúcie, dopĺňajúcu intervenciu inštitúcie členského štátu pobytu)

(2010/C 328/04)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: N. Yerrell, G. Rozet a E. Traversa, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Francúzska republika (v zastúpení: A. Czubinski a G. de Bergues, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: J. M. Rodríguez Cárcamo, splnomocnený zástupca), Fínska republika (v zastúpení: A. Guimaraes-Purokoski, splnomocnená zástupkyňa), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: I. Rao, S. Ossowski, splnomocnení zástupcovia, M.-E. Demetriou, barrister)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 49 ES — Potreba predchádzajúceho povolenia orgánmi štátu, v ktorom je poistenec zdravotne poistený, na získanie náhrady určitej nie nemocničnej zdravotnej starostlivosti poskytnutej v inom členskom štáte — Nenahrádzanie rozdielu medzi sumou, ktorú získal poistenec, ktorému bola poskytnutá nemocničná starostlivosť v inom členskom štáte než je štát, v ktorom je poistenec zdravotne poistený, a sumou, na ktorú by mal nárok, pokiaľ by tá istá starostlivosť bola poskytnutá v štáte, v ktorom je poistenec zdravotne poistený — Neodôvodnené prekážky slobodného poskytovania služieb

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.
3. Španielske kráľovstvo, Fínska republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 44, 21.2.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 7. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgicko) — trestné konanie proti Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luis das Neves Palhota, Termiso Lda

(Vec C-515/08) ⁽¹⁾

(Slobodné poskytovanie služieb — Články 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ — Vysielanie pracovníkov — Obmedzenia — Zamestnávateľia usadení v inom členskom štáte — Registrácia predchádzajúceho vyhlásenia o vyslaní — Dokumenty sociálneho zabezpečenia alebo pracovné dokumenty — Dokumenty rovnocenné s dokumentmi upravenými právom hostiteľského členského štátu — Kópie — Uchovávanie pre vnútroštátne orgány)

(2010/C 328/05)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luis das Neves Palhota, Termiso Lda

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Výklad článkov 49 ES a 50 ES — Vnútroštátna právna, ktorá stavebným podnikom dočasne vykonávajúcim práce v inom členskom štáte ukladá povinnosť poskytnúť vyhlásenie o vyslaní príslušným orgánom hostiteľského štátu

Výrok rozsudku

Články 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ bránia právnej úprave členského štátu, ktorá pre zamestnávateľa usadeného v inom členskom štáte, ktorý vysiela pracovníkov na územie prvého štátu, stanovuje povinnosť zaslať predchádzajúce vyhlásenie o vyslaní, v rozsahu, v akom je začatie zamýšľaného vyslania podmienené oznámením registračného čísla tohto vyhlásenia zamestnávateľovi a v akom majú vnútroštátne orgány tohto prvého štátu na uskutočnenie tohto oznámenia lehotu piatich pracovných dní od prijatia vyhlásenia.

Články 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ nebránia právnej úprave členského štátu, ktorá pre zamestnávateľa usadeného v inom členskom štáte, ktorý vysiela pracovníkov na územie prvého štátu, stanovuje povinnosť mať pre jeho vnútroštátne orgány počas obdobia vyslania k dispozícii kópie dokumentov rovnocenných s dokumentmi sociálneho zabezpečenia a pracovnými dokumentmi vyžadovanými právom prvého štátu, ako aj povinnosť zaslať ich uvedeným orgánom po uplynutí tohto obdobia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 44, 21.2.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 7. októbra 2010 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal House of Lords — Spojené kráľovstvo) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/Loyalty Management UK Limited (C-53/09), Baxi Group Ltd (C-55/09)

(Spojené veci C-53/09 a C-55/09) ⁽¹⁾

(Šiesta smernica o DPH — Zdaniteľný základ — Systém podpory predaja — Vernostný program umožňujúci klientom získavať u obchodníkov body a vymieňať ich za bonusové produkty — Platby vykonané prevádzkovateľom daného programu v prospech poskytovateľov prémie, ktorí dodávajú bonusové produkty — Platby vykonané obchodníkom v prospech prevádzkovateľa vernostného programu, ktorý dodáva bonusové produkty)

(2010/C 328/06)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

House of Lords

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Žalované: Loyalty Management UK Limited (C-53/09), Baxi Group Ltd (C-55/09)

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — House of Lords — Výklad článkov 5 a 6, článku 11A ods. 1 písm. a) a článku 17 smernice 77/388/EHS: Šiesta smernica Rady zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mím. vyd. 09/001, s. 23) — Zdaniteľný základ — Vernostný program umožňujúci užívateľom zbierať body u zapojených obchodníkov a vymieňať ich za bonusové produkty alebo nákupné poukážky u vybraných obchodníkov — Výmena bodov, na základe čoho prevádzkovateľ vernostného programu zaplatí poplatok konkrétnemu vybranému obchodníkovi — Vernostný program umožňujúci klientom zdaniteľnej spoločnosti zbierať pri svojich nákupoch body a vymieňať ich za bonusové produkty dodávané treťou spoločnosťou pôsobiace ako reklamný a marketingový subjekt poverený správou vernostného programu — Výmena bodov na základe čoho sú tretej spoločnosti vykonané zdaniteľnou osobou platby vo výške odporúčanej maloobchodnej ceny dodaných bonusových produktov

Výrok rozsudku

V rámci vernostného programu pre klientov, akým je ten vo veciach samých, články 5 a 6, článok 11 A ods. 1 písm. a), ako aj článok 17 ods. 2 v znení vyplývajúcom z článku 28f bodu 1 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 95/7/ES z 10. apríla 1995, sa majú vykladať v tom zmysle, že:

— platby, ktoré vykonal prevádzkovateľ daného programu v prospech poskytovateľov prémie, ktorí dodávajú klientom bonusové produkty, treba považovať vo veci C-53/09 za protiplnenie tretej osoby za dodávku tovaru daným klientom alebo prípadne za poskytovanie služieb v prospech uvedených klientov. Vnútroštátnemu súdu však prináleží overiť, či tieto platby zahŕňajú aj protiplnenie za poskytnutie služieb, ktoré zodpovedá inému plneniu, a

— platby, ktoré vykonal sponzor v prospech prevádzkovateľa daného programu, ktorý dodáva klientom bonusové produkty, treba považovať vo veci C-55/09 čiastočne za protiplnenie tretej osoby za dodávku tovaru v prospech daných klientov a čiastočne za protiplnenie za poskytovanie služieb vykonané prevádzkovateľom tohto programu v prospech uvedeného sponzora.

(¹) Ú. v. EÚ C 90, 18.4.2009. Ú. v. EÚ C 148, 5.6.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 7. októbra 2010 — Európska komisia/Portugalská republika

(Vec C-154/09) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2002/22/ES — Elektronické komunikačné siete — Siete a služby — Článok 3 ods. 2 a článok 8 ods. 2 — Určenie podnikov zodpovedných za povinnosti vyplývajúce z univerzálnej služby — Nesprávne prebratie)

(2010/C 328/07)

Jazyk konania: portugálčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Guerra e Andrade a A. Nijenhuis, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika (v zastúpení: L. Inez Fernandes, splnomocnený zástupca, L. Morais, advogado)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 3 ods. 2 a článku 8 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367) — Určenie podnikov zodpovedných za povinnosti vyplývajúce z univerzálnej služby

Výrok rozsudku

1. Tým, že Portugalská republika nesprávne prebrala ustanovenia práva Únie upravujúce určovanie poskytovateľa alebo poskytovateľov univerzálnej služby do vnútroštátneho práva a v každom prípade nezabezpečila uplatňovanie týchto ustanovení v praxi,

nesplnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 ods. 2 a článku 8 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby).

2. Portugalská republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 153, 4.7.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 7. októbra 2010 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené kráľovstvo] — Secretary of State for Work and Pensions/Taous Lassal

(Vec C-162/09) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Voľný pohyb osôb — Smernica 2004/38/ES — Článok 16 — Právo trvalého pobytu — Časová pôsobnosť — Ukončené obdobie predchádzajúce dátumu prebratia)

(2010/C 328/08)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Secretary of State for Work and Pensions

Žalovaná: Taous Lassal

Za účasti: The Child Poverty Action Group

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Výklad článku 16 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46) — Občan Únie s obvyklým pobytom v Spojenom kráľovstve počas piatich rokov pred 30. aprílom 2006, hraničným dátumom prebratia smernice, ktorý následne opustil územie na obdobie 10 mesiacov — Zohľadnenie obdobia, ktoré uplynulo pred 30. aprílom 2006 pre uznanie práva trvalého pobytu

Výrok rozsudku

Článok 16 ods. 1 a 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, sa má vykladať tak, že:

- obdobia nepretržitého päťročného pobytu ukončené pred dátumom prebratia smernice 2004/38, teda pred 30. aprílom 2006, podľa skorších právnych predpisov Únie sa majú zohľadniť na účely získania práva trvalého pobytu podľa článku 16 ods. 1 tejto smernice a
- obdobia dočasnej neprítomnosti v hostiteľskom členskom štáte kratšie ako dva po sebe nasledujúce roky, ku ktorým došlo pred 30. aprílom 2006 a po nepretržitom legálnom päťročnom pobyte ukončenom pred týmto dátumom, nemôžu ovplyvniť získanie práva trvalého pobytu podľa uvedeného článku 16 ods. 1.

(¹) Ú. v. EÚ C 153, 4.7.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 5. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Sofia-grad — Bulharsko) — Georgi Ivanov Elchinov/Natsionalna zdravnoosiguritelna kasa

(Vec C-173/09) (¹)

[Sociálne zabezpečenie — Slobodné poskytovanie služieb — Zdravotné poistenie — Nemocničná starostlivosť poskytnutá v inom členskom štáte — Predchádzajúce povolenie — Podmienky uplatňovania článku 22 ods. 2 druhého pododseku nariadenia (EHS) č. 1408/71 — Spôsoby náhrady nemocničných nákladov, ktoré poistená osoba vynaložila v inom členskom štáte — Povinnosť vnútroštátneho súdu nižšieho stupňa podriaďiť sa výkladovým pokynom súdu vyššieho stupňa]

(2010/C 328/09)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Georgi Ivanov Elchinov

Žalovaná: Natsionalna zdravnoosiguritelna kasa

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Administrativen sad Sofia-grad — Výklad článku 49 ES a článku 22 ods. 2 druhého pododseku nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35), v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3) — Zdravotné poistenie — Odmietnutie príslušnej vnútroštátnej inštitúcie vydať povolenie na financovanie nákladov zdravotnej starostlivosti v inom členskom štáte než je členský štát, v ktorom má poistený pacient bydlisko, z jej rozpočtu (formulár E 112) — Domnienka potreby súvislosti medzi financovaním a existenciou tohoto druhu starostlivosti na vnútroštátnom území — Výraz „starostlivosť, ktorá nemôže byť dotknutej osobe poskytnutá na území členského štátu, kde má bydlisko“ — Pravidlá povoľovania financovania a režim použiteľný na náhradu vynaložených nákladov — Povinnosť vnútroštátneho súdu nižšieho stupňa podriaďiť sa výkladovým pokynom súdu vyššieho stupňa, o ktorých sa domnieva, že sú v rozpore s právom Spoločenstva

Výrok rozsudku

1. Právo Únie bráni tomu, aby právne posúdenie súdu vyššieho stupňa bolo pre vnútroštátny súd, ktorý má rozhodnúť vo veci po tom, čo mu súd vyššieho stupňa, na ktorý bol podaný opravný prostriedok, vrátil vec na ďalšie konanie, v súlade s vnútroštátnym procesným právom záväzná, ak sa tento vnútroštátny súd v súvislosti s výkladom, o ktorý požiadal Súdny dvor, domnieva, že uvedené posúdenie nie je v súlade s právom Únie.
2. Právna úprava členského štátu, ktorá sa vykladá v tom zmysle, že v každom prípade vylučuje náhradu nákladov na nemocničnú starostlivosť poskytnutú v inom členskom štáte bez predchádzajúceho povolenia, odporuje článku 49 ES a článku 22 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, zmeneným a doplneným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1992/2006 z 18. decembra 2006.
3. Pokiaľ ide o zdravotnú starostlivosť, ktorá nemôže byť poskytnutá v členskom štáte, na ktorého území má poistená osoba bydlisko, článok 22 ods. 2 druhý pododsek nariadenia č. 1408/71 v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením č. 118/97, zmeneným a doplneným nariadením č. 1992/2006, sa má vykladať v tom zmysle, že povolenie požadované podľa odseku 1 písm. c) bodu i) toho istého článku nemožno odmietnuť:

— ak — v prípade, že výkony stanovené vnútroštátnou právnou úpravou sa nachádzajú na zozname, na ktorom sa výslovne a konkrétne neuvádza metóda uplatňovanej liečby, ale uvádza sa len druh liečby, ktorú prepláca príslušná inštitúcia — sa pri uplatnení obvyklých zásad výkladu a na základe objektívnych a nediskriminačných kritérií, pričom sa zohľadnia príslušné lekárske prvky a dostupné vedecké údaje, preukáže, že táto metóda liečby zodpovedá druhom liečebných postupov uvedeným na tomto zozname,

— ak v členskom štáte, na ktorého území má poistená osoba bydlisko, nemožno včas vykonať alternatívnu liečbu, ktorá je rovnako účinná.

Ten istý článok bráni tomu, aby sa vnútroštátne orgány, ktoré sú povinné vyjadriť sa k žiadosti o predchádzajúce povolenie, pri uplatňovaní tohto ustanovenia domnievali, že nemocničná starostlivosť, ktorú nemožno poskytnúť v členskom štáte, na ktorého území má poistená osoba bydlisko, nepatrí medzi výkony, ktorých preplácanie je stanovené právnou úpravou tohto členského štátu, a naopak, že nemocničná starostlivosť, ktorá patrí medzi tieto výkony, v uvedenom členskom štáte možno poskytnúť.

4. Pokiaľ sa preukáže, že odmietnutie udeliť povolenie požadované podľa článku 22 ods. 1 písm. c) bodu i) nariadenia č. 1408/71 v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením č. 118/97, zmeneným a doplneným nariadením č. 1992/2006, nebolo dôvodné, zatiaľ čo nemocničná starostlivosť bola ukončená a poistenej osobe vznikli s tým súvisiace náklady, vnútroštátny súd je povinný podľa vnútroštátnych procesných pravidiel zaviazat príslušnú inštitúciu na náhradu nákladov, ktoré poistenej osobe vznikli, v sume, ktorú by táto inštitúcia obvykle zaplatila, ak by bolo povolenie riadne udelené.

Táto suma je rovnaká ako suma stanovená na základe ustanovení vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá je pre inštitúciu členského štátu, na ktorého území bola nemocničná starostlivosť poskytnutá, záväzná. V prípade, ak je táto suma nižšia ako suma, ktorá by osobe podrobujúcej sa nemocničnej starostlivosti v tomto štáte patrila pri uplatnení právnej úpravy účinnej v členskom štáte jej bydliska, je príslušná inštitúcia povinná poskytnúť poistenej osobe dodatočnú náhradu nákladov zodpovedajúcu tomuto rozdielu, a to v rozsahu skutočne vynaložených nákladov.

(¹) Ú. v. EÚ C 180, 1.8.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 7. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Naczelny Sąd Administracyjny — Poľská republika) — Kronospan Mielec sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie

(Vec C-222/09) (¹)

(Šiesta smernica o DPH — Článok 9 ods. 2 písm. c) a e) — Výskumné a vývojové práce vykonávané technikmi — Určenie miesta poskytovania služieb)

(2010/C 328/10)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Kronospan Mielec sp. z o.o.

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Naczelny Sąd Administracyjny — Výklad článku 9 ods. 2 písm. c) prvej zarážky a písm. e) tretej zarážky smernice 77/388/EHS: šiesta smernica Rady zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23), ako aj článku 52 písm. a) a článku 56 ods. 1 písm. c) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1) — Určenie miesta daňovej povinnosti — Služby výskumu a vývoja poskytované zdaniteľnej osobe usadenej v Európskom spoločenstve, ale mimo členského štátu, kde sa tieto služby fyzicky vykonávajú — Zaradenie týchto služieb ako „činnosti v oblasti vedy“ alebo ako „služby technikov“

Výrok rozsudku

Poskytovania služieb, ktoré spočívajú v uskutočňovaní výskumných a vývojových prác v oblasti životného prostredia a technológie, ktoré uskutočňujú technici usadení v jednom členskom štáte na objednávku a v prospech objednávateľa, ktorý je usadený v inom členskom štáte, sa majú kvalifikovať ako „služby technikov“ v zmysle článku 9 ods. 2 písm. e) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 220, 12.9.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 7. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Bolzano — Taliansko) — trestné konanie proti Marthe Nussbaumerovej

(Vec C-224/09) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 92/57/EHS — Minimálne bezpečnostné a zdravotné požiadavky na dočasných alebo lokalitne sa meniacich staveniskách — Článok 3 — Povinnosť určiť koordinátora pre otázky bezpečnosti a ochrany zdravia a vypracovať plán bezpečnosti a ochrany zdravia)

(2010/C 328/11)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Bolzano

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Martha Nussbaumer

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunale di Bolzano — Výklad článku 3 smernice Rady 92/57/EHS z 24. júna 1992 o zavedení minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadaviek na dočasných alebo lokalitne sa meniacich staveniskách (ôsma samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS) (Ú. v. ES L 245, s. 6; Mim. vyd. 05/002, s. 71) — Súkromné práce nepodliehajúce stavebnému povoleniu — Odchýlka z povinnosti určiť koordinátora pre bezpečnosť a zdravie počas prípravy alebo realizácie projektu

Výrok rozsudku

Článok 3 smernice Rady 92/57/EHS z 24. júna 1992 o zavedení minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadaviek na dočasných alebo lokalitne sa meniacich staveniskách (ôsma samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS) sa má vykladať takto:

— odsek 1 uvedeného článku bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje v prípade staveniska, na ktorom sa budú vykonávať súkromné práce nepodliehajúce stavebnému povoleniu a na ktorom budú pracovať viacerí dodávatelia, odchýliť sa od povinnosti uloženej stavebníkovi alebo osobe zodpovednej za práce určiť koordinátora bezpečnosti a ochrany zdravia pri vypracovaní projektu alebo v každom prípade pred vykonaním prác,

— odsek 2 toho istého článku bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá obmedzuje povinnosť koordinátora realizácie projektu vypracovať plán bezpečnosti a ochrany zdravia len na prípad, ak sa na stavenisku, na ktorom prebiehajú súkromné práce nepodliehajúce

stavebnému povoleniu, podieľajú viacerí dodávatelia, a ktorá ako kritérium tejto povinnosti nezohľadňuje osobitné nebezpečenstvo uvedené v prílohe II uvedenej smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 205, 29.8.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 7. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākās tiesas Senāts — Lotyšská republika) — Stils Met SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Vec C-382/09) ⁽¹⁾

[Spoločný colný sadzobník — Colné zaradenie — Kombinovaná nomenklatúra — Kapitola 73 — Splietané lanká, laná a káble z ocele — Položka 7312 — Kód TARIC-u — Chyba v colnom zaradení — Prepustenie tovaru do voľného obehu — Nariadenie (ES) č. 384/96 — Antidumpingové clá — Pokuta vo výške rovnajúcej sa celej sume antidumpingového cla]

(2010/C 328/12)

Jazyk konania: lotyština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Stils Met SIA

Žalovaná: Valsts ieņēmumu dienests

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Augstākās tiesas Senāts — Výklad kapitoly 73 prílohy I nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 1789/2003 z 11. septembra 2003 (Ú. v. EÚ L 281, s. 1; Mim. vyd. 02/014, s. 3) a nariadením Komisie (ES) č. 1810/2004 zo 7. septembra 2004 (Ú. v. EÚ L 327, s. 1) — Výklad článku 14 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45) — Splietané lanká, laná a káble, ktoré sú nepotiahnuté alebo len pokované alebo potiahnuté zinkom, predovšetkým zo zliatinovej ocele, ktoré neboli dovezené z Moldavska alebo z Maroka — Zaradenie do položiek 7312 10 82 19, 7312 10 84 19, 7312 10 86 19 kombinovanej nomenklatúry v rokoch 2004 a 2005 — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje sankciu vo výške rovnajúcej sa antidumpingovému clu

Výrok rozsudku

1. Integrovaný sadzobník Európskych spoločenstiev zavedený článkom 2 nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku vo svojom znení uplatniteľnom v rokoch 2004 a 2005 sa má vykladať v tom zmysle, že na laná a káble z ocele, ale nie z nehrdzavejúcej ocele (antikoróznej ocele), ktoré sú nepotiahnuté alebo len pokovované či potiahnuté zinkom, s maximálnym prierezovým rozmerom presahujúcim 3 mm, ale nepresahujúcim 48 mm, a nepochádzajú ani z Moldavska, ani z Maroka, sa vzťahujú kódy TARIC-u 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 alebo 7312 10 86 19 v závislosti od rozmeru ich prierezu.
2. Článok 14 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá v prípade chyby v colnom zaradení tovarov dovezených na colné územie Únie upravuje uplatňovanie pokuty vo výške rovnajúcej sa celej sume uplatniteľného antidumpingového cla v rozsahu, v akom je jej výška určená za podmienok analogických s podmienkami, ktoré vo vnútroštátnom práve platia pre porušenia rovnakej povahy a rovnakej závažnosti a ktoré prisudzujú sankcii účinný, primeraný a odradzujúci charakter, pričom uvedené skutočnosti musí posúdiť vnútroštátny súd.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 297, 5.12.2009.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 7. októbra 2010 — Európska komisia/Slovinská republika

(Vec C-49/10) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Životné prostredie — Smernica 2008/1/ES — Integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia — Podmienky povolenia existujúcich prevádzok — Neprebratie v stanovenej lehote)

(2010/C 328/13)

Jazyk konania: slovinčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Alcover San Pedro, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Slovinská republika (v zastúpení: N. Pintar Gosenca, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/1/ES z 15. januára 2008 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (Ú. v. EÚ L 24, s. 8) — Podmienky

povolenia existujúcich prevádzok — Povinnosť zabezpečiť, aby takéto prevádzky boli využívané v súlade s požiadavkami smernice

Výrok rozsudku

1. Slovinská republika si tým, že v stanovenej lehote v oblasti povolenia priemyselných prevádzok neprijala všetky potrebné opatrenia v súlade s článkom 5 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/1/ES z 15. januára 2008 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.
2. Slovinská republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 80, 27.3.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. októbra 2010 — Európska komisia/Helénska republika

(Vec C-127/10) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2006/42/ES o strojových zariadeniach — Neprebratie v stanovenej lehote)

(2010/C 328/14)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Karanasou Apostolopoulou a G. Zavvos, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Helénska republika (v zastúpení: N. Dafniou, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Neprijatie v stanovenej lehote ustanovení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/42/ES zo 17. mája 2006 o strojových zariadeniach a o zmene a doplnení smernice 95/16/ES (prepracované znenie)

Výrok rozsudku

1. Helénska republika si tým, že v stanovenej lehote neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/42/ES zo 17. mája 2006 o strojových zariadeniach a o zmene a doplnení smernice 95/16/ES, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.
2. Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 113, 1.5.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 5. októbra 2010 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court — Írsko) — J. McB./L. E.

(Vec C-400/10 PPU) ⁽¹⁾

[Súdna spolupráca v občianskych veciach — Manželské veci a rodičovské práva a povinnosti — Haagsky dohovor z 25. októbra 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí — Nariadenie (ES) č. 2201/2003 — Deti, ktorých rodičia nie sú manželmi — Opatrovnícke právo otca — Výklad pojmu „opatrovnícke právo“ — Všeobecné zásady práva a Charta základných práv Európskej únie]

(2010/C 328/15)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: J. McB.

Žalovaná: L. E.

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Supreme Court — Výklad nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 243) — Dieťa, ktorého rodičia nie sú manželmi — Opatrovnícke právo otca — Vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej musí otec získať uznesenie príslušného súdu, aby sa mohol dovoľávať opatrovníckeho práva k dieťaťu, v dôsledku ktorého je premiestnenie alebo nevrátenie dieťaťa do miesta jeho obvyklého pobytu neoprávnené

Výrok rozsudku

Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby právny poriadok členského štátu podmienil nadobudnutie opatrovníckeho práva otcom dieťaťa, ktorý nie je manželom matky dieťaťa, rozhodnutím príslušného vnútroštátneho súdu, prostredníctvom ktorého sa mu také opatrovnícke právo, v dôsledku ktorého môže byť premiestnenie alebo zadržanie tohto dieťaťa jeho matkou považované za neoprávnené podľa článku 2 bodu 11 tohto nariadenia, priznáva.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 260, 25.9.2010.

Odvolanie podané 17. marca 2010: Francisco Pérez Guerra proti uzneseniu Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 11. februára 2010 vo veci T-3/10, Pérez Guerra/BNP Paribas a Španielsko

(Vec C-142/10 P)

(2010/C 328/16)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Francisco Pérez Guerra (v zastúpení: G. Soriano Bel, advokát)

Ďalší účastníci konania: BNP Paribas a Španielske kráľovstvo

Uznesením Súdneho dvora (ôsma komora) z 24. septembra 2010 bolo odvolanie zamietnuté.

Odvolanie podané 10. júna 2010: Franssons Verkstäd AB proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 10. mája 2010 vo veci T-98/10, Franssons Verkstäd/ÚHVT a Lindner Recyclingtech (Chaff Cutters)

(Vec C-290/10 P)

(2010/C 328/17)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Franssons Verkstäd AB (v zastúpení: O. Öhlén, advokát)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Uznesením z 9. septembra 2010 Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol, že odvolanie je neprípustné.

Žaloba podaná 22. júla 2010 — Európska Komisia/Holandské kráľovstvo

(Vec C-368/10)

(2010/C 328/18)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska Komisia (v zastúpení: C. Zadra a F. Wilman, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Holandské kráľovstvo

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Gerechtshof Amsterdam (Holandsko) 26. júla 2010 —
National Grid Indus B.V./Inspecteur van de
Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam**

Návrhy žalobkyne

(Vec C-371/10)

(2010/C 328/19)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gerechtshof Amsterdam

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: National Grid Indus B.V.

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam

— určiť, že Holandské kráľovstvo si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z nižšie uvedených článkov smernice 2004/18/ES, tým, že verejný obstarávateľ v rámci zadávania verejnej zákazky na dodávku a údržbu kávových automatov, ktorá bola uverejnená pod číslom 2008/S 158-213630,

— v rozpore s článkom 23 ods. 6 a 8 smernice 2004/18/ES⁽¹⁾ v technickej špecifikácii predpísal značky Max Havelaar a EKO alebo v každom prípade značky, ktoré zohľadňujú porovnateľné alebo zhodné kritériá,

— v rozpore s článkom 48 ods. 1 a 2, článkom 44 ods. 2 alebo v každom prípade s článkom 2 tejto smernice pri overení schopnosti podnikateľov použil kritériá a dôkazy so zreteľom na trvalé nákupy a spoločensky zodpovedné správanie,

— v rozpore s článkom 53 ods. 1 tejto smernice pri formulovaní kritérií pridelenia zákaziek použil odkaz na značky Max Havelaar a/alebo EKO alebo v každom prípade značky, ktoré zohľadňujú zhodné kritériá,

— zaviazat Holandské kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa názoru Komisie si Holandsko v rámci zadávania verejnej zákazky na dodávku a údržbu kávových automatov nespĺnilo svoje povinnosti podľa práva Únie so zreteľom na verejné zákazky, konkrétne podľa smernice 2004/18/ES. Pri zistených porušeníach ide o porušenia článku 23 ods. 6 a 8 týkajúceho sa technických špecifikácií, článku 48 ods. 1 a 2, článku 44 ods. 2 a v každom prípade článku 2 týkajúceho sa overenia schopnosti podnikateľov a článku 53 ods. 1 tejto smernice týkajúceho sa kritérií pridelenia zákaziek.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132).

Prejudiciálne otázky

1. Môže sa spoločnosť v prípade, keď jej členský štát, v ktorom bola zriadená, z dôvodu preloženia sídla spoločnosti z tohto členského štátu do iného členského štátu, vymeria daň z účtovnej závierky, odvolať podľa súčasného stavu práva Spoločenstva voči tomuto členskému štátu na článok 43 ES (teraz článok 49 ZFEÚ)?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Odporuje daň z účtovnej závierky, ktorá sa — ako je to v tomto prípade — vyberá bez odkladu a bez možnosti zohľadnenia neskoršieho zníženia hodnoty a s ohľadom na nárast hodnoty majetku spoločnosti, ktorý bol premiestnený zo štátu pôvodu do prijímajúceho štátu, v podobe, v akej existoval v čase preloženia sídla, článku 43 ES (teraz článku 49 ZFEÚ) v tom zmysle, že nemôže byť odôvodnená potrebou rozdelenia daňových právomocí medzi členskými štátmi?
3. Závisí odpoveď na predošlú otázku aj od toho, že sa predmetná daň z účtovnej závierky týka (kurzového) zisku, ktorý patrí do daňovej právomoci Holandska, zatiaľ čo takýto zisk v prijímajúcom štáte nie je možné rozpoznať podľa v ňom platných daňových predpisov?

**Žaloba podaná 2. augusta 2010 — Európska komisia/
Rakúska republika****(Vec C-387/10)**

(2010/C 328/20)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal a W. Mölls, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rakúska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Rakúska republika si tým, že vydala alebo zachovala právne predpisy, podľa ktorých môžu byť daňovými zástupcami investičných fondov alebo fondov pôsobiacich v oblasti obchodovania s nehnuteľnosťami len vnútroštátne úverové inštitúcie alebo vnútroštátni profesionálni účtovníci a daňoví poradcovia, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 49 ES, ako aj z článku 36 Dohody o EHP,

— zaviazat Rakúsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa názoru Komisie predpisy, podľa ktorých môžu byť daňovými zástupcami investičných fondov alebo fondov pôsobiacich v oblasti obchodovania s nehnuteľnosťami len vnútroštátne úverové inštitúcie alebo vnútroštátni profesionálni účtovníci a daňoví poradcovia, predstavujú podmienku usadiť sa, ktorá obmedzuje voľný pohyb služieb.

Na rozdiel od názoru Rakúska sporné predpisy nemôžu zlepšiť kvalitu zastúpenia v daňových veciach a ani nemôžu chrániť záujmy vkladateľov a finančnej správy na riadnom plnení daňových povinností. Odôvodnenie obmedzenia voľného pohybu služieb teda nie je zjavné.

**Žaloba podaná 27. augusta 2010 — Európska komisia/
Francúzska republika****(Vec C-428/10)**

(2010/C 328/21)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Braun a L. de Schietere de Lophem, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Francúzska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Francúzska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/36/ES z 11. júla 2007 o výkone určitých práv akcionárov spoločností registrovaných na regulovanom trhu ⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,

— zaviazat Francúzsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2007/36/ES uplynula 3. augusta 2009. Napriek tomu ku dňu podania tejto žaloby žalovaná neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou, alebo v každom prípade o nich neinformovala Komisiu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 184, s. 17.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Cour d'appel de Mons (Belgicko) 13. septembra 2010 —
Belgicko — SPF Finances/BLM SA****(Vec C-436/10)**

(2010/C 328/22)

*Jazyk konania: francúzština***Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Cour d'appel de Mons

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: Belgicko — SPF Finances

Odporkyňa: BLM SA

Prejudiciálna otázka

Majú sa článok 6 ods. 2 prvý pododsek písm. a) a článok 13 bod B písm. b) šiestej smernice Rady zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa využívanie časti budovy, ktorú zhotovila alebo ktorej držiteľom je na základe vecného práva k nehnuteľnosti zdaniteľná právnická osoba pre vlastnú potrebu riaditeľa a jeho rodiny, považuje za poskytovanie služieb oslobodené od dane ako prenajímanie nehnuteľného majetku v zmysle uvedeného článku 13 bodu B písm. b)?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/01, s. 23.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) 13. septembra 2010 — Lilia Druțu/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Vec C-438/10)

(2010/C 328/23)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Bacău

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Lilia Druțu

Žalovaní: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Prejudiciálne otázky

1. ... Bráni článok 110 ods. 1 ZFEÚ (pôvodne článok 90 ES) uloženiu takej vnútroštátnej dane, ktorá je podmienkou prvého zápisu motorových vozidiel, ktoré už boli zapísané do evidencie v členskom štáte Európskej únie, do evidencie v Rumunsku, zatiaľ čo motorové vozidlá, ktoré už sú zapísané do evidencie v Rumunsku, môžu byť predmetom prevodu bez tejto dane?
2. Keďže článok 110 ods. 2 ZFEÚ má za cieľ odstrániť prvky, ktorými sa ochraňuje vnútroštátny trh a ktoré porušujú zásady hospodárskej súťaže upravujúce trh Spoločenstva, predstavuje zavedenie niektorých oslobodení od povinnosti platenia dane zo znečistenia, ktoré sa vzťahujú aj na motorové vozidlá domácej výroby, opatrenie slúžiace na ochranu vnútroštátneho sektoru výroby motorových vozidiel?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) 13. septembra 2010 — SC DRA SPEED SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Vec C-439/10)

(2010/C 328/24)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Bacău

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: SC DRA SPEED SRL

Žalovaní: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 110 prvý odsek ZFEÚ (pôvodný článok 90 ES), v zmysle ktorého žiaden členský štát nezdaní výroby z iných členských štátov nijakou priamou alebo nepriamou vnútroštátnou daňou prevyšujúcou dane ukladané priamo, či nepriamo na podobné domáce výrobky, zavedeniu takej dane zo znečistenia, ktorá sa ukladá pri prvom zápise do evidencie na území členského štátu pre motorové vozidlá, ktoré majú vlastnosti stanovené Naliehavým dekrétom č. 50/2008, pričom táto daň môže predstavovať vnútroštátnu daň na tovary pochádzajúce z iných členských štátov, s prihliadnutím na to, že táto daň sa nevyberá pri opätovnom zápise takého motorového vozidla do evidencie v Rumunsku, ktoré má rovnaké vlastnosti ako dovezené ojazdené motorové vozidlo?
2. Bráni článok 110 druhý odsek ZFEÚ (pôvodný článok 90 ES), v zmysle ktorého žiaden členský štát nezdaní výroby iných členských štátov nijakou vnútroštátnou daňou, ktorá nepriamo ochraňuje iné výrobky, zavedeniu takej dane zo znečistenia, ktorá sa ukladá pri prvom zápise do evidencie na území členského štátu pre motorové vozidlá, ktoré majú vlastnosti stanovené Naliehavým dekrétom vlády č. 50/2008, s prihliadnutím na to, že na základe Naliehavého dekrétu vlády č. 218/2008 je od platenia dane zo znečistenia oslobodená kategória motorových vozidiel, ktorá zodpovedá technickým vlastnostiam motorových vozidiel vyrobených v Rumunsku?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) 13. septembra 2010 — SC SEMTEX SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Vec C-440/10)

(2010/C 328/25)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Bacău

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: SC SEMTEX SRL

Žalovaní: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 110 prvý odsek ZFEÚ (pôvodný článok 90 ES), v zmysle ktorého žiaden členský štát nezdaní výrobky z iných členských štátov nijakou priamou alebo nepriamou vnútroštátnou daňou prevyšujúcou dane ukladané priamo či nepriamo na podobné domáce výrobky, zavedeniu takej dane zo znečistenia, ktorá sa ukladá pri prvom zápise do evidencie na území členského štátu pre motorové vozidlá, ktoré majú vlastnosti stanovené Naliehavým dekrétom č. 50/2008, pričom táto daň môže predstavovať vnútroštátnu daň na tovary pochádzajúce z iných členských štátov, s prihliadnutím na to, že táto daň sa nevyberá pri opätovnom zápise takého motorového vozidla do evidencie v Rumunsku, ktoré má rovnaké vlastnosti ako dovezené ojazdené motorové vozidlo?
2. Bráni článok 110 druhý odsek ZFEÚ (pôvodný článok 90 ES), v zmysle ktorého žiaden členský štát nezdaní výrobky iných členských štátov nijakou vnútroštátnou daňou, ktorá nepriamo ochraňuje iné výrobky, zavedeniu takej dane zo znečistenia, ktorá sa ukladá pri prvom zápise do evidencie na území členského štátu pre motorové vozidlá, ktoré majú vlastnosti stanovené Naliehavým dekrétom vlády č. 50/2008, s prihliadnutím na to, že na základe Naliehavého dekrétu vlády č. 218/2008 je od platenia dane zo znečistenia oslobodená kategória motorových vozidiel, ktorá zodpovedá technickým vlastnostiam motorových vozidiel vyrobených v Rumunsku?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) 13. septembra 2010 — Ioan Anghel/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Vec C-441/10)

(2010/C 328/26)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Bacău

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ioan Anghel

Žalovaní: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 110 prvý odsek ZFEÚ (pôvodný článok 90 ES), v zmysle ktorého žiaden členský štát nezdaní výrobky z iných členských štátov nijakou priamou alebo nepriamou vnútroštátnou daňou prevyšujúcou dane ukladané priamo, či nepriamo na podobné domáce výrobky, zavedeniu takej dane zo znečistenia, ktorá sa ukladá pri prvom zápise do evidencie na území členského štátu pre motorové vozidlá, ktoré majú vlastnosti stanovené Naliehavým dekrétom č. 50/2008, pričom táto daň môže predstavovať vnútroštátnu daň na tovary pochádzajúce z iných členských štátov, s prihliadnutím na to, že táto daň sa nevyberá pri opätovnom zápise takého motorového vozidla do evidencie v Rumunsku, ktoré má rovnaké vlastnosti ako dovezené ojazdené motorové vozidlo?
2. Bráni článok 110 druhý odsek ZFEÚ (pôvodný článok 90 ES), v zmysle ktorého žiaden členský štát nezdaní výrobky iných členských štátov nijakou vnútroštátnou daňou, ktorá nepriamo ochraňuje iné výrobky, zavedeniu takej dane zo znečistenia, ktorá sa ukladá pri prvom zápise do evidencie na území členského štátu pre motorové vozidlá, ktoré majú vlastnosti stanovené Naliehavým dekrétom vlády č. 50/2008, s prihliadnutím na to, že na základe Naliehavého dekrétu vlády č. 218/2008 je od platenia dane zo znečistenia oslobodená kategória motorových vozidiel, ktorá zodpovedá technickým vlastnostiam motorových vozidiel vyrobených v Rumunsku?

Odvolanie podané 15. septembra 2010: Télévision française 1 SA (TF1) proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 1. júla 2010 v spojených veciach T-568/08 a T-573/08, M6 a TF1/Komisia

(Vec C-451/10 P)

(2010/C 328/27)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľka: Télévision française 1 SA (TF1) (v zastúpení: J.-P. Hordies, advokát)

Ďalší účastníci konania: Métropole télévision (M6), Canal +, Európska komisia, Francúzska republika, France Télévisions

Návrhy odvolateľky

- vyhlásiť toto odvolanie za prípustné a dôvodné,
- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 1. júla 2010 v spojených veciach T-568/08 a T-573/08, M6 a TF1 proti Komisii,
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania,

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka na podporu svojho odvolania uvádza dva odvolacie dôvody.

Télévision française 1 SA (TF1) Všeobecnému súdu vytýka, že v súvislosti s posúdením zlučiteľnosti pomoci poskytnutej France télévisions so spoločným trhom, nezohľadnil existenciu závažných ťažkostí, ktoré boli dôvodom začatia konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ a tým potvrdil rozhodnutie Komisie. Odvolateľka vo svojom prvom odvolacom dôvode ďalej uvádza porušenie pravidiel týkajúcich sa dôkazného bremena a zabezpečovania dôkazov, lebo Všeobecný súd, keďže sa neuspokojil s dôkazom o tom, že pomoc nebola poskytnutá, požiadal žalobkyne, aby predložili dôkaz o tom, že existujú závažné pochybnosti v súvislosti so skutočným prijatím oznámenej dotácie.

Vo svojom druhom odvolacom dôvode odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd pri uplatnení článku 106 ods. 2 ZFEÚ právne pochybil jednak keď rozhodol, že zníženie príjmov France Télévisions z reklamy, hoci bolo spôsobené nesprávnym riadením, mohlo byť vyvážené štátnou pomocou a jednak, keď uviedol, že uplatnenie citovaného článku neprihliada na efektívnosť fungovania vo verejnom záujme.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný dňa 16. septembra 2010 Okresným súdom Prešov (Slovenská republika) — Jana Pereničová, Vladislav Perenič/S.O.S. financ, spol. sro

(Vec C-453/10)

(2010/C 328/28)

Jazyk konania: slovenčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Okresný súd Prešov

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Jana Pereničová, Vladislav Perenič

Žalovaná: S.O.S. financ, spol. sro

Prejudiciálne otázky

1. Či rámec ochrany spotrebiteľa podľa čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS ⁽¹⁾ z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len smernica 93/13/EHS) je taký, že umožňuje pri zistení nekalých zmluvných klauzúl v spotrebiteľskej zmluve urobiť záver, že zmluva ako celok spotrebiteľa nezaväzuje, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie?
2. Sú kritéria determinujúce nekalú obchodnú prax podľa smernice EP a Rady 2005/29/ES ⁽²⁾ z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice EP a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie EP a Rady (ES) č. 2006/2004 (ďalej len smernica 2005/29/ES) také, že umožňujú záver, že ak dodávateľ uvedie v zmluve nižšiu ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) oproti skutočnej, je možné považovať takýto postup dodávateľa voči spotrebiteľovi za nekalú obchodnú prax? Pripúšťa smernica 2005/29/ES v prípade zistenia nekalej obchodnej praktiky nejaký vplyv na platnosť úverovej zmluvy a na dosiahnutie cieľa v čl. 4 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 smernice 93/13, ak je neplatnosť zmluvy pre spotrebiteľa výhodnejšia?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 112, s. 29.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 149, s. 22.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Centrale Raad van Beroep (Holandsko) 17. septembra 2010 — G. A. P. Peeters-van Maasdijk/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Vec C-455/10)

(2010/C 328/29)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Centrale Raad van Beroep

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: G. A. P. Peeters van Maasdijk

Žalovaný: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 71 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1408/71 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje aj v prípade pracovníčky, ktorá svoje bydlisko nachádzajúce sa v pohraničnom regióne po ukončení svojho posledného pracovného pomeru, ale počas poberania dávok v nezamestnanosti premiestni do iného členského štátu, ako je príslušný členský štát?
2. Má sa článok 45 ZFEÚ alebo článok 21 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že je v súlade s takou vnútroštátnou právnou úpravou, akou je napr. článok 19 ods. 1 písm. f) WW, podľa ktorej obnovenie práva na dávku v nezamestnanosti závisí od toho, či dotknutá osoba má bydlisko na území Holandska, a to aj v prípade, ak býva hneď za holandskou hranicou a orientuje sa výlučne na holandský trh práce?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mím. vyd. 05/001, s. 35).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 17. septembra 2010 — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)/Administración del Estado

(Vec C-456/10)

(2010/C 328/30)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)

Žalovaný: Administración del Estado

Prejudiciálna otázka

Umožňuje výklad článku 34 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (pôvodný článok 28 ZES) vyvodiť záver, že zákaz vykonávania dovozu tabakových výrobkov z iných členských štátov uložený majiteľom predajní tabaku španielskou právnou úpravou predstavuje množstevné obmedzenie dovozu alebo opatrenie s rovnakým účinkom, ktoré sú zakázané Zmluvou?

Odvolanie podané 21. septembra 2010: Luigi Marcuccio proti uzneseniu Všeobecného súdu (šiesta komora) zo 6. júla 2010 vo veci T-401/09, Luigi Marcuccio/Súdny dvor

(Vec C-460/10 P)

(2010/C 328/31)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľ: Luigi Marcuccio (v zastúpení: G. Cipressa, advokát)

Ďalší účastník konania: Súdny dvor Európskej únie

Návrhy odvolateľa

— zrušiť v celom rozsahu a bez akejkoľvek výnimky uznesenie Všeobecného súdu (šiesta komora) zo 6. júla 2010 vo veci T-401/09, Marcuccio/Súdny dvor,

— rozhodnúť, že žaloba podaná v prvostupňovom konaní, z dôvodu ktorej bolo vydané napadnuté uznesenie, bola v celom rozsahu a bez akejkoľvek výnimky prípustná.

a ďalej,

— uznať v celom rozsahu a bez akejkoľvek výnimky tvrdenia uvedené v žalobe podanej v prvostupňovom konaní a zaviazat žalovaného v prvostupňovom konaní nahradiť žalobcovi všetky výdavky a odmeny vynaložené odvolateľom v súvislosti s predmetnou vecou v konaní na všetkých stupňoch,

— alebo, subsidiárne, vrátiť vec, ktorej sa týka odvolanie, prvostupňovému súdu zasadaúcemu v inom zložení, aby znovu rozhodol vo veci samej.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnuté uznesenie je nezákonné, predovšetkým z nasledujúcich dôvodov: a) nesprávny, chybný a iracionálny výklad a uplatnenie právnych zásad týkajúcich sa zodpovednosti za protiprávne konanie, ako aj neodôvodnené a nelogické popretie judikatúry Európskej únie v tejto súvislosti; b) absolútne nedostatočné odôvodnenie, zjavne nesprávne posúdenie, zneužitie a skreslenie skutočností, klamlivé, neúplné a chybné hodnotenie dôkazov predložených žalobcom, porušenie povinnosti *clare loqui*, vnútorný nesúlad, nezvratnosť, svojvoľnosť, nelogickosť, iracionálnosť a nerozumnosť; c) nevyjadrenie sa Všeobecného súdu k podstatným okolnostiam sporu a absolútny nedostatok dokazovania; d) vyhnutie sa povinnosti súdu podložiť svoje tvrdenia, vrátane hodnotenia dôkazov, skúsenosťou a zdravým rozumom; e) nesprávny, chybný a iracionálny výklad a uplatnenie právnych zásad týkajúcich sa obstarávania dôkazov a dôkazného bremena pred súdom.

Odvolanie podané 27. septembra 2010: Deutsche Post AG proti uzneseniu Všeobecného súdu (prvá komora) zo 14. júla 2010 vo veci T-570/08, Deutsche Post AG/Európska komisia

(Vec C-463/10 P)

(2010/C 328/32)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaťka: Deutsche Post AG (v zastúpení: J. Sedemund a T. Lübbig, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- zrušiť v celom rozsahu napadnuté uznesenie Všeobecného súdu (prvá komora) zo 14. júla 2010 vo veci T-570/08,
- zamietnuť námietku neprípustnosti, ktorú podala Komisia na Všeobecnom súde,
- zrušiť rozhodnutie Európskej komisie z 30. októbra 2008 týkajúce sa „príkazu na poskytnutie informácie“ podľa článku 10 ods. 3 nariadenia (ES) č. 659/1999 v konaní „Štátna pomoc C-36/2007 — Nemecko; štátna pomoc v prospech Deutsche Post AG“,

— zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom prejednávaneho odvolania je uznesenie Všeobecného súdu, ktorým tento súd zamietol z dôvodu neprípustnosti žalobu odvolateľky proti príkazu poskytnúť informácie z 30. októbra 2008, ktorý Komisia adresovala Spolkovej republike Nemecko v konaní o štátnej pomoci v prospech odvolateľky.

V prejednávanom odvolaní je podstatnou otázkou, či a za akých predpokladov je rozhodnutie Komisie o poskytnutí informácií podľa článku 10 ods. 3 nariadenia (ES) č. 659/1999 napadnuteľné. Podľa názoru odvolateľky je žaloba proti rozhodnutiu, ktorým bolo prikázané poskytnúť informácie, ktorými disponuje iba ona, prípustná, pokiaľ sa ňou spochybňuje dodržanie procesných pravidiel podľa článku 10 ods. 3 nariadenia č. 659/1999 a nevyhnutnosť požadovaných informácií.

Všeobecný súd prípustnosť takejto žaloby naopak zamietol v podstate s tvrdením, že rozhodnutie o poskytnutí informácií nemá žiadne právne účinky. Ide iba o medzitýmne opatrenie, ktoré slúži iba na prípravu konečného rozhodnutia.

Odvolaťka uvádza päť odvolacích dôvodov:

1. Všeobecný súd v napadnutom uznesení poprel, že príkaz na poskytnutie informácie ako záväzný právny akt Únie podlieha preskúmaniu európskymi súdmi. Členský štát je podľa článku 10 ods. 3 nariadenia č. 659/1999 v spojení s článkom 288 ods. 4 ZFEÚ a na základe zásady lojálnej spolupráce vyplývajúcej z článku 4 ods. 3 ZEÚ povinný poskytnúť požadované informácie. Keďže členský štát musí toto rozhodnutie záväzne vykonať, prenáša sa povinnosť poskytnúť informácie priamo na odvolateľku, ktorá (výlučne) disponuje požadovanými informáciami.
2. Všeobecný súd ďalej poprel, že by bolo nezlučiteľné so zárukou právnej ochrany podľa práva Únie, pokiaľ by členský štát a priamo dotknutý podnik musel poskytnúť ľubovoľnú informáciu požadovanú Komisiou podľa článku 10 ods. 3 nariadenia č. 659/1999, a to bez ohľadu na to, či vôbec boli dodržané procesné požiadavky stanovené v článku 10 ods. 3 a či požadované informácie vykazujú nejakú súvislosť s účelom konania vo veci kontroly štátnej pomoci.

3. Všeobecný súd nesprávne vyložil článok 10 ods. 3 a článok 13 ods. 1 tretiu vetu nariadenia č. 659/1999, keďže neuznal, že rozhodnutie o poskytnutí informácie má priame účinky na právne postavenie členského štátu a dotknutého podniku aj preto, lebo článok 13 ods. 1 tretia veta nariadenia č. 659/1999 umožňuje Komisii v prípade nevyhovenia príkazu na poskytnutie informácie vydať rozhodnutie týkajúce sa prípadnej pomoci na základe dostupných informácií. Z toho vyplývajúce zmenšenie dôkazného bremena Komisie vedie k zásadnému zhoršeniu procesného postavenia dotknutého podniku, takže pre zachovanie svojich práv je fakticky donútený poskytnúť požadované informácie.
4. Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia aj tým, že poprel právne účinky rozhodnutia o poskytnutí informácie s tvrdením, že ide iba o medzitýmne opatrenie na účely prípravy konečného rozhodnutia. Všeobecný súd pritom neuznal, že to nevyklučuje možnosť napadnúť údajné medzitýmne opatrenie, akým je rozhodnutie podľa článku 10 ods. 3 nariadenia č. 659/1999, pokiaľ toto opatrenie vyvoláva vlastné negatívne právne účinky.
5. Všeobecný súd nakoniec neuznal, že porušenie právnych predpisov, ktorého sa Komisia dopustila pri prijímaní rozhodnutia o poskytnutí informácie, by nebolo možné dostatočne zohľadniť v rámci žaloby proti rozhodnutiu, ktorým sa ukončuje konanie, najmä preto, lebo potom by už nebolo prípustné odvolávať sa na neúplnosť skutkového základu. Zároveň by však mohlo byť predbežné vyhovenie protiprávnemu príkazu na poskytnutie informácie pre dotknutý podnik, ako je to v tomto prípade, spojené so značnými časovými a finančnými nákladmi.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Landgericht Gießen (Nemecko) 28. septembra 2010 —
Trestné konanie proti Barisovi Akyüzovi**

(Vec C-467/10)

(2010/C 328/33)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Gießen

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Baris Akyüz

Prejudiciálne otázky

Majú sa

- a) článok 1 ods. 2 v spojení s článkom 8 ods. 2, 4 smernice Rady z 29. júla 1991 o vodičských preukazoch (91/439/EHS) ⁽¹⁾,
- b) článok 2 ods. 1 v spojení s článkom 11 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch (prepracované znenie) ⁽²⁾,

vykladať tak,

1. že členskému štátu (hostiteľský členský štát) bránia, aby na svojom území odmietol uznať vodičské oprávnenie udelené iným členským štátom (štát vydávajúci preukaz), ak získaniu vodičského oprávnenia v štáte vydávajúcim preukaz predchádzalo odmietnutie udelenia vodičského oprávnenia v hostiteľskom štáte z dôvodu nesplnenia fyzických a psychických predpokladov na bezpečné vedenie motorového vozidla;
2. a ak áno: že členskému štátu (hostiteľský štát) bránia, aby na svojom území odmietol uznať vodičské oprávnenie udelené iným členským štátom (štát vydávajúci preukaz), ak získaniu vodičského oprávnenia v štáte vydávajúcim preukaz predchádzalo odmietnutie udelenia vodičského oprávnenia v hostiteľskom štáte z dôvodu nesplnenia fyzických a psychických predpokladov na bezpečné vedenie motorového vozidla a z údajov na vodičskom preukaze, ostatných nevyvrátiteľných informácií pochádzajúcich zo štátu vydávajúceho preukaz, alebo z ostatných nepochybných poznatkov, najmä prípadných údajov samotného majiteľa vodičského preukazu alebo ďalších spoľahlivých poznatkov hostiteľského štátu vyplýva, že bolo porušené pravidlo pobytu podľa článku 7 ods. 1 písm. b) smernice 91/439/EHS, resp. článku 7 ods. 1 písm. e) smernice 2006/126/ES,

— pokiaľ ostatné nepochybné poznatky, najmä prípadné údaje samotného majiteľa vodičského preukazu alebo ďalšie spoľahlivé poznatky hostiteľského štátu nepostačujú: pochádzajú informácie od štátu vydávajúceho preukaz v zmysle judikatúry Súdneho dvora tiež vtedy, ak nie sú poskytnuté bezprostredne, ale iba sprostredkované vo forme oznámenia tretej strany, opierajúceho sa o takéto informácie, najmä veľvyslanectva hostiteľského štátu v štáte vydávajúcim preukaz —;

3. že členskému štátu (hostiteľský štát) bránia, aby na svojom území odmietol uznať vodičské oprávnenie udelené iným členským štátom (štát vydávajúci preukaz), ak síce boli zachované formálne predpoklady na vydanie vodičského preukazu v štáte vydávajúcim preukaz, avšak je zrejmé, že

pobyt samotný slúžil iba na získanie vodičského preukazu a nie na žiadne ďalšie účely chránené právom Únie, najmä základnými slobodami ZFEÚ a Chartou základných práv Európskej únie, ako aj Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (turistika za vodičskými preukazmi)?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 237, s. 1; Mim. vyd. 07/001, s. 317.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 403, s. 18.

Žaloba podaná 28. septembra 2010 — Európska komisia/Portugalská republika

(Vec C-470/10)

(2010/C 328/34)

Jazyk konania: portugalská

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. França a I. V. Rogalski, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhy žalobkyne

— rozhodnúť, že Portugalská republika si tým, že zachovala požiadavku zápisu a akreditácie u portugalských orgánov pre akékoľvek dočasné poskytnutie služby patentovými zástupcami pre patenty Spoločenstva, ktorí sú už legálne usadení v inom členskom štáte, a preskúmavala odborné kvalifikácie patentových zástupcov pre patenty Spoločenstva, ktorí sa premiestnia do Portugalska, a to aj v prípade dočasného poskytnutia služby, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 56 ZFEÚ a článkov 5 až 7 smernice 2005/36/ES ⁽¹⁾ o uznávaní odborných kvalifikácií,

— zaviazat Portugalskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Sporná portugalská práva úprava bráni známkovým a patentovým zástupcom, ktorí sú legálne usadení v inom členskom štáte, aby poskytovali služby zástupcu pred Národným inštitútom priemyselného vlastníctva (INPI — Instituto Nacional da Propriedade Industrial) v Portugalsku, pokiaľ sa naň dostavia s cieľom poskytnúť službu zákazníkom nachádzajúcim sa v inom členskom štáte, ak už predtým neabsolvovali testovú skúšku, aby mohli byť akreditovaní alebo uznaní uvedeným inštitútom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 255, s. 22.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg (Rakúsko) 28. septembra 2010 — Martin Wohl a Ildiko Veres/Magistrat der Stadt Salzburg, ďalší účastník konania: Finanzamt Salzburg-Stadt

(Vec C-471/10)

(2010/C 328/35)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Martin Wohl a Ildiko Veres

Žalovaný: Magistrat der Stadt Salzburg

Ďalší účastník konania: Finanzamt Salzburg-Stadt

Prejudiciálna otázka

Má sa príloha X zoznamu podľa článku 24 Aktu o prístupení Maďarskej republiky k Európskej únii (1. voľný pohyb osôb) ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že prenájom pracovníkov z Maďarska do Rakúska nie je možné považovať za vyslanie pracovníkov a že vnútroštátne obmedzenia týkajúce sa zamestnávania maďarských/slovenských pracovníkov v Rakúsku platia rovnakým spôsobom aj pre tých maďarských/slovenských pracovníkov, ktorých prenajal na prácu v Rakúsku podnik so sídlom v Maďarsku (kde legálne pracovali)?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 236, 2003, s. 846.

Žaloba podaná 29. septembra 2010 — Komisia/Maďarsko

(Vec C-473/10)

(2010/C 328/36)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: H. Støvlbæk a B. D. Simon, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Maďarská republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Maďarská republika si tým, že
- nezaručila nezávislosť prideľovania vlakových trás železničným podnikom, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 6 ods. 3 a prílohy II smernice 91/440/EHS ⁽¹⁾ v jej zmenenom a doplnenom znení, ako aj článku 14 ods. 2 smernice 2001/14/ES ⁽²⁾,
- nezaručila nezávislosť spoplatnenia železničných podnikov, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 6 ods. 3 a prílohy II smernice 91/440/EHS v jej zmenenom a doplnenom znení, ako aj článku 4 ods. 2 smernice 2001/14/ES,
- nezaručila finančnú rovnováhu manažérov infraštruktúry, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 6 ods. 1 smernice 2001/14/ES,
- nemotivovala manažérov infraštruktúry znižovať náklady spojené s poskytovaním infraštruktúry a úroveň prístupových poplatkov, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 6 ods. 2 smernice 2001/14/ES,
- nezaručila, že poplatky za minimálny prístupový balík a za traťový prístup k servisným zariadeniam sa stanovujú na základe nákladov, ktoré sú priamo vynaložené na prevádzku vlaku, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 7 ods. 3 smernice 2001/14/ES,
- nezavedla systém, ktorý by podporoval železničné podniky a manažérov infraštruktúry minimalizovať poruchy a zvyšovať výkonnosť železničnej siete, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 11 smernice 2001/14/ES,
- zaviazat Maďarskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Smernice 91/440/EHS a 2001/14/ES majú za cieľ zaručiť železničným podnikom spravodlivý a nediskriminačný prístup k železničnej infraštruktúre. V záujme dosiahnutia tohto cieľa uvedené smernice stanovujú, že subjekt poskytujúci služby železničnej dopravy nemôže prijímať rozhodnutia v súvislosti so stanovovaním vlakových trás a prideľovaním kapacít musí byť poverený nezávislý orgán. Ak by železničný podnik bol

poverený riadením dopravy, nevyhnutne by to viedlo ku konkurenčnej výhode, pretože pri plnení úloh súvisiacich s riadením dopravy musí mať podrobné informácie o službách poskytovaných železničnými podnikmi, ich objeme a čase ich poskytovania.

Táto žaloba je okrem iného nevyhnutná aj z dôvodu, že v Maďarsku je riadenie dopravy zabezpečované subjektmi, ktoré poskytujú služby železničnej dopravy, čo je porušením ustanovení uvedených smerníc.

Riadenie dopravy nemôže byť kvalifikované ak činnosť prevádzkovania infraštruktúry, ktorá nezahŕňa stanovovanie vlakových trás či prideľovanie kapacít, pretože riadenie dopravy sa nevyhnutne podieľa na rozhodovacom procese v súvislosti so stanovovaním vlakových trás či prideľovaním kapacít. Na jednej strane manažér dopravy musí byť oboznámený s rozhodnutiami o pridelení kapacít, aby mohol riadiť dopravu a na druhej strane v prípade narušenia dopravy alebo v núdzovej situácii musí prijať nevyhnutné opatrenia na obnovenie dopravy podľa plánu, čo nevyhnutne vedie k novému prideleniu kapacity siete a voľných vlakových trás.

Skutočnosť, že v Maďarsku železničné podniky zasielajú podrobné výúčtovania týkajúce sa poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry, je porušením zásady nezávislosti riadenia dopravy. Tým, že tieto podrobné výúčtovania odkazujú nevyhnutne okrem iného na služby využité železničnými podnikmi, ako aj na ich objem a čas, kedy k nim došlo, poskytujú tak podnikom, ktoré ich vyhotovujú, konkurenčnú výhodu.

Okrem porušenia povinností v oblasti nezávislosti stanovovania vlakových trás, Maďarská republika si tiež nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smerníc 91/440/EHS a 2001/14/ES, tým, že

- neurčila podmienky zaručujúce finančnú rovnováhu manažérov infraštruktúry,
- neprijala opatrenia nútiace manažérov infraštruktúry znižovať prístupové poplatky k sieti a prevádzkové náklady,

- neprijala vykonávacie opatrenia zaručujúce uplatňovanie zásady priamych nákladov pri určovaní poplatkov vybraných za traťový prístup k servisným zariadeniam a

- nezaviedla systém opatrení vedúci železničné podniky a manažérov infraštruktúry k minimalizovaniu porúch a zvyšovaniu výkonnosti železničnej siete.

- (¹) Smernica Rady 91/440/EHS z 29. júla 1991 o rozvoji železníc spoločenstva (Ú. v. ES L 237, s. 25; Mim. vyd. 07/001, s. 341).
(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Ú. v. ES L 75, s. 29; Mim. vyd. 07/005, s. 404).

Odvolanie podané 1. októbra 2010: Spolková republika Nemecko proti uzneseniu Všeobecného súdu (prvá komora) zo 14. júla 2010 vo veci T-571/08, Spolková republika Nemecko/Európska komisia

(Vec C-475/10 P)

(2010/C 328/37)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze, J. Möller a N. Graf Vitzthum, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- spolková vláda navrhuje zrušiť uznesenie Všeobecného súdu Európskej únie zo 14. júla 2010 vo veci T-571/08, Spolková republika Nemecko/Európska komisia,

- zaviazat Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom prejednávaneho odvolania je uznesenie Všeobecného súdu, ktorým tento súd v rámci prekážky konania odmietol ako neprípustnú žalobu odvolateľky podanú proti príkazu poskytnúť informácie, ktorý vydala 30. októbra 2008 Komisia v rámci konania o štátnej pomoci v prospech Deutsche Post AG (ďalej len „DPAG“).

Komisia napadnutým rozhodnutím prikázala, že odvolateľka má poskytnúť informácie o všetkých nákladoch a výnosoch DPAG za obdobie od roku 1989 do roku 2007, hoci sa privatizácia DPAG, v rámci ktorej sa uskutočnila väčšina namietaných transferových platieb, skončila už v roku 1994. Namiesto toho, aby

objasnila právnu predbežnú otázku, ktoré obdobia sa musia skutočne zohľadniť, Komisia bez ohľadu na s tým spojené náklady požadovala najprv informácie týkajúce sa výnosov a nákladov DPAG za celé obdobie privatizácie až do súčasnosti. Týmto postupom Komisia neprimeraným spôsobom zaťažila odvolateľku a dotknutý podnik.

Je potrebné, aby Súdny dvor zásadným spôsobom objasnil, či Komisia skutočne môže v rámci konania o štátnej pomoci zaviazat členský štát v ľubovoľnom rozsahu na poskytnutie informácií bez toho, aby podliehala priamemu súdnemu preskúmaniu. Pokiaľ by bolo právne posúdenie Všeobecného súdu, že tento druh rozhodnutia nie je možné súdne napadnúť, správne, museli by členské štáty a dotknuté podniky vždy najprv vynaložiť značné, a to aj finančné, náklady, aby príslušné príkazy splnili, hoci ich považujú za protiprávne. Okrem toho hrozí riziko, že dôjde k vyzradeniu obchodných tajomstiev, ktoré v súvislosti s konaním o štátnej pomoci vôbec nie sú relevantné.

Napadnuté uznesenie Všeobecného súdu je z právneho hľadiska nesprávne z niekoľkých dôvodov.

Po prvé Všeobecný súd z právneho hľadiska nesprávne vyložil pojem „napadnuteľného aktu“ a nezohľadnil judikatúru týkajúcu sa tohto pojmu, keď napadnutý akt preskúmal „na základe jeho obsahu“. Posúdenie určitého aktu na základe hmotnoprávnych účinkov je totiž relevantné iba vtedy, ak neexistuje rozhodnutie, ktoré už má na základe svojej právnej formy záväznú povahu. Vzhľadom na skutočnosť, že záväznosť príslušného rozhodnutia Komisie vydaného podľa článku 10 ods. 3 nariadenia č. 659/1999 vyplýva už z jeho právnej formy, však nie je nutné žiadne ďalšie preskúmanie, či toto opatrenie bolo podľa vôle autora zamerané na to, aby voči odvolateľke vyvolalo právne účinky.

Po druhé Všeobecný súd z právneho hľadiska nesprávne posúdil predbežnosť príkazu poskytnúť informácie, keďže s odkazom na judikatúru týkajúcu sa prípustnosti žaloby proti začatiu konania o preskúmaní podľa práva hospodárskej súťaže dospel k právne chybnému záveru, že konečná povaha rozhodnutia je rozhodujúca aj pre prípustnosť žaloby podanej proti predmetnému príkazu Komisie poskytnúť informácie.

Po tretie Všeobecný súd právne nesprávnym spôsobom posúdil právne účinky príkazu poskytnúť informácie, keďže nezohľadnil skutočnosť, že opatrenie má záväzné právne účinky vtedy, keď do záujmov adresáta zasahuje prostredníctvom zásahu do jeho právneho postavenia. O tento prípad ide v prípade príkazu poskytnúť informácie, pretože jeho nesplnenie so sebou prináša sankcie. Tieto sankcie je treba vidieť jednak v tom, že členskému

štátu sa tým zabraňuje dovolávať sa neúplnosti skutkového základu a Komisii sa tým dovoľuje rozhodnúť na základe spisu. Ďalej je s tým spojené zníženie úrovne dôkaznej povinnosti, od ktorej Komisia smie vychádzať z toho, že ňou tvrdené skutočnosti sú preukázané. Toto predstavuje zvýhodnenie procesného postavenia Komisie a s ním spojené zhoršenie postavenia príslušného členského štátu v hlavnom konaní o preskúmaní. Prostredníctvom príkazu poskytnúť informácie bola odvolateľka postavená pred voľbu buď porušiť svoje povinnosti, čím by sa jej znemožnilo odvolať sa na neúplnosti skutkového základu a na strane Komisie by sa tým znížila úroveň dôkaznej povinnosti alebo byť z dôvodu zachovania si svojich práv prakticky donútená poskytnúť neprimerané informácie. Pritom okrem utrpenej právnej ujmy vždy vznikajú mimoriadne časové a finančné náklady, ktoré nie sú kompenzované. Okrem účinkov v konaní vo veci samej môže príkaz poskytnúť informácie pre príslušný členský štát vyvolávať právne dôsledky tým, že jeho nesplnenie by mohlo viesť ku konaniu o nesplnení povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ a v krajnom prípade ku konaniu o uložení penále podľa článku 260 ZFEÚ.

Po štvrté rozhodnutie Všeobecného súdu porušuje zásadu právneho štátu a účinnej právnej ochrany tým, že jedinú ochranu proti excesívnemu príkazu poskytnúť informácie vidí v jeho nerešpektovaní. Takýto postup nie je možné požadovať a porušuje vyššie uvedené zásady. Právna ochrana proti príkazu poskytnúť informácie, ktorý je v rozpore s právom, nemôže závisieť od skutočnosti, či členský štát tento príkaz poruší. Možnosť napadnúť tento príkaz je jediným prostriedkom ako povinnosť členského štátu k lojálnej spolupráci nevystaví bezbrehej diskrečnej právomoci Komisie a aj Komisii dovoľuje dodržať povinnosť lojálnej spolupráce s členskými štátmi.

Všeobecný súd nakoniec právne chybným spôsobom posúdil právomoci vo veciach štátnej pomoci, keďže rozhodol, že ochrana pred bezbrehými príkazmi poskytnúť informácie má spočívať v odmietnutí členských štátov poskytnúť informácie, ktoré podľa ich názoru nie sú pre zistenie skutkového stavu nevyhnutné. S tým je spojený presun povinnosti zistiť skutkový stav a povinnosti určiť predmet konania na členské štáty, ktorý delba právomocí v práve štátnej pomoci nepozná. Tento presun právomoci, ktorý predpokladá Všeobecný súd, porušuje delbu právomocí v článkoch 107 a 108 ZFEÚ, zaťažuje členské štáty rizikom, že sa dopustia nesprávneho posúdenia a Komisiu uvedeným spôsobom zbavuje povinnosti v správnom konaní starostlivo zistiť skutkový stav.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Rakúsko) 1. októbra 2010 — projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic a Herbert Hilbe/Grundverkehrs-Landeskommission Vorarlberg

(Vec C-476/10)

(2010/C 328/38)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic a Herbert Hilbe

Žalovaná: Grundverkehrs-Landeskommission Vorarlberg

Prejudiciálne otázky

1. Má sa ustanovenie článku 6 ods. 4 smernice Rady 88/361/EHS z 24. júna 1988, ktorou sa vykonáva článok 67 zmluvy (¹), na základe ktorého sa môžu existujúce vnútroštátne právne predpisy upravujúce nadobudnutie druhého bydliska ponechať v platnosti, uplatniť aj na nadobudnutie druhých bydlísk ležiacich v štáte EÚ štátnym príslušníkom Lichtenštajnského kniežatstva, ktoré patrí do EHP?
2. Je vnútroštátna právna úprava, ktorá sa opiera o článok 6 ods. 4 smernice Rady 88/361/EHS z 24. júna 1988 a zakazuje štátnemu príslušníkovi Lichtenštajnského kniežatstva nadobudnutie druhého bydliska v jednom z členských krajín EÚ, v rozpore s ustanoveniami Dohody o EHP týkajúcimi sa voľného pohybu kapitálu, takže vnútroštátny orgán nesmie takúto vnútroštátnu právnu úpravu uplatniť?

(¹) Ú. v. ES L 178, s. 5; Mim. vyd. 10/001, s. 10.

Odvolanie podané 27. septembra 2010: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) zo 7. júla 2010 vo veci T-111/07, Agrofert Holding a.s./Európska komisia

(Vec C-477/10 P)

(2010/C 328/39)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: B. Smulders, P. Costa de Oliveira, V. Bottka, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Agrofert Holding a.s., Švédske kráľovstvo, Fínska republika, Dánske kráľovstvo, Polski Koncern Naftowy Orlen SA

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka sa domáha, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu (prvá komora) zo 7. júla 2010 vo veci T-111/07, Agrofert Holding a.s./Komisia,
- s konečnou platnosťou rozhodol o veciach, ktoré sú predmetom tohto odvolania a
- zaviazal žalobcu vo veci T-111/07, aby nahradil trovy konania, ktoré Komisii vzniknú v tejto veci a v tomto odvolacom konaní.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Toto odvolanie sa týka výkladu výnimiek z práva na prístup k dokumentom súvisiacich s a) ochranou účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly (ďalej len „výnimka vyšetrovania“), b) ochranou obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby (ďalej len „výnimka obchodných záujmov“), c) ochranou rozhodovacieho procesu Komisie (ďalej len „výnimka rozhodovacieho procesu“) a d) ochranou právneho poradenstva (ďalej len „výnimka právneho poradenstva“). Tieto výnimky sú uvedené v článku 4 ods. 2 tretej zarážke, článku 4 ods. 2 prvej zarážke, článku 4 ods. 3 druhom pododseku a v článku 4 ods. 2 druhej zarážke nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie⁽¹⁾ (ďalej len „nariadenie 1049/2001“).

Konkrétne sa toto odvolanie týka uplatnenia týchto výnimiek na dokumenty v spise Komisie týkajúcom sa kontroly fúzií podľa nariadenia Rady (ES) č. 139/2004⁽²⁾ (ďalej len „nariadenie o fúziách“).

Komisia zastáva názor, že Všeobecný súd sa v napadnutom rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade uvedených výnimiek, keď neprihliadol na špecifické znaky postupov v práve hospodárskej súťaže a záruky, ktoré nariadenie o fúziách ponúka podnikom zúčastneným na konaní o fúzii. Všeobecný súd vo svojom rozsudku najmä nevytvoril skutočnú a harmonickú rovnováhu medzi dvoma právnymi režimami, ktoré sa mohli uplatniť v tejto veci. Namiesto toho nesprávne interpretoval pravidlá o prístupe k dokumentom, a tým znemožnil uplatnenie pravidiel fúzií.

Prvá otázka predložená Súdnemu dvoru sa týka rozsahu povinnosti služobného tajomstva stanovenej v nariadení o fúziách a

článku 339 ZFEÚ na účely rozsahu výnimiek z práva na prístup, najmä výnimiek „vyšetrovania“ a „obchodných záujmov“.

Druhá otázka predložená Súdnemu dvoru sa týka záveru Všeobecného súdu, že v tejto veci neexistovali nijaké mimoriadne okolnosti, ktoré by viedli k odmietnutiu prístupu k dokumentom a že Komisia nebola povinná konkrétne a individuálne preskúmať každý požadovaný dokument a podrobne odôvodniť zamietnutie v súvislosti s obsahom každého požadovaného dokumentu.

Tretia otázka sa týka reštriktívneho výkladu výnimky „vyšetrovania“, podľa ktorého sa táto výnimka neuplatňuje po tom, čo Komisia prijme rozhodnutie o ukončení správneho konania o kontrole fúzií.

Štvrtá otázka predložená Súdnemu dvoru sa týka rozsahu povinnosti odôvodnenia na účely preukázania rizika zverejnenia najmä pri ochrane „obchodných záujmov“, „rozhodovacieho procesu“ a „právneho poradenstva“.

Piata a posledná otázka sa týka výkladu pravidiel týkajúcich sa čiastočného prístupu. Komisia zastáva názor, že na to, aby mohla efektívne viesť šetrenia v oblasti fúzií, musí dodržiavať povinnosti, ktoré jej ukladá nariadenie o fúziách, najmä povinnosti súvisiace so služobným tajomstvom, bez ohľadu na to, že jej rozhodnutie je konečné. Okrem toho podľa judikatúry, ak procesné predpisy upravujúce určitú oblasť činnosti poskytujú ochranu niektorým dokumentom, napríklad interným dokumentom Komisie, treba uznať, že na také dokumenty sa vzťahuje všeobecná domnienka zákazu prístupu podľa nariadenia 1049/2001. Rozsudok Všeobecného súdu spochybnil spôsobilosť Komisie viesť šetrenia v tejto oblasti, ako aj práva jednotlivých účastníkov konania, ktorí jej predložili dokumenty a cieľom tohto odvolania je umožniť Súdnemu dvoru, aby objasnil správny prístup.

Komisia preto podáva toto odvolanie, aby Súdny dvor mal možnosť rozhodnúť o zásadných otázkach, ktoré rozsudok Všeobecného súdu vyvolal a aby prijal koherentný a jednotný výklad dvoch dotknutých právnych nástrojov.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES L 24, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40.)

Žaloba podaná 5. októbra 2010 — Európska komisia/Švédske kráľovstvo

(Vec C-479/10)

(2010/C 328/40)

Jazyk konania: švédčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: K. Simonsson a A. Alcover San Pedro, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Švédske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Švédske kráľovstvo si tým, že prekročilo limitné hodnoty PM10 v okolitom ovzduší v rokoch 2005, 2006 a 2007 v zónach SW 2 a SW 4 a v rokoch 2005 a 2006 v zóne SW 5, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 5 ods. 1 smernice Rady 1999/30/ES z 22. apríla 1999 o limitných hodnotách oxidu siričitého, oxidu dusičitého a oxidov dusíka, tuhých znečisťujúcich látok a olova v okolitom ovzduší,
- zaviazat' Švédske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Článok 5 ods. 1 smernice 1999/30 stanovuje, že členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby koncentrácie PM10 v okolitom ovzduší neprekročili od uvedených termínov limitné hodnoty uvedené v časti I prílohy III. V tomto prípade je relevantným termínom 1. január 2005.

Zo správ za roky 2005 až 2007, ktoré Švédsko zaslalo Komisii vyplýva, že limitné hodnoty PM10 boli v zónach SW 2 a SW 4 prekročené počas celého uvedeného obdobia a v zóne SW 5 v roku 2005 a 2006.

Švédsko tak v súvislosti s týmito zónami a v uvedených rokoch nesplnilo svoje povinnosti vyplývajúce z článku 5 ods. 1 smernice 1999/30.

Žaloba podaná 5. októbra 2010 — Európska komisia/Švédske kráľovstvo

(Vec C-480/10)

(2010/C 328/41)

Jazyk konania: švédčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal a K. Simonsson, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Švédske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Švédske kráľovstvo si tým, že v praxi obmedzilo režim skupín dane z pridanej hodnoty (DPH) na poskytovateľov finančných služieb a poisťovacích služieb, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty,
- zaviazat' Švédske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Švédske pravidlá o skupinách DPH sú v rozpore s článkom 11 smernice o DPH, keďže uplatnenie týchto pravidiel sa obmedzuje na podniky, ktoré sú činné vo finančnom sektore. Podľa Komisie sa musí vnútroštátny režim skupín DPH uplatňovať na všetky podniky so sídlom v členskom štáte, ktorý tento režim uplatňuje, bez ohľadu na druh činnosti, ktorú podnik vykonáva.

Spoločný systém DPH je jednotný systém. Zavedenie osobitného režimu do tohto systému sa preto musí v zásade uskutočniť tak, že uvedený režim je možné všeobecne uplatňovať.

Zo znenia článku 11 smernice DPH nevyplýva nič, čo by poukazovalo na to, že členský štát môže obmedziť uplatnenie režimu pre skupiny DPH na isté podniky, ktoré sú činné v istom sektore.

Cieľ článku 11 smernice o DPH tiež zrejme poukazuje na to, že toto ustanovenie sa má chápať ako ustanovenie, ktoré sa uplatňuje na všetky podniky vo všetkých sektoroch.

Okrem toho švédske pravidlá o skupinách DPH nie sú v súlade so zásadou práva Európskej únie o rovnakom zaobchádzaní.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Taliansko) 6. októbra 2010 — Teresa Cicala/Regione Siciliana

(Vec C-482/10)

(2010/C 328/42)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Teresa Cicala

Žalovaný: Regione Siciliana

Prejudiciálne otázky

1. Je na základe článku 3 zákona 241/1990 a článku 3 zákona regiónu Sicília 10/1991, vo vzťahu k článku 1 zákona 241/90, ktorý v spojitosti s povinnosťou odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov stanovenou v článku 296 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a v článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie, ukladá talianskym správnym orgánom povinnosť uplatňovať zásady právneho poriadku Európskej únie, v súlade s právom Európskej únie výklad a uplatňovanie vyššie uvedených vnútroštátnych ustanovení, na základe ktorého individuálne správne akty v oblasti dôchodkov, teda tie, ktoré sa týkajú subjektívnych práv a ktoré sú v každom prípade záväzné, nemusia spĺňať povinnosť odôvodnenia a došlo v takomto prípade k porušeniu podstatnej formálnej náležitosti správneho opatrenia?
2. Je článok 21g ods. 2 prvá veta zákona 241/1990, ako je vykladaný správnou judikatúrou, vo vzťahu k povinnosti odôvodnenia správnych aktov zakotvenou v článku 3 tohto zákona a v zákone regiónu Sicília 10/1991, v spojitosti s povinnosťou odôvodnenia rozhodnutí správnych

orgánov stanovenou v článku 296 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a v článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie v súlade s článkom 1 zákona 241/1990 v rozsahu, v akom tento článok stanovuje povinnosť správneho orgánu uplatňovať zásady právneho poriadku Európskej únie a je teda odôvodnený a prípustný výklad a uplatnenie možnosti správneho orgánu doplniť odôvodnenie správneho rozhodnutia v konaní pred súdom?

Žaloba podaná 6. októbra 2010 — Európska komisia/Španielske kráľovstvo

(Vec C-483/10)

(2010/C 328/43)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: H. Støvlbæk a R. Vidal Puig, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Španielske kráľovstvo si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 1, článku 11 ods. 2, článku 14 ods. 1 a článku 30 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/14/ES ⁽¹⁾ z 26. februára 2001 o pridelovaní kapacity železničnej infraštruktúry a vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry, ako aj článku 10 ods. 7 smernice Rady 91/440/EHS ⁽²⁾ z 29. júla 1991 o rozvoji železníc spoločenstva,
- zaviazat Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia zastáva názor, že Španielske kráľovstvo porušilo nasledujúce ustanovenia vyššie uvedených smerníc:

1. článok 4 ods. 1 smernice 2001/14/ES, keďže výška poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry je „stanovená“ výlučne štátnymi orgánmi a funkcia „manažéra infraštruktúry“ (ADIF) je zredukovaná na obyčajný výber poplatkov;

2. článok 11 smernice 2001/14/ES, keďže systém spoplatnenia zavedený španielskymi orgánmi nestanovuje žiaden systém zvyšovania výkonnosti zodpovedajúci kritériám uvedeným v tomto článku;
3. článok 30 ods. 1 smernice 2001/14/ES, keďže španielska právna úprava dostatočne nezaručuje nezávislosť regulačného orgánu (Comité de Regulación Ferroviaria) vo vzťahu k ADIF (Administrador de Infraestructuras Ferroviarias) a RENFE-Operadora (železničný podnik spadajúci pod ministerstvo podpory rozvoja);
4. článok 10 ods. 7 smernice 91/440/EHS, keďže regulačný orgán (Comité de Regulación Ferroviaria) nedisponuje prostriedkami potrebnými na výkon funkcie monitorovania hospodárskej súťaže na železničných dopravných trhoch, ktorú mu tento článok priznáva; a
5. článok 13 ods. 2 a článok 14 ods. 1 smernice 2001/14/ES, keďže španielska právna úprava stanovuje diskriminačné kritériá pridelenia kapacity železničnej infraštruktúry, pričom tieto kritériá môžu v skutočnosti viesť k tomu, že vlakové trasy sú udeľované na dobu presahujúcu platnosť jedného cestovného poriadku siete a okrem toho týmito kritériami chýba špecifickosť.

(¹) Ú. v. ES L 75, s. 29; Mim. vyd. 07/005, s. 404.

(²) Ú. v. ES L 237, s. 25; Mim. vyd. 07/001, s. 341.

Žaloba podaná 8. októbra 2010 — Európska komisia/Helénska republika

(Vec C-485/10)

(2010/C 328/44)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: B. Stromsky a M. Konstantinidis)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Helénska republika si tým, že v stanovených lehotách neprijala všetky opatrenia potrebné na vykonanie rozhodnutia Komisie K(2008) 3118 z 2. júla 2008 (opravené rozhodnutím Komisie z 13. augusta 2008), ktoré sa týkalo pomoci, ktorú prijala v prospech podniku Ellinika Nafpigeia A. E., alebo v každom prípade tým, že o opatreniach prijatých na dosiahnutie súladu s článkom 19 dosta-

točne neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 2, 3, 5, 6, 8, 9 a 11 až 18 uvedeného rozhodnutia, ako aj povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o FEÚ,

— zaviazat Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom žaloby Komisie je nevykonanie rozhodnutia Komisie o protiprávnej štátnej pomoci poskytnutej v prospech podniku Ellinika Nafpigeia A. E. Helénskou republikou, ktorá musí byť vrátená civilným oddelením tohto podniku.

Komisia tvrdí, že Grécko malo zabezpečiť vykonanie rozhodnutia v lehote štyroch mesiacov od jej oznámenia. Rozhodnutie bolo oznámené 13. augusta 2008 a Komisia nepredĺžila lehotu na vykonanie rozhodnutia. Následne lehota formálne uložená Grécku na to, aby sa dosiahol súlad s rozhodnutím, uplynula 13. decembra 2008.

Komisia pripomína, že v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora je jediným oprávneným dôvodom, na ktorý sa môže členský štát odvolávať proti žalobe o nesplnení povinnosti podanej Komisiou na základe článku 108 ods. 2 ZFEÚ, je absolútna nemožnosť správneho výkonu rozhodnutia.

V prejednávanej veci však helénske orgány nikdy argument založený na absolútnej nemožnosti výkonu neuplatnili. Naopak, od začiatku vyjadrili ich vôľu vykonať rozhodnutie okamžite, ako to bude možné. Komisia poznamenáva, že v čase podania žaloby helénske orgány neprijali žiadne opatrenie na čo len čiastočné vykonanie rozhodnutia.

Komisia tvrdí, že Grécko neprijalo potrebné opatrenia na vykonanie rozhodnutia ani v súlade s riešením, ktoré bolo prejednávané medzi jej službami a helénskymi orgánmi, ani akýmkoľvek iným spôsobom.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené kráľovstvo) 18. októbra 2010 — Barbara Mercredi/Richard Chaffe

(Vec C-497/10)

(2010/C 328/45)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Barbara Mercredi

Odporca: Richard Chaffe

Prejudiciálne otázky

1. Objasnite, prosím, vhodné kritérium na určenie obvyklého pobytu dieťaťa na účely:
 - a) článku 8 nariadenia (ES) č. 2201/2003 ⁽¹⁾;
 - b) článku 10 nariadenia (ES) č. 2201/2003.
2. Je súd „orgánom alebo iný subjektom“, ktorému možno priznať opatrovnícke právo na účely ustanovení nariadenia (ES) č. 2201/2003?

3. Možno článok 10 použiť aj po tom, ako bol zamietnutý návrh na vrátenie dieťaťa súdmi dožiadaného členského štátu podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 pre nesplnenie podmienok obsiahnutých v článkoch 3 a 5?

Ako sa má konkrétne vyriešiť rozpor medzi rozhodnutím dožiadaného štátu, že požiadavky článkov 3 a 5 Haagskeho dohovoru z roku 1980 nie sú splnené, a rozhodnutím žiadajúceho štátu, že požiadavky článkov 3 a 5 sú splnené?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, s. 1; Mim. vyd. 19/06, s. 243).

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 29. septembra 2010 — Al-Faqih a i./Rada

(Veci T-135/06 až T-138/06) ⁽¹⁾

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Boj proti terorizmu — Obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom — Zmrazenie finančných prostriedkov — Základné práva — Právo na rešpektovanie vlastníctva, právo byť vypočutý a právo na účinné súdne preskúmanie“)

(2010/C 328/46)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih (Birmingham, Spojené kráľovstvo), Sanabel Relief Agency Ltd (Birmingham), Ghunia Abdrabbah (Birmingham) a Taher Nasuf (Manchester, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: pôvodne N. Garcia-Lora, solicitor, a S. Cox, barrister, neskôr N. Garcia-Lora a E. Grieves, barrister)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: M. Bishop a E. Finnegan, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne P. J. Kuijper, neskôr C. O'Reilly a J. Aquilina, neskôr E. Paasivirta a P. Aalto, a nakoniec E. Paasivirta a M. Konstantinidis, splnomocnení zástupcovia), a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: C. Gibbs, Z. Bryanston-Cross a S. Ossowski, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Dashwood, barrister)

Predmet veci

Návrh na zrušenie článku 2 nariadenia Rady (ES) č. 881/2002 z 27. mája 2002, ktoré ukladá niektoré špecifické obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom, a ruší nariadenie Rady (ES) č. 467/2001, ktoré zakazuje vývoz určitého tovaru a služieb do Afganistanu, posilňuje zákaz letov a rozširuje zmrazenie finančných prostriedkov a ďalších finančných zdrojov vo vzťahu k Talibanu v Afganistane (Ú. v. ES L 139, s. 9; Mim. vyd. 18/001, s. 294), ktoré bolo po šesťdesiaty tretíkrát zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 246/2006 z 10. februára 2006 (Ú. v. EÚ L 40, s. 13), ktorým sa doplnili mená žalobcov do prílohy I nariadenia č. 881/2002

Výrok rozsudku

1. Veci T-135/06 až T-138/06 sa spájajú na účely vyhlásenia rozsudku.

2. Článok 2 nariadenia Rady (ES) č. 881/2002 z 27. mája 2002, ktoré ukladá niektoré špecifické obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom, a ruší nariadenie Rady (ES) č. 467/2001, ktoré zakazuje vývoz určitého tovaru a služieb do Afganistanu, posilňuje zákaz letov a rozširuje zmrazenie finančných prostriedkov a ďalších finančných zdrojov vo vzťahu k Talibanu v Afganistane, ktoré bolo po šesťdesiaty tretíkrát zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 246/2006 z 10. februára 2006, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka žalobcov Al-Bashira Mohammeda Al-Faqiha, Tahera Nasufa, Ghuniu Abdrabbaha a Sanabel Relief Agency.

3. Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania a okrem toho je povinná nahradiť trovy konania žalobcov, ako aj sumy zaplatené pokladňou Všeobecného súdu z dôvodu právnej pomoci.

4. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 165, 15.7.2006.

Rozsudok Všeobecného súdu z 12. októbra 2010 — Asenbaum/ÚHVT (WIENER WERKSTÄTTE)

(Veci T-230/08 a T-231/08) ⁽¹⁾

[„Ochranná známka Spoločenstva — Prihlášky slovnnej ochrannej známky Spoločenstva WIENER WERKSTÄTTE — Absolútne dôvody zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 40/94 [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009]“]

(2010/C 328/47)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Paul Asenbaum (Viedeň, Rakúsko) (v zastúpení: P. Vögel a E. Ploil, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: S. Schöffner, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloby podané proti dvom rozhodnutiam štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT z 10. apríla 2008 (veci R 1573/2006-4 a R 1571/2006-4) týkajúcim sa dvoch prihlášok slovného označenia WIENER WERKSTÄTTE ako ochrannej známky Spoločenstva

Výrok rozsudku

1. Veci T-230/08 a T-231/08 sa spájajú na účely vyhlásenia rozsudku.

2. Žaloba sa zamieta.

3. Paul Asenbaum je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 223, 30.8.2008.

Rozsudok Všeobecného súdu z 21. októbra 2010 — Agapiou Joséphidès/Komisia a EACEA

(Vec T-439/08) (¹)

[„Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkajúce sa pridelenia Strediska excelentnosti Jean Monnet Cyperskej univerzite — Dokumenty pochádzajúce od tretej osoby — Čiastočné zamietnutie prístupu — Žaloba o neplatnosť — Lehota na podanie žaloby — Neprípustnosť — Námietať nezákonnosti — Námietať týkajúca sa ochrany súkromia a integrity jednotlivca — Námietať týkajúca sa ochrany obchodných záujmov — Povinnosť odôvodnenia“]

(2010/C 328/48)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Kalliope Agapiou Joséphidès (Nikózia, Cyprus) (v zastúpení: C. Joséphidès, advokát)

Žalované: Európska komisia (v zastúpení: M. Owsiany-Hornung a G. Rozet, splnomocnení zástupcovia) a Výkonná agentúra pre vzdelávanie, audiovizuálnu oblasť a kultúru (EACEA) (v zastúpení: H. Monet, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Zrušenie jednak rozhodnutia EACEA z 1. augusta 2008 týkajúceho sa žiadosti o prístup k dokumentom týkajúcim sa pridelenia Strediska excelentnosti Jean Monnet Cyperskej univerzite, a jednak rozhodnutia Komisie K(2007) 3749 z 8. augusta 2008

týkajúceho sa individuálneho rozhodnutia o pridelení dotácií v rámci Programu celoživotného vzdelávania, podprogramu Jean Monnet, ktorým bola Cyperskej univerzite poskytnutá dotácia na vytvorenie Strediska excelentnosti Jean Monnet

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Kalliope Agapiou Joséphidès je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 237, 20.12.2008.

Rozsudok Všeobecného súdu z 21. októbra 2010 — Umbach/Komisia

(Vec T-474/08) (¹)

[„Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkajúce sa zmluvy uzatvorenej v rámci programu TACIS — Žiadosť o prístup v súvislosti so sporom medzi žalobcom a Komisiou pred občianskoprávnym belgickým súdom — Čiastočné zamietnutie prístupu — Žiadosť o prístup založená na zásadách vyplývajúcich zo Zmluvy EÚ — Nadradený verejný záujem“]

(2010/C 328/49)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Dieter C. Umbach (Bangkok, Thajsko) (v zastúpení: M. Stephani, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: P. Costa de Oliveira a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba o neplatnosť rozhodnutia Komisie z 2. septembra 2008 týkajúceho sa zamietnutia prístupu žalobcu k niektorým údajom uvedeným v dokumentoch týkajúcich sa zmluvy s názvom „TACIS Service Contract n°98.0414“ o pomoci pri vypracovaní správneho kódexu pre Ruskú federáciu

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Dieter C. Umbach je povinný nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 32, 7.2.2009.

Uznesenie Všeobecného súdu z 5. októbra 2010 — Provincie Groningen a Provincie Drenthe/Komisia(Vec T-69/09) ⁽¹⁾

(„Žaloba o neplatnosť — EFRR — Rozhodnutie o znížení finančnej pomoci a o čiastočnom vrátení vyplatených súm — Regionálna entita — Neexistencia priamej dotknutosti — Neprípustnosť“)

(2010/C 328/50)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Provincie Groningen (Holandsko) a Provincie Drenthe (Holandsko) (v zastúpení: C. Dekker a E. Belhadj, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: A. Steiblytė a W. Roels, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie K(2008) 8355 z 11. decembra 2008 o znížení finančného príspevku poskytnutého z Európskeho fondu pre regionálny rozvoj (EFRR) poskytnutého v rámci jednotného programového dokumentu č. 97.07.13.003 patriaceho do cieľa č. 2, ktorý sa týka provincií Groningen a Drenthe (Holandsko), podľa rozhodnutia Komisie K(1997) 1362 z 26. mája 1997.

Výrok

1. Žaloba sa zamietá ako neprípustná.
2. Provincie Groningen a provincie Drenthe sú povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 90, 18.4.2009.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 15. októbra 2010 — Nexans France/Spoločný podnik Fusion for Energy

(Vec T-415/10 R)

(„Predbežné opatrenie — Verejné obstarávanie — Postup verejného obstarávania — Zamietnutie ponuky — Návrh na odklad výkonu — Neexistencia naliehavosti“)

(2010/C 328/51)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Nexans France SAS (Clichy, Francúzsko) (v zastúpení: J.-P. Tran Thiet a J.-F. Le Corre, advokáti)

Žalovaný: Európsky spoločný podnik pre ITER a rozvoj energie jadrovej syntézy (Barcelona, Španielsko) (v zastúpení: A. Verpont, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci C. Kennedy-Loest, C. Thomas, M. Farley, solicitors, J. Derenne a N. Pourbaix, advokáti)

Predmet veci

Návrh na odklad výkonu rozhodnutí prijatých žalovaným v rámci verejného obstarávania, ktorými bola zamietnutá ponuka žalobkyne a zákazka na poskytovanie vodičov TF a PF bola pridelená inému súťažiteľovi

Výrok

1. Návrh na predbežné opatrenie sa zamietá.
2. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 19. októbra 2010 — Nencini/Parlament

(Vec T-431/10 R)

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Poslanec Európskeho parlamentu — Vymáhanie príspevkov vyplatených vo forme náhrady výdavkov na asistenta a cestovných výdavkov — Návrh na odklad výkonu — Neexistencia naliehavosti“)

(2010/C 328/52)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Riccardo Nencini (Barberino di Mugello, Taliansko) (v zastúpení: F. Bertini, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: N. Lorens, A. Caiola a D. Moore, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na odklad výkonu niektorých aktov Parlamentu týkajúcich sa vymáhania parlamentných príspevkov, ktoré boli neoprávnené prijaté

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamietá.
2. O trovách konania sa rozhodne v konaní o veci samej.

Žaloba podaná 13. augusta 2010 — Morte Navarro/Parlament

(Vec T-280/09)

(2010/C 328/53)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: José Carlos Morte Navarro (Zaragoza, Španielsko) (v zastúpení: J. González Buitrón, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Výboru pre petície Európskeho parlamentu z 5. mája 2009 s číslom 202 660, ktorým bola odložená petícia č. 1818-08 predložená José Carlosom Morte Navarrom, rozhodnúť, že petícia predložená José Carlosom Morte Navarrom Európskemu parlamentu pod číslom 1818-08 je prípustná a bude preskúmaná v súlade so zákonným postupom, a zaviazat žalovaného na náhradu trov konania,
- subsidiárne k návrhu uvedenému v predchádzajúcej zarážke a v prípade, že sa mu nevyhovie, zrušiť vyššie uvedené rozhodnutie z 5. mája 2009 a
- uložiť Výboru pre petície Európskeho parlamentu vydať nové rozhodnutie, ktorým bude rozhodnuté o prípustnosti petície podanej José Carlosom Morte Navarrom, a zaviazat žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba smeruje proti rozhodnutiu Výboru pre petície Európskeho parlamentu z 5. mája 2009, ktorým bola odložená petícia podaná žalobcom, keďže jednoznačne nespadá do právomocí Európskej únie.

Prostredníctvom uvedenej petície žalobca žiadal o začatie vyšetrovania zo strany Európskeho parlamentu s cieľom, aby Európsky parlament v súlade s ustanoveniami článku 7 Zmluvy o Európskej únii navrhol Rade, aby rozhodla o tom, že španielsky štát závažne a trvalo porušuje zásady slobody, demokracie, dodržiavania ľudských práv a základných slobôd a právneho štátu uvedené v článku 6 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii.

Na podporu svojich návrhov žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie nie je riadne odôvodnené, keďže okrem tvrdenia, že položená otázka zjavne nespadá do oblasti činností Európskej únie, neuvádza žiadne argumenty, ktoré by mu umožnili oboznámiť sa s dôvodmi, ktoré viedli Výbor pre petície Európskeho parlamentu k odloženiu jeho petície.

Žaloba podaná 7. septembra 2010 — Brighton Collectibles/ÚHVT — Felmar (BRIGHTON)

(Vec T-403/10)

(2010/C 328/54)

Jazyk žaloby: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Brighton Collectibles, Inc. (City of Industry, Spojené štáty americké) (v zastúpení: R. Delorey, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Felmar (Paríž, Francúzsko)

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 30. júna 2010 vo veci R 408/2009-4,
- zrušiť všetky rozhodnutia Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory), ktorými sa žalobkyňa ukladá znášať trovy konania, a
- zaviazat žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: slovná ochranná známka „BRIGHTON“ pre výrobky a služby zaradené v triede 25.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietky: žalobkyňa.

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietky: neprihlásené slovné a obrazové ochranné známky „BRIGHTON“ a „Brighton“ používané v obchodnom styku v Spojenom kráľovstve, Írsku, Nemecku a Taliansku v súvislosti s opaskami; všeobecne známe slovné a obrazové ochranné známky „BRIGHTON“ a „Brighton“ používané v obchodnom styku v Spojenom kráľovstve, Írsku, Nemecku a Taliansku v súvislosti s výrobkami z kože, klobúkmi, šperkami a hodinkami.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: zamietnutie námietky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 4 nariadenia Rady č. 207/2009 v tom zmysle, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že skoršie práva, na ktorých bola založená námietka, neboli preukázané; porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 207/2009 v tom zmysle, že odvolací senát neprávne vylúčil existenciu nebezpečenstva zámeny.

Žaloba podaná 8. septembra 2010 — National Lottery Commission/ÚHVT — Mediatek Italia a De Gregorio (zobrazenie ruky)

(Vec T-404/10)

(2010/C 328/55)

Jazyk žaloby: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: National Lottery Commission (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: B. Brandreth, barrister)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastníci konania pred odvolacím senátom: Mediatek Italia Srl (Neapol, Taliansko), Giuseppe De Gregorio (Neapol, Taliansko)

Návrhy žalobkyne

— zrušiť rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 9. júna 2010 vo veci R 1028/2009-1,

— vrátiť vec výmazovému oddeleniu,

— zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Zapísaná ochranná známka Spoločenstva, ktorá je predmetom návrhu na vyhlásenie neplatnosti: obrazová ochranná známka zobrazujúca ruku s dvoma prekríženými prstami a usmiatu tvár pre tovary a služby v triedach 9, 16, 25, 28 a 41 — prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 4 800 389.

Majiteľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobca.

Účastník, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti: ďalší účastníci konania pred odvolacím senátom.

Práva z ochrannej známky účastníka, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti: účastníci konania navrhujúci vyhlásenie neplatnosti odôvodňujú svoj návrh relatívnymi dôvodmi neplatnosti podľa článku 53 ods. 1 písm. c) a článku 53 ods. 2 písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009.

Rozhodnutie výmazového oddelenia: vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky Spoločenstva.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 53 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009, pretože odvolací senát sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tohto článku, nesprávneho posúdenia skutkových okolností a neuplatnil si svoju vyšetrovaciu právomoc. Žalobkyňa sa tiež domnieva, že odvolací senát si v plnom rozsahu neuplatnil svoju právomoc podľa článku 78 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009.

Žaloba podaná 15. septembra 2010 — Yoshida Metal Industry/ÚHVT — Pi-Design a i. (plocha pokrytá čiernymi kruhmi)

(Vec T-416/10)

(2010/C 328/56)

Jazyk žaloby: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Yoshida Metal Industry Co., Ltd (Niigata, Japonsko) (v zastúpení: S. Vereja, K. Muraro, M. Balestrieri, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastníci konania pred odvolacím senátom: Pi-Design AG (Triengen, Švajčiarsko), Bodum France SA (Neuilly sur Seine, Francúzsko), Bodum Logistics A/S (Billund, Dánsko)

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 20. mája 2010 vo veci R 1237/2008-1,
- potvrdiť rozhodnutie výmazového oddelenia z 15. júla 2008 týkajúce sa prihlášky ochrannej známky Spoločenstva č. 1372580,
- potvrdiť platnosť ochrannej známky Spoločenstva č. 1372580,
- zaviazat' žalovaného a ďalších účastníkov konania pred odvolacím senátom na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Zapísaná ochranná známka Spoločenstva, ktorá je predmetom návrhu na vyhlásenie neplatnosti: obrazová ochranná známka zobrazujúca plochu pokrytú čiernymi kruhmi zapísaná pre výrobky patriace do tried 8 a 21 — ochranná známka Spoločenstva č. 1372580.

Majiteľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobca.

Účastník, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti: ďalší účastníci konania pred odvolacím senátom.

Práva z ochrannej známky účastníkov, ktorí sa domáhajú vyhlásenia neplatnosti: účastníci, ktorí sa domáhajú vyhlásenia neplatnosti, odôvodňujú svoj návrh absolútnymi dôvodmi zamietnutia podľa článku 7 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009.

Rozhodnutie výmazového oddelenia: zamietnutie návrhu na vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky Spoločenstva.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zrušenie napadnutého rozhodnutia a vyhlásenie neplatnosti zapísanej ochrannej známky Spoločenstva.

Dôvody žaloby: porušenie článku 7 ods. 1 písm. e) bodu ii) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009, keďže odvolací senát nesprávne rozhodol, že ustanovenia tohto článku sa uplatňujú na napadnutú ochrannú známku Spoločenstva.

Žaloba podaná 17. septembra 2010 — Václav Hrbek s obchodným menom BODY-HF/ÚHVT — The Outdoor Group (ALPINE PRO SPORTSWEAR & EQUIPMENT)

(Vec T-434/10)

(2010/C 328/57)

Jazyk žaloby: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Václav Hrbek s obchodným menom BODY-HF (Praha, Česká republika) (v zastúpení: C. Jäger, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: The Outdoor Group Ltd (Northampton, Spojené kráľovstvo)

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie vyhlásené druhým odvolacím senátom Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 8. júla 2010 vo veci R 1441/2009-2,
- uložiť žalovanému, aby zamietol námietku č. B1276692 a v plnom rozsahu vyhovel prihláške č. 5779351,
- zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania, a
- zaviazat' ďalšieho účastníka konania pred odvolacím senátom na náhradu trov konania vrátane trov vynaložených žalobcom pred odvolacím senátom a námietkovým oddelením, pokiaľ ďalší účastník konania pred odvolacím senátom vstúpi do tohto konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobca.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: obrazová ochranná známka Spoločenstva „ALPINE PRO SPORTSWEAR & EQUIPMENT“ č. 5779351 prihlasovaná pre výrobky zaradené do tried 18, 24, 25 a 28.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietky: obrazová ochranná známka Spoločenstva „alpine“ prihlásená pod č. 2165017 pre výrobky zaradené do tried 18 a 25.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: čiastočné vyhovie námietke.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: žalobca sa domnieva, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 65 ods. 2 a článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrane známke Spoločenstva z dôvodu, že odvolací senát pri prijímaní napadnutého rozhodnutia zneužil svoju právomoc, keďže je neobjektívne a bez právneho základu, a nesprávne uplatnil kritériá pre preukázanie existencie rizika zámeny medzi skoršou ochrannou známkou a spornou ochrannou známkou.

Žaloba podaná 24. septembra 2010 — Fulmen/Rada

(Vec T-439/10)

(2010/C 328/58)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Fulmen (Teherán, Irán) (v zastúpení: A. Kronshagen, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

— zrušiť bod 11 časti I B prílohy nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ako aj rozhodnutie Rady z 26. júla 2010 v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,

— zaviazat' Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa sa domáha zrušenia vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 ⁽¹⁾, ako aj rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP ⁽²⁾ o reštriktívnych opatreniach voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní v rozsahu, v akom meno žalobkyne bolo uvedené v zozname fyzických a právnických osôb, organizácií a subjektov, ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje sa zmrazujú podľa tohto ustanovenia.

Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza, že napadnuté rozhodnutie treba zrušiť z dôvodu, že pokiaľ ide o zahrnutie

žalobkyne do zoznamu organizácií spojených s iránskym jadrovým a balistickým programom, nebolo prijaté žiadne relevantné rozhodnutie v danom čase príslušným orgánom, ktoré by odôvodňovalo prijatie takéhoto rozhodnutia.

Žalobkyňa okrem toho uvádza porušenie procesných záruk, keďže jej právo na obhajobu a právo na spravodlivý proces boli porušené tým, že:

- Rada dostatočne neodôvodnila svoje rozhodnutie zahrnúť obchodné meno žalobkyne do sporného zoznamu,
- žalobkyňa neboli pred prijatím rozhodnutia Rady oznámené dôkazy, ktoré boli použité v jej neprospech a
- žalobkyňa nebolo umožnené účinne sa vyjadriť k týmto dôkazom.

⁽¹⁾ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 195, s. 25).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, s. 39).

Žaloba podaná 24. septembra 2010 — Mahmoudian/Rada

(Vec T-440/10)

(2010/C 328/59)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Fereydoun Mahmoudian (Teherán, Irán) (v zastúpení: A. Kronshagen, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobcu

— zrušiť bod 2 časti I A prílohy nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ako aj rozhodnutie Rady z 26. júla 2010, v rozsahu, v akom sa týka žalobcu,

— zaviazat' Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca sa domáha zrušenia vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007⁽¹⁾, ako aj rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP⁽²⁾ o reštriktívnych opatreniach voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní v rozsahu, v akom meno žalobcu bolo uvedené v zozname fyzických a právnických osôb, organizácií a subjektov, ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje sa zmrazujú podľa tohto ustanovenia.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia uvádzané žalobcom sú rovnaké ako žalobné dôvody a hlavné tvrdenia uvádzané vo veci T-439/10, Fulmen/Rada, týkajúcej sa spoločnosti, ktorej je žalobca generálnym riaditeľom.

⁽¹⁾ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 195, s. 25).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, s. 39).

Odvolanie podané 20. septembra 2010: Christian Kurrer proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 8. júla 2010 vo veci F-139/06, Kurrer/Komisia

(Vec T-441/10 P)

(2010/C 328/60)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Christian Kurrer (Watermael-Boitsfort, Belgicko) (v zastúpení: M. Velardo, advokát)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia a Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľa

- zrušiť rozsudok vyhlásený vo veci F-139/06, Kurrer/Komisia,
- zrušiť rozhodnutie z 27. marca 2006 v časti, v ktorej od 1. januára 2006 zaraďuje odvolateľa ako úradníka v skúšobnej dobe do platovej triedy A*6 platového stupňa 2,
- subsidiárne vrátiť vec na rozhodnutie Súdu pre verejnú službu,
- zaviazat' odporkyňu v konaní o odvolaní na náhradu trov konania vrátane trov prvostupňového konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Týmto odvolaním odvolateľ navrhuje zrušenie rozsudku Súdu pre verejnú službu z 8. júla 2010 vydaného vo veci Kurrer/

Komisii, F-139/06, ktorým bola zamietnutá žaloba, v ktorej odvolateľ, bývalý dočasný zamestnanec zaradený do platovej triedy A*8, požadoval zrušenie rozhodnutia Komisie, ktorým táto i) vymenovala odvolateľa za úradníka v skúšobnej dobe v dôsledku verejného výberového konania uverejneného pred nadobudnutím účinnosti nového služobného poriadku úradníkov Európskej únie, keďže toto rozhodnutie ho zaraďovalo do platovej triedy A*6 platového stupňa 2 podľa pravidiel nového služobného poriadku, a ii) nezohľadnila body na povýšenie, ktoré mu bolo pridelené.

Na podporu svojho odvolania odvolateľ tvrdí, že článok 5 ods. 4 prílohy XIII služobného poriadku úradníkov by sa mal vykladať v tom zmysle, že všetci dočasní zamestnanci, ktorí uspeli vo vnútornom alebo všeobecnom výberovom konaní, by si mali zachovať svoju platovú triedu pri zaradení ako úradníci v skúšobnej dobe, zatiaľ čo Súd pre verejnú službu rozhodol, že táto výhoda sa týka len dočasných zamestnancov, ktorí pri vymenovaní do stálej služby postupujú do vyššej kategórie.

V tejto súvislosti odvolateľ uvádza štyri odvolacie dôvody založené na:

- nedostatočnom odôvodnení a nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Súd pre verejnú službu dopustil, keď sa len veľmi okrajovo vyjadril k diskriminácii medzi dočasnými zamestnancami, ktorí boli prijatí na pracovné miesto v Európskej komisii a dočasnými zamestnancami prijatými do Európskeho parlamentu a Dvora audítorov Európskej únie, pričom poslední uvedení si pri svojom zaradení zachovali platovú triedu a odpracované roky bez ohľadu na zaradenie uvedené v oznámení o výberovom konaní, v ktorom uspeli,
- porušení výkladových pravidiel práva Spoločenstva, keďže výklad podaný Súdom pre verejnú službu nevychádzal zo znenia ani zo štruktúry článku 5 ods. 4 prílohy XIII služobného poriadku úradníkov,
- porušení zásady rovnosti zaobchádzania, Charty základných práv Európskej únie a nesprávnom právnom posúdení, keďže výklad podaný Súdom pre verejnú službu porušuje zásadu, podľa ktorej dve situácie, ktoré nie sú podstatne odlišné, nemožno posudzovať odlišne, pretože medzi dočasnými zamestnancami vymenovanými do stálej služby postupom do inej kategórie a tými, ktorí boli zaradení ako úradníci v dôsledku verejného výberového konania, neexistovali podstatné rozdiely; okrem toho niektorí všeobecní zamestnanci, ktorí sa stali úradníkmi v dôsledku verejného výberového konania si na rozdiel od odvolateľa zachovali pridelené body na povýšenie,
- porušení práva Spoločenstva a konkrétne práva na služobný postup a práva dočasných zamestnancov stať sa úradníkmi.

Odvolanie podané 20. septembra 2010: Salvatore Magazzu proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 8. júla 2010 vo veci F-126/06, Magazzu/Komisía

(Vec T-442/10 P)

(2010/C 328/61)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Salvatore Magazzu (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: M. Velardo, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľa

- zrušiť rozsudok vyhlásený vo veci F-126/06, Salvatore Magazzu/Komisía,
- zrušiť rozhodnutie z 13. decembra 2006 v časti, v ktorej zaraďuje odvolateľa ako úradníka v skúšobnej dobe do platovej triedy A*6 platového stupňa 2 od 1. januára 2006,
- vrátiť vec na rozhodnutie Súdu pre verejnú službu,
- zaviazat' odporkyňu v konaní o odvolaní na náhradu trov konania vrátane trov prvostupňového konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia uvedené odvolateľom sú v podstate totožné alebo podobné ako tie, ktoré sú uvedené vo veci T-441/10 P, Kurrer/Komisía.

Odvolanie podané 20. septembra 2010: Stefano Sotgia proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 8. júla 2010 vo veci F-130/06, Sotgia/Komisía

(Vec T-443/10 P)

(2010/C 328/62)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Stefano Sotgia (Dublin, Írsko) (v zastúpení: M. Velardo, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľa

- zrušiť rozsudok vyhlásený vo veci F-130/06, Sotgia/Komisía,

- zrušiť rozhodnutie z 11. apríla 2006 v časti, v ktorej zaraďuje odvolateľa ako úradníka v skúšobnej dobe do platovej triedy A*6 platového stupňa 2 od 16. apríla 2006,
- subsidiárne vrátiť vec na rozhodnutie Súdu pre verejnú službu,
- zaviazat' odporkyňu v konaní o odvolaní na náhradu trov konania vrátane trov prvostupňového konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia uvedené odvolateľom sú v podstate totožné alebo podobné ako tie, ktoré sú uvedené vo veci T-441/10 P, Kurrer/Komisía.

Žaloba podaná 23. septembra 2010 — Apple, Inc./ÚHVT — Iphone Media (IPH IPHONE)

(Vec T-448/10)

(2010/C 328/63)

Jazyk žaloby: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Apple, Inc. (Cupertino, Spojené štáty americké) (v zastúpení: M. Engelman, barrister a J. Olsen, solicitor)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Iphone Media, SA (Sevilla, Španielsko)

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 21. júla 2010 vo veci R 1084/2009-4,
- vyhovieť žalobcovej námietke,
- alternatívne žalobca navrhuje, aby sa jeho námietke vyhlo v súvislosti s tými tovarmi a službami, o ktorých sa rozhodne, že pravdepodobnosť zámeny existuje, a/alebo v súvislosti s tými tovarmi a službami, o ktorých sa stanoví, že existuje riziko, že prihlasovaná ochranná známka by získala neoprávnený prospech z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena žalobcovej ochranné známky alebo by jej škodila,
- zaviazat' ďalšieho účastníka konania pred odvolacím senátom na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: obrazová ochranná známka „IPH IPHONE“ pre tovary a služby v triedach 16, 35, 38, 41 a 42 — prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 5 562 822.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietky: žalobca.

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietky: prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva č. 2 901 007 „IPHONE“ pre tovary a služby v triedach 9, 38 a 42.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: čiastočné vyhovie námietke.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: žalobca sa domnieva, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 8 ods. 5 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009, pretože odvolací senát nesprávne uplatnil ustanovenia týchto článkov na napadnutú ochrannú známku.

Žaloba podaná 24. septembra 2010 — ClientEarth/Rada

(Vec T-452/10)

(2010/C 328/64)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: ClientEarth (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: S. Hockman QC, barrister)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobcu

- konštatovať, že žalovaná porušila nariadenie (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾,
- konštatovať, že Rada porušila článok 294 ods. 6 ZFEÚ, keď Európsky parlament úplne neinformovala o dôvodoch, ktoré ju viedli k prijatiu jej stanoviska v prvom čítaní,
- zrušiť napadnuté rozhodnutie z 26. júla 2010 (s označením 15/c/01/10), ktorým Rada predložila zápornú odpoveď

podľa článku 8 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1049/2001 v tom zmysle, že odmietla predložiť dokument č. 6865/09,

- uložiť žalovanej, aby sprístupnila požadovaný dokument, a
- zaviazat' žalovanú, aby žalobcovi nahradila trovy konania podľa článku 87 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu vrátane trov akéhokoľvek vedľajšieho účastníka konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou žalobca na základe článku 263 ZFEÚ navrhuje zrušenie rozhodnutia Rady z 26. júla 2010, ktorým žalovaná odmietla sprístupniť dokument č. 6865/09, ktorý obsahuje stanovisko právnej služby žalovanej týkajúce sa návrhu Komisie na novelizáciu nariadenia (ES) č. 1049/2001 a najmä zmien navrhnutých Európskym parlamentom obsiahnutých v správe Cashman.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tieto žalobné dôvody:

Po prvé namieta proti tomu, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 4 ods. 2 druhú zarážku nariadenia (ES) č. 1049/2001 a článok 294 ods. 6 ZFEÚ. Sprístupnenie požadovaného právneho stanoviska nebude mať vplyv na ochranu právnych stanovísk, ani na záujem Rady žiadať a obdržať úprimné, objektívne a úplné stanoviská. Už zo skutočnosti, že ide o legislatívne konanie v štádiu prvého čítania, by malo vyplývať sprístupnenie právnych stanovísk týkajúcich sa prípustnosti zmien navrhnutých Európskym parlamentom.

Po druhé napadnuté rozhodnutie porušuje článok 4 ods. 3 prvý pododsek nariadenia (ES) č. 1049/2001. Článok 4 ods. 3 sa totiž neuplatňuje na ochranu právnych stanovísk. Ani za predpokladu, že by sa uplatňoval, by sprístupnenie požadovaného stanoviska nemalo vážny vplyv na rozhodovací proces Rady. Toto sprístupnenie by nemalo negatívny vplyv na schopnosť právnej služby brániť stanovisko Rady v súdnych konaniach nezávisle od akéhokoľvek vedľajšieho vplyvu, ani na nezávislosť právnej služby Rady, ani by nebránilo vnútorným rokovaniam v rámci Rady týkajúcim sa zmien navrhovaných Parlamentom.

Navyše napadnuté rozhodnutie porušuje článok 4 ods. 2 poslednú zarážku a článok 4 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1049/2001 z dôvodu, že Rada neskúmala, či existoval vyšší záujem verejnosti, ktorý by odôvodňoval sprístupnenie, ani podrobne neodôvodnila svoje zamietnutie sprístupnenia požadovaného dokumentu. Rada neporovnáva záujem na ochrane právnych stanovísk a všeobecný záujem na sprístupnení dokumentu, vzhľadom na výhody vyplývajúce z väčšej transparentnosti a zo skutočnosti, že sprístupnenie požadovaného stanoviska by umožnilo lepšiu účasť občanov na procese novelizácie nariadenia (ES) č. 1049/2001, ktoré sa týka širokej verejnosti, pretože poskytuje právny základ, ktorý jej umožní uplatniť si svoje právo na prístup k dokumentom v držbe inštitúcií Únie.

Nakoniec napadnuté rozhodnutie porušuje článok 4 ods. 6 nariadenia (ES) č. 1049/2001, pretože odmieta poskytnúť čiastočný prístup k požadovanému dokumentu.

(¹) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie.

Žaloba podaná 24. septembra 2010 — Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development/Európska komisia

(Vec T-453/10)

(2010/C 328/65)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development (Belfast, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: K. Brown, solicitor a D. Wyatt QC, barrister)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Komisie 2010/399/EU (¹) z 15. júla 2010 oznámené pod číslom K(2010) 4894 v časti, v ktorej sa týka 5 % paušálnej opravy uplatňovanej na určité výdavky vynaložené v Severnom Írsku v účtovnom období roku 2007 vo výške 18 600 258,71 eura a

— zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou žalobca na základe článku 263 ZFEÚ navrhuje zrušenie rozhodnutia Komisie 2010/399/EU z 15. júla 2010, oznámeného pod číslom K(2010) 4894 v rozsahu, v ktorom vylučuje z financovania Európskej únie položku týkajúcu sa 5 % paušálnej opravy uplatňovanej na určité výdavky vynaložené v Severnom Írsku v účtovnom období roku 2007 vo výške 18 600 258,71 eura.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tieto žalobné dôvody.

Rozhodnutie Komisie, pokiaľ ide o uvedenú položku, vyplýva z nesprávneho posúdenia skutkového stavu a z nesprávneho právneho posúdenia, keďže nedostatky, ktoré zistila pri kľúčových

kontrolách, a ich prípadné účinky na oznámenie hektárov, na ktoré možno poskytnúť podporu, v priebehu sledovaného roku 2006, nemohli odôvodňovať možnosť uplatnenia 5 % opravy na všetky relevantné výdavky v Severnom Írsku v tomto roku. Takéto nadmerné oznámenia nemohli zvýšiť referenčné sumy vyplývajúce z platieb uskutočnených v prospech poľnohospodárov v priebehu rokov 2000 až 2002 a preto nemohli zvýšiť hodnotu, ale len počet platobných nárokov definovaných v roku 2005. Približne 78 % platobných nárokov, ktoré sa mali priznať a rozdeliť medzi hektáre, na ktoré možno poskytnúť podporu, ohlásené poľnohospodármi v roku 2005, bolo určených na základe platieb v prospech dotknutých poľnohospodárov v priebehu rokov 2000 až 2002 a tento percentuálny podiel nie je dotknutý chybami, ku ktorým došlo pri výpočte počtu hektárov, na ktoré možno poskytnúť podporu, v roku 2005, ktoré sa zopakovali v roku 2006. Navyše ustanovenia týkajúce sa zníženia, vylúčenia alebo sankcií sa uplatňujú s výhradou uplatnenia zásady spätnej opravy platobných nárokov a zásady, podľa ktorej v prípade, že poľnohospodár uskutoční nadmerné oznámenie hektárov, na ktoré možno poskytnúť podporu, a platobných nárokov, pričom však poľnohospodárska plocha definovaná ako plocha, na ktorú je možné poskytnúť podporu, je dostatočná pre vznik všetkých platobných nárokov, ktoré si poľnohospodár môže účinne uplatniť, nedôjde k uloženiu žiadnej sankcie. Komisia nesprávne vyložila ustanovenia, ktoré zakotvujú tieto zásady, a v dôsledku toho citeľne nadhodnotila sumy vymáhatelne od poľnohospodárov v Severnom Írsku z dôvodu nadmerných oznámení v sledovanom roku 2006.

Navyše Komisia porušila zásadu proporcionality, keď odhadla pravdepodobnú stratu na 5 %, hoci podľa súvisiacej zásady, ktorá sa musí uplatniť v prípade, že nie je možné presne určiť straty pre fondy Európskej únie, musí úroveň opravy jasne zodpovedať pravdepodobnej strate. Tento odhad Komisie sa zakladá na dvoch nesprávnych predpokladoch: podľa prvého z nich je vraj irelevantné, že chyby súvisiace s nadhodnotením rozlohy pozemkov, na ktoré možno poskytnúť podporu, v roku 2005 a 2006 nemohli mať negatívny vplyv na približne 78 % platobných nárokov, ktoré sa mali poľnohospodárom uspokojiť, a teda nemohli predstavovať riziko pre financovanie. Druhý nesprávny predpoklad spočíva v tom, že Komisia citeľne nadhodnotila sumy vymáhatelne od poľnohospodárov v Severnom Írsku v prípade nadmerných deklarácií v roku 2006. Nakoniec, keďže sa uplatnenie 5 % paušálneho zníženia Komisiou zakladá na citeľnom nadhodnotení pravdepodobnej skutočnej straty pre fondy Európskej únie, vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci z toho vyplýva, že 5 % paušálne zníženia bolo prehnane a teda neprimerané.

(¹) Rozhodnutie Komisie z 15. júla 2010, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú niektoré výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) [oznámené pod číslom K(2010) 4894] (Ú. v. EÚ L 184, s. 6).

Žaloba podaná 30. septembra 2010 — Anicav/Komisia**(Vec T-454/10)**

(2010/C 328/66)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) (Neapol, Taliansko) (v zastúpení: J. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins a S. Carvalho de Sousa, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobkyne

— zrušiť ustanovenia článku 52 a prílohy VIII nariadenia Komisie (ES) č. 1580/2007 ⁽¹⁾ zmeneného a doplneného nariadením Komisie (EÚ) č. 687/2010 ⁽²⁾; a

— zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou žalobkyňa na základe článku 263 ZFEÚ navrhuje čiastočné zrušenie nariadenia Komisie (ES) č. 1580/2007 zmeneného a doplneného nariadením Komisie (EÚ) č. 687/2010.

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa tieto žalobné dôvody:

Po prvé žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (ďalej len „nariadenie o jednotnej SOT“) (Ú. v. EÚ L 299, s. 1).

Napadnuté opatrenie tým, že i) nezahrnulo spracovateľské činnosti do prílohy VIII nariadenia Komisie č. 1580/2007 a tým, že ii) nevylúčilo prípravné činnosti, baliace činnosti a činnosti po spracovaní z hodnoty predanej výroby výrobkov určených na spracovanie, porušuje nariadenie jednotnej SOT v rozsahu, v ktorom toto nariadenie stanovuje, že ustanovenia týkajúce sa organizácií výrobcov a konkrétne poskytnutia pomoci, sa môžu uplatňovať len na výrobky v rámci spoločnej organizácie trhov v sektore ovocia a zeleniny.

Po druhé žalobkyňa tvrdí, že napadnuté opatrenie porušuje zásadu zákazu diskriminácie; napadnuté opatrenie tým, že poskytuje organizáciám výrobcov pomoc týkajúcu sa priemyselných operácií uskutočnených tiež súkromnými podnikmi, poru-

šuje zásadu zákazu diskriminácie, ktorá zakazuje, aby sa s porovnateľnými situáciami zaobchádzalo odlišne, ibaže by takáto zaobchádzanie bolo objektívne odôvodnené.

Nakoniec žalobkyňa tvrdí, že napadnuté opatrenie porušuje zásadu proporcionality; napadnuté opatrenie tým, že poskytuje organizáciám výrobcov pomoc týkajúcu sa priemyselných operácií uskutočnených tiež súkromnými podnikmi, porušuje zásadu proporcionality v rozsahu, v ktorom prekračuje mieru nevyhnutnú na dosiahnutie predpokladaného cieľa spoločnej poľnohospodárskej politiky týkajúceho sa vertikálnej integrácie organizácií výrobcov.

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1580/2007 z 21. decembra 2007, ktorým sa ustanovujú vykonávacie pravidlá pre nariadenia Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v sektore ovocia a zeleniny (Ú. v. EÚ L 350, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 687/2010 z 30. júla 2010, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1580/2007, ktorým sa ustanovujú vykonávacie pravidlá pre nariadenia Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v sektore ovocia a zeleniny (Ú. v. EÚ L 199, s. 12).

Žaloba podaná 27. septembra 2010 — McBride/Komisia**(Vec T-458/10)**

(2010/C 328/67)

*Jazyk konania: angličtina***Účastníci konania**

Žalobca: Peter McBride (Downings, Írsko) (v zastúpení: A. Collins SC, N. Travers, barrister a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Komisie oznámené pod číslom dokumentu K(2010) 4758 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového rybárskeho plavidla Peadar Elaine II a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia, T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II-1699 a

— zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto žalobe sa žalobca domáha podľa článku 263 ZFEÚ zrušenia rozhodnutia Komisie oznámeného pod číslom dokumentu K(2010) 4758 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového rybárskeho plavidla Peadar Elaine II a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia, T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II-1699.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tieto žalobné dôvody:

Po prvé žalobca tvrdí, že žalovaná konala bez právneho základu. Článok 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES z 26. júna 1997 o cieľoch a podrobných pravidlách pre reštrukturalizáciu odvetvia rybolovu Spoločenstva na obdobie od 1. januára 1997 do 31. decembra 2001 s cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi zdrojmi a ich využívaním na trvalo udržateľnom základe [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 175, s. 27) aj naďalej predstavuje vhodný právny základ pre napadnuté rozhodnutie, a Komisii tak podľa neho chýbal právny základ pre prijatie rozhodnutia ako *ad hoc* rozhodnutia.

Po druhé žalobca tvrdí, že Komisia porušila podstatné procesné náležitosti. Žalobca tvrdí, že podľa rozhodnutia Rady č. 97/413/ES malo byť napadnuté rozhodnutie prijaté podľa postupu riadiaceho výboru a že prijatím rozhodnutia *ad hoc* Komisia konala v rozpore s podstatnými procesnými náležitosťami.

Po tretie žalobca tvrdí, že v dôsledku nesprávneho výkladu článku 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES Komisia prekročila svoje právomoci, najmä keď sa oprela o irelevantné kritériá a nevzala do úvahy definíciu „rybolovného výkonu“ stanovenú v rozhodnutí Rady č. 97/413/ES a v právnych predpisoch Spoločenstva pre oblasť rybolovu, ktoré platili v čase podania žiadosti žalobcu o bezpečnostnú tonáž v decembri 2001.

Okrem toho žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie obsahuje niekoľko zjavných nesprávnych posúdení, ktoré sa týkajú jeho žiadosti o bezpečnostnú tonáž. Žalobca konkrétne tvrdí, že rozhodnutie, ktorým Komisia zamietla jeho žiadosť z toho

dôvodu, že použitie náhradnej kapacity z niekoľkých menších plavidiel pre plavidlo Peadar Elaine II znamenalo, že nedošlo k zvýšeniu celkovej kapacity polyvalentného segmentu írskej flotily po registrácii plavidla, je bezdôvodné.

Žalobca napokon tvrdí, že Komisia porušila právo na riadnu správu. Tvrdí, že odmietnutie Komisie posúdiť podstatu jeho žiadosti predstavuje porušenie jej povinností podľa článku 41 Charty základných slobôd Európskej únie, najmä porušenie jeho práva na „náležité posúdenie žiadosti v primeranej lehote“ podľa článku 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES.

Žaloba podaná 27. septembra 2010 — McBride/Komisia

(Vec T-459/10)

(2010/C 328/68)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Hugh McBride (Downings, Írsko) (v zastúpení: A. Collins SC, N. Travers, barrister a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Komisie oznámené pod číslom dokumentu K(2010) 4748 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového rybárskeho plavidla Heather Jane II a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia, T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II-1699 a

— zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto žalobe sa žalobca domáha podľa článku 263 ZFEÚ zrušenia rozhodnutia Komisie oznámeného pod číslom dokumentu K(2010) 4748 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového rybárskeho plavidla Heather Jane II a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie 2003/245/ES zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia, T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II-1699.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tieto žalobné dôvody:

Po prvé žalobca tvrdí, že žalovaná konala bez právneho základu. Článok 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES z 26. júna 1997 o cieľoch a podrobných pravidlách pre reštrukturalizáciu odvetvia rybolovu Spoločenstva na obdobie od 1. januára 1997 do 31. decembra 2001 s cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi zdrojmi a ich využívaním na trvalo udržateľnom základe [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 175, s. 27) aj naďalej predstavuje vhodný právny základ pre napadnuté rozhodnutie a Komisii tak podľa neho chýbal právny základ pre prijatie rozhodnutia ako *ad hoc* rozhodnutia.

Po druhé žalobca tvrdí, že Komisia porušila podstatné procesné náležitosti. Žalobca tvrdí, že podľa rozhodnutia Rady č. 97/413/ES malo byť napadnuté rozhodnutie prijaté podľa postupu riadiaceho výboru a že prijatím rozhodnutia *ad hoc* Komisia konala v rozpore s podstatnými procesnými náležitosťami.

Po tretie žalobca tvrdí, že v dôsledku nesprávneho výkladu článku 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES Komisia prekročila svoje právomoci, najmä keď sa oprela o irelevantné kritériá a nevzala do úvahy definíciu „rybolovného výkonu“ stanovenú v rozhodnutí Rady č. 97/413/ES a v právnych predpisoch Spoločenstva pre oblasť rybolovu, ktoré platili v čase podania žiadosti žalobcu o bezpečnostnú tonáž v decembri 2001.

Okrem toho žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie obsahuje niekoľko zjavných nesprávnych posúdení, ktoré sa týkajú jeho žiadosti o bezpečnostnú tonáž. Žalobca konkrétne tvrdí, že rozhodnutie, ktorým Komisia zamietla jeho žiadosť z toho

dôvodu, že použitie náhradnej kapacity z niekoľkých menších plavidiel pre plavidlo Heather Jane II znamenalo, že nedošlo k zvýšeniu celkovej kapacity polyvalentného segmentu írskej flotily po registrácii plavidla, je bezdôvodné.

Žalobca napokon tvrdí, že Komisia porušila právo na riadnu správu. Tvrdí, že odmietnutie Komisie posúdiť podstatu jeho žiadosti predstavuje porušenie jej povinností podľa článku 41 Charty základných slobôd Európskej únie, najmä porušenie jeho práva na „náležité posúdenie žiadosti v primeranej lehote“ podľa článku 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES.

Žaloba podaná 27. septembra 2010 — Mullglen/Komisia

(Vec T-460/10)

(2010/C 328/69)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Mullglen Ltd (Killybegs, Írsko) (v zastúpení: A. Collins SC, N. Travers, barrister a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Komisie oznámené pod číslom dokumentu K(2010) 4757 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktoré bolo žalobcovi doručené 16. júla 2010 a ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového plavidla s vlečnými sieťami navrhnutého s cieľom nahradiť plavidlo MFV Pacelli a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia, T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II-1699 a

— zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto žalobe sa žalobca domáha podľa článku 263 ZFEÚ zrušenia rozhodnutia Komisie oznámeného pod číslom dokumentu K(2010) 4757 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktoré bolo žalobcovi doručené 16. júla 2010 a ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového plavidla s vlečnými sieťami navrhnutého s cieľom nahradiť plavidlo MFV Pacelli a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia, T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II-1699.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tieto žalobné dôvody:

Po prvé žalobca tvrdí, že žalovaná konala bez právneho základu. Článok 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES z 26. júna 1997 o cieľoch a podrobných pravidlách pre reštrukturalizáciu odvetvia rybolovu Spoločenstva na obdobie od 1. januára 1997 do 31. decembra 2001 s cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi zdrojmi a ich využívaním na trvalo udržateľnom základe [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 175, s. 27) aj naďalej predstavuje vhodný právny základ pre napadnuté rozhodnutie a Komisii tak podľa neho chýbal právny základ pre prijatie rozhodnutia ako *ad hoc* rozhodnutia.

Po druhé žalobca tvrdí, že Komisia porušila podstatné procesné náležitosti. Žalobca tvrdí, že podľa rozhodnutia Rady č. 97/413/ES malo byť napadnuté rozhodnutie prijaté podľa postupu riadiaceho výboru a že prijatím rozhodnutia *ad hoc* Komisia konala v rozpore s podstatnými procesnými náležitosťami.

Po tretie žalobca tvrdí, že v dôsledku nesprávneho výkladu článku 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES Komisia prekročila svoje právomoci, najmä keď sa oprela o irelevantné kritériá a nevzala do úvahy definíciu „rybolovného výkonu“ stanovenú v rozhodnutí Rady č. 97/413/ES a v právnych predpisoch Spoločenstva pre oblasť rybolovu, ktoré platili v čase podania žiadosti žalobcu o bezpečnostnú tonáž v decembri 2001.

Okrem toho žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie obsahuje niekoľko zjavných nesprávnych posúdení, ktoré sa týkajú jeho žiadosti o bezpečnostnú tonáž. Žalobca konkrétne tvrdí, že rozhodnutie, ktorým Komisia zamietla jeho žiadosť z dôvodu väčšieho objemu pod hlavnou palubou v navrhovanom novom

plavidle v porovnaní s plavidlom Pacelli, je zjavne nesprávne a rovnako je nesprávny aj jej predpoklad, že rybolovný výkon nového navrhnutého plavidla bude väčší ako rybolovný výkon Pacelli.

Žalobca napokon tvrdí, že Komisia porušila právo na rovnaké zaobchádzanie. Tvrdí, že zamietnutie žiadosti zo strany Komisie z dôvodu väčšieho objemu pod hlavnou palubou v navrhovanom novom plavidle predstavuje výrazný rozdiel v zaobchádzaní rovnajúci sa neprípustnej diskriminácii jeho osoby, v porovnaní s úplne odlišným prístupom uplatneným v súvislosti s niektorými žiadosťami o bezpečnostnú tonáž prijatými v rozhodnutí Komisie č. 2003/245, ako aj v súvislosti s jednou zo žiadostí pôvodne zamietnutou v tomto rozhodnutí, ale neskôr prijatou v rozhodnutí Komisie oznámenom pod číslom dokumentu K(2010) 4765 z 13. júla 2010.

Žaloba podaná 27. septembra 2010 — Boyle/Komisia

(Vec T-461/10)

(2010/C 328/70)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Cathal Boyle (Killybegs, Írsko) (v zastúpení: A. Collins SC, N. Travers, barrister a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Komisie oznámené pod číslom dokumentu K(2010) 4751 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktoré bolo žalobcovi doručené 16. júla 2010 a ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového plavidla s vlečnými sieťami navrhnutého s cieľom nahradiť plavidlo MFV Marie Dawn a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia, T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II-1699 a

— zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto žalobe sa žalobca domáha podľa článku 263 ZFEÚ zrušenia rozhodnutia Komisie oznámeného pod číslom dokumentu K(2010) 4751 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktoré bolo žalobcovi doručené 16. júla 2010 a ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového plavidla s vlečnými sieťami navrhnutého s cieľom nahradiť plavidlo MFV Marie Dawn a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia, T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II-1699.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tieto žalobné dôvody:

Po prvé žalobca tvrdí, že žalovaná konala bez právneho základu. Článok 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES z 26. júna 1997 o cieľoch a podrobných pravidlách pre reštrukturalizáciu odvetvia rybolovu Spoločenstva na obdobie od 1. januára 1997 do 31. decembra 2001 s cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi zdrojmi a ich využívaním na trvalo udržateľnom základe [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 175, s. 27) aj naďalej predstavuje vhodný právny základ pre napadnuté rozhodnutie a Komisii tak podľa neho chýbal právny základ pre prijatie rozhodnutia ako *ad hoc* rozhodnutia.

Po druhé žalobca tvrdí, že Komisia porušila podstatné procesné náležitosti. Žalobca tvrdí, že podľa rozhodnutia Rady č. 97/413/ES malo byť napadnuté rozhodnutie prijaté podľa postupu riadiaceho výboru a že prijatím rozhodnutia *ad hoc*, Komisia konala v rozpore s podstatnými procesnými náležitosťami.

Po tretie žalobca tvrdí, že v dôsledku nesprávneho výkladu článku 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES Komisia prekročila svoje právomoci, najmä keď sa oprela o irelevantné kritériá a nevzala do úvahy definíciu „rybolovného výkonu“ stanovenú v rozhodnutí Rady č. 97/413/ES a v právnych predpisoch Spoločenstva pre oblasť rybolovu, ktoré platili v čase podania žiadosti žalobcu o bezpečnostnú tonáž v decembri 2001.

Okrem toho žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie obsahuje niekoľko zjavných nesprávnych posúdení, ktoré sa týkajú jeho žiadosti o bezpečnostnú tonáž. Žalobca konkrétne tvrdí, že rozhodnutie, ktorým Komisia zamietla jeho žiadosť z dôvodu väčšieho objemu pod hlavnou palubou v navrhovanom novom plavidle v porovnaní s plavidlom Marie Dawn, je zjavné

nesprávne a rovnako je nesprávny aj jej predpoklad, že rybolovný výkon nového navrhnutého plavidla bude väčší ako rybolovný výkon Marie Dawn.

Žalobca napokon tvrdí, že Komisia porušila právo na rovnaké zaobchádzanie. Tvrdí, že zamietnutie žiadosti zo strany Komisie z dôvodu väčšieho objemu pod hlavnou palubou v navrhovanom novom plavidle predstavuje výrazný rozdiel v zaobchádzaní rovnajúcí sa neprípustnej diskriminácii jeho osoby, v porovnaní s úplne odlišným prístupom uplatneným v súvislosti s niektorými žiadosťami o bezpečnostnú tonáž prijatými v rozhodnutí Komisie č. 2003/245, ako aj v súvislosti s jednou zo žiadostí pôvodne zamietnutou v tomto rozhodnutí, ale neskôr prijatou v rozhodnutí Komisie oznámenom pod číslom dokumentu K(2010) 4765 z 13. júla 2010.

Žaloba podaná 27. septembra 2010 — Flaherty/Komisia

(Vec T-462/10)

(2010/C 328/71)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Thomas Flaherty (Kilronan, Írsko) (v zastúpení: A. Collins SC, N. Travers, barrister a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Komisie oznámené pod číslom dokumentu K(2010) 4764 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového plavidla s vlečnými sieťami navrhnutého s cieľom nahradiť plavidlo MFV Westward Isle a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdneho dvora zo 17. apríla 2008, Flaherty a i./Komisia, C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P, Zb. s. I-2649 a

— zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto žalobe sa žalobca domáha podľa článku 263 ZFEÚ zrušenia rozhodnutia Komisie oznámeného pod číslom dokumentu K(2010) 4764 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúcu sa nového plavidla s vlečnými sieťami navrhnutého s cieľom nahradiť plavidlo MFV Westward Isle a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdneho dvora zo 17. apríla 2008, Flaherty a i./Komisia, C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P, Zb. s. I-2649.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tieto žalobné dôvody:

Po prvé žalobca tvrdí, že žalovaná konala bez právneho základu. Článok 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES z 26. júna 1997 o cieľoch a podrobných pravidlách pre reštrukturalizáciu odvetvia rybolovu Spoločenstva na obdobie od 1. januára 1997 do 31. decembra 2001 s cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi zdrojmi a ich využívaním na trvalo udržateľnom základe [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 175, s. 27) aj naďalej predstavuje vhodný právny základ pre napadnuté rozhodnutie a Komisii tak podľa neho chýbal právny základ pre prijatie rozhodnutia ako *ad hoc* rozhodnutia.

Po druhé žalobca tvrdí, že Komisia porušila podstatné procesné náležitosti. Žalobca tvrdí, že podľa rozhodnutia Rady č. 97/413/ES malo byť napadnuté rozhodnutie prijaté podľa postupu riadiaceho výboru a že prijatím rozhodnutia *ad hoc* Komisia konala v rozpore s podstatnými procesnými náležitosťami.

Po tretie žalobca tvrdí, že v dôsledku nesprávneho výkladu článku 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES Komisia prekročila svoje právomoci, najmä keď sa oprela o irelevantné kritériá a nevzala do úvahy definíciu „rybolovného výkonu“ stanovenú v rozhodnutí Rady č. 97/413/ES a v právnych predpisoch Spoločenstva pre oblasť rybolovu, ktoré platili v čase podania žiadosti žalobcu o bezpečnostnú tonáž v decembri 2001.

Okrem toho žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie obsahuje niekoľko zjavných nesprávnych posúdení, ktoré sa týkajú jeho žiadosti o bezpečnostnú tonáž. Žalobca konkrétne tvrdí, že rozhodnutie, ktorým Komisia zamietla jeho žiadosť z dôvodu väčšieho objemu pod hlavnou palubou v navrhovanom novom plavidle v porovnaní s plavidlom Westward Isle, je zjavne nesprávne a rovnako je nesprávny aj jej predpoklad, že rybolovný výkon nového navrhnutého plavidla bude väčší ako rybolovný výkon Westward Isle.

Žalobca napokon tvrdí, že Komisia porušila právo na rovnaké zaobchádzanie. Tvrdí, že zamietnutie žiadosti zo strany Komisie z dôvodu väčšieho objemu pod hlavnou palubou v navrhovanom novom plavidle predstavuje výrazný rozdiel v zaobchádzaní rovnajúci sa neprípustnej diskriminácii jeho osoby, v porovnaní s úplne odlišným prístupom uplatneným v súvislosti s niektorými žiadosťami o bezpečnostnú tonáž prijatými v rozhodnutí Komisie č. 2003/245, ako aj v súvislosti s jednou zo žiadostí pôvodne zamietnutou v tomto rozhodnutí, ale neskôr prijatou v rozhodnutí Komisie oznámenom pod číslom dokumentu K(2010) 4765 z 13. júla 2010.

Žaloba podaná 27. septembra 2010 — Ocean Trawlers/Komisia

(Vec T-463/10)

(2010/C 328/72)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Ocean Trawlers Ltd (Killybegs, Írsko) (v zastúpení: A. Collins SC, N. Travers, barrister a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Komisie oznámené pod číslom dokumentu K(2010) 4750 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového plavidla s vlečnými sieťami navrhnutého s cieľom nahradiť plavidlo MFV Golden Rose a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdneho dvora zo 17. apríla 2008, Flaherty a i./Komisia, C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P, Zb. s. I-2649 a

— zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto žalobe sa žalobca domáha podľa článku 263 ZFEÚ zrušenia rozhodnutia Komisie oznámeného pod číslom dokumentu K(2010) 4750 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúcu sa nového plavidla s vlečnými sieťami navrhnutého s cieľom nahradiť plavidlo MFV Golden Rose a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnutej v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdného dvora zo 17. apríla 2008, Flaherty a i./Komisia, C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P, Zb. s. I-2649.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tieto žalobné dôvody:

Po prvé žalobca tvrdí, že žalovaná konala bez právneho základu. Článok 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES z 26. júna 1997 o cieľoch a podrobných pravidlách pre reštrukturalizáciu odvetvia rybolovu Spoločenstva na obdobie od 1. januára 1997 do 31. decembra 2001 s cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi zdrojmi a ich využívaním na trvalo udržateľnom základe [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 175, s. 27) aj naďalej predstavuje vhodný právny základ pre napadnuté rozhodnutie, a Komisii tak podľa neho chýbal právny základ pre prijatie rozhodnutia ako *ad hoc* rozhodnutia.

Po druhé žalobca tvrdí, že Komisia porušila podstatné procesné náležitosti. Žalobca tvrdí, že podľa rozhodnutia Rady č. 97/413/ES malo byť napadnuté rozhodnutie prijaté podľa postupu riadiaceho výboru a že prijatím rozhodnutia *ad hoc* Komisia konala v rozpore s podstatnými procesnými náležitosťami.

Po tretie žalobca tvrdí, že v dôsledku nesprávneho výkladu článku 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES Komisia prekročila svoje právomoci, najmä keď sa oprela o irelevantné kritériá a nevzala do úvahy definíciu „rybolovného výkonu“ stanovenú v rozhodnutí Rady č. 97/413/ES a v právnych predpisoch Spoločenstva pre oblasť rybolovu, ktoré platili v čase podania žiadosti žalobcu o bezpečnostnú tonáž v decembri 2001.

Okrem toho žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie obsahuje niekoľko zjavných nesprávnych posúdení, ktoré sa týkajú jeho žiadosti o bezpečnostnú tonáž. Žalobca konkrétne tvrdí, že rozhodnutie, ktorým Komisia zamietla jeho žiadosť z dôvodu väčšieho objemu pod hlavnou palubou v navrhovanom novom plavidle v porovnaní s plavidlom Golden Rose, je zjavné

nesprávne a rovnako je nesprávny aj jej predpoklad, že rybolovný výkon nového navrhnutého plavidla bude väčší ako rybolovný výkon Golden Rose.

Žalobca napokon tvrdí, že Komisia porušila právo na rovnaké zaobchádzanie. Tvrdí, že zamietnutie žiadosti zo strany Komisie z dôvodu väčšieho objemu pod hlavnou palubou v navrhovanom novom plavidle predstavuje výrazný rozdiel v zaobchádzaní rovnajúci sa neprípustnej diskriminácii jeho osoby, v porovnaní s úplne odlišným prístupom uplatneným v súvislosti s niektorými žiadosťami o bezpečnostnú tonáž prijatými v rozhodnutí Komisie č. 2003/245, ako aj v súvislosti s jednou zo žiadostí pôvodne zamietnutou v tomto rozhodnutí, ale neskôr prijatou v rozhodnutí Komisie oznámenom pod číslom dokumentu K(2010) 4765 z 13. júla 2010.

Žaloba podaná 27. septembra 2010 — Fitzpatrick/Komisia

(Vec T-464/10)

(2010/C 328/73)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Patrick Fitzpatrick (Kileany, Írsko) (v zastúpení: A. Collins SC, N. Travers, barrister a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Komisie oznámené pod číslom dokumentu K(2010) 4761 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktoré bolo žalobcovi doručené 16. júla 2010 a ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového plavidla s vlečnými sieťami navrhnutého s cieľom nahradiť plavidlo MFV Shauna Ann a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnutej v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia, T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II-1699 a

— zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto žalobe sa žalobca domáha podľa článku 263 ZFEÚ zrušenia rozhodnutia Komisie oznámeného pod číslom dokumentu K(2010) 4761 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktoré bolo žalobcovi doručené 16. júla 2010 a ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového plavidla s vlečnými sieťami navrhnutého s cieľom nahradiť plavidlo MFV Shauna Ann a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia, T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II-1699.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tieto žalobné dôvody:

Po prvé žalobca tvrdí, že žalovaná konala bez právneho základu. Článok 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES z 26. júna 1997 o cieľoch a podrobných pravidlách pre reštrukturalizáciu odvetvia rybolovu Spoločenstva na obdobie od 1. januára 1997 do 31. decembra 2001 s cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi zdrojmi a ich využívaním na trvalo udržateľnom základe [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 175, s. 27) aj naďalej predstavuje vhodný právny základ pre napadnuté rozhodnutie a Komisii tak podľa neho chýbal právny základ pre prijatie rozhodnutia ako *ad hoc* rozhodnutia.

Po druhé žalobca tvrdí, že Komisia porušila podstatné procesné náležitosti. Žalobca tvrdí, že podľa rozhodnutia Rady č. 97/413/ES malo byť napadnuté rozhodnutie prijaté podľa postupu riadiaceho výboru a že prijatím rozhodnutia *ad hoc* Komisia konala v rozpore s podstatnými procesnými náležitosťami.

Po tretie žalobca tvrdí, že v dôsledku nesprávneho výkladu článku 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES Komisia prekročila svoje právomoci, najmä keď sa oprela o irelevantné kritériá a nevzala do úvahy definíciu „rybolovného výkonu“ stanovenú v rozhodnutí Rady č. 97/413/ES a v právnych predpisoch Spoločenstva pre oblasť rybolovu, ktoré platili v čase podania žiadosti žalobcu o bezpečnostnú tonáž v decembri 2001.

Okrem toho žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie obsahuje niekoľko zjavných nesprávnych posúdení, ktoré sa týkajú jeho žiadosti o bezpečnostnú tonáž. Žalobca konkrétne tvrdí, že

rozhodnutie, ktorým Komisia zamietla jeho žiadosť z toho dôvodu, že použitie náhradnej kapacity z niekoľkých menších plavidiel pre plavidlo Shauna Ann znamenalo, že nedošlo k zvýšeniu celkovej kapacity polyvalentného segmentu írskej flotily po registrácii plavidla, je bezdôvodné.

Žalobca napokon tvrdí, že Komisia porušila právo na riadnu správu. Tvrdí, že odmietnutie Komisie posúdiť podstatu jeho žiadosti predstavuje porušenie jej povinností podľa článku 41 Charty základných slobôd Európskej únie (Ú. v. EÚ C 83, s. 389) a najmä porušenie jeho práva na „náležité posúdenie žiadosti v primeranej lehote“ podľa článku 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES.

Žaloba podaná 27. septembra 2010 — McHugh/Komisia

(Vec T-465/10)

(2010/C 328/74)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Eamon McHugh (Killybegs, Írsko) (v zastúpení: A. Collins SC, N. Travers, barrister a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Komisie oznámené pod číslom dokumentu K(2010) 4767 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového plavidla s vlečnými sieťami Antartic a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie 2003/245/ES zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia, T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II-1699 a

— zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto žalobe sa žalobca domáha podľa článku 263 ZFEÚ zrušenia rozhodnutia Komisie oznámeného pod číslom dokumentu K(2010) 4767 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového plavidla s vlečnými sieťami Antarctic a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia, T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II-1699.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tieto žalobné dôvody:

Po prvé žalobca tvrdí, že žalovaná konala bez právneho základu. Článok 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES z 26. júna 1997 o cieľoch a podrobných pravidlách pre reštrukturalizáciu odvetvia rybolovu Spoločenstva na obdobie od 1. januára 1997 do 31. decembra 2001 s cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi zdrojmi a ich využívaním na trvalo udržateľnom základe [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 175, s. 27) aj naďalej predstavuje vhodný právny základ pre napadnuté rozhodnutie, a Komisiu tak podľa neho chýbal právny základ pre prijatie rozhodnutia ako *ad hoc* rozhodnutia.

Po druhé žalobca tvrdí, že Komisia porušila podstatné procesné náležitosti. Žalobca tvrdí, že podľa rozhodnutia Rady č. 97/413/ES malo byť napadnuté rozhodnutie prijaté podľa postupu riadiaceho výboru a že prijatím rozhodnutia *ad hoc* Komisia konala v rozpore s podstatnými procesnými náležitosťami.

Po tretie žalobca tvrdí, že v dôsledku nesprávneho výkladu článku 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES Komisia prekročila svoje právomoci, najmä keď sa oprela o irelevantné kritériá a nevzala do úvahy definíciu „rybolovného výkonu“ stanovenú v rozhodnutí Rady č. 97/413/ES a v právnych predpisoch Spoločenstva pre oblasť rybolovu, ktoré platili v čase podania žiadosti žalobcu o bezpečnostnú tonáž v decembri 2001.

Okrem toho žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie obsahuje niekoľko zjavných nesprávnych posúdení, ktoré sa týkajú jeho žiadosti o bezpečnostnú tonáž. Žalobca konkrétne tvrdí, že rozhodnutie, ktorým Komisia zamietla jeho žiadosť z dôvodu väčšieho objemu pod hlavnou palubou v navrhovanom novom plavidle Antarctic, je zjavne nesprávne a rovnako je nesprávny aj

jej predpoklad, že rybolovný výkon nového navrhnutého plavidla bude väčší ako rybolovný výkon nahradzaného plavidla.

Žalobca napokon tvrdí, že Komisia porušila právo na rovnaké zaobchádzanie. Tvrdí, že zamietnutie žiadosti zo strany Komisie z dôvodu väčšieho objemu pod hlavnou palubou v navrhovanom novom plavidle predstavuje výrazný rozdiel v zaobchádzaní rovnajúci sa neprípustnej diskriminácii jeho osoby, v porovnaní s úplne odlišným prístupom uplatneným v súvislosti s niektorými žiadosťami o bezpečnostnú tonáž prijatými v rozhodnutí Komisie č. 2003/245, ako aj v súvislosti s jednou zo žiadostí pôvodne zamietnutou v tomto rozhodnutí, ale neskôr prijatou v rozhodnutí Komisie oznámenom pod číslom dokumentu K(2010) 4765 z 13. júla 2010.

Žaloba podaná 27. septembra 2010 — Hannigan/Komisia

(Vec T-466/10)

(2010/C 328/75)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Eugene Hannigan (Killybegs, Írsko) (v zastúpení: A. Collins SC, N. Travers, barrister a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Komisie oznámené pod číslom dokumentu K(2010) 4754 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového rybárskeho plavidla Niamh Eoghan a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia, T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II-1699 a

— zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto žalobe sa žalobca domáha podľa článku 263 ZFEÚ zrušenia rozhodnutia Komisie oznámeného pod číslom dokumentu K(2010) 4754 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového rybárskeho plavidla Niamh Eoghan a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia, T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II-1699.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tieto žalobné dôvody:

Po prvé žalobca tvrdí, že žalovaná konala bez právneho základu. Článok 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES z 26. júna 1997 o cieľoch a podrobných pravidlách pre reštrukturalizáciu odvetvia rybolovu Spoločenstva na obdobie od 1. januára 1997 do 31. decembra 2001 s cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi zdrojmi a ich využívaním na trvalo udržateľnom základe [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 175, s. 27) aj naďalej predstavuje vhodný právny základ pre napadnuté rozhodnutie a Komisii tak podľa neho chýbal právny základ pre prijatie rozhodnutia ako *ad hoc* rozhodnutia.

Po druhé žalobca tvrdí, že Komisia porušila podstatné procesné náležitosti. Žalobca tvrdí, že podľa rozhodnutia Rady č. 97/413/ES malo byť napadnuté rozhodnutie prijaté podľa postupu riadiaceho výboru a že prijatím rozhodnutia *ad hoc* Komisia konala v rozpore s podstatnými procesnými náležitosťami.

Po tretie žalobca tvrdí, že v dôsledku nesprávneho výkladu článku 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES Komisia prekročila svoje právomoci, najmä keď sa oprela o irelevantné kritériá a nevzala do úvahy definíciu „rybolovného výkonu“ stanovenú v rozhodnutí Rady č. 97/413/ES a v právnych predpisoch Spoločenstva pre oblasť rybolovu, ktoré platili v čase podania žiadosti žalobcu o bezpečnostnú tonáž v decembri 2001.

Okrem toho žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie obsahuje niekoľko zjavných nesprávnych posúdení, ktoré sa týkajú jeho žiadosti o bezpečnostnú tonáž. Žalobca konkrétne tvrdí, že rozhodnutie, ktorým Komisia zamietla jeho žiadosť z toho

dôvodu, že použitie náhradnej kapacity z niekoľkých menších plavidiel pre plavidlo Niamh Eoghan znamenalo, že nedošlo k zvýšeniu celkovej kapacity polyvalentného segmentu írskej flotily po registrácii plavidla, je bezdôvodné.

Žalobca napokon tvrdí, že Komisia porušila právo na riadnu správu. Tvrdí, že odmietnutie Komisie posúdiť podstatu jeho žiadosti predstavuje porušenie jej povinností podľa článku 41 Charty základných slobôd Európskej únie, najmä porušenie jeho práva na „náležité posúdenie žiadosti v primeranej lehote“ podľa článku 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES.

Žaloba podaná 27. septembra 2010 — Murphy/Komisia

(Vec T-467/10)

(2010/C 328/76)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Larry Murphy (Castletownbere, Írsko) (v zastúpení: A. Collins SC, N. Travers, barrister a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Komisie oznámené pod číslom dokumentu K(2010) 4753 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúca sa nového plavidla s vlečnými sieťami navrhnutého s cieľom nahradiť plavidlo MFV Menhaden a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnuté v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdneho dvora zo 17. apríla 2008, Flaherty a i./Komisia, C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P, Zb. s. I-2649 a

— zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto žalobe sa žalobca domáha podľa článku 263 ZFEÚ zrušenia rozhodnutia Komisie oznámeného pod číslom dokumentu K(2010) 4753 z 13. júla 2010 ako list Írsku, ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu týkajúcu sa nového plavidla s vlečnými sieťami navrhnutého s cieľom nahradiť plavidlo MFV Menhaden a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa tejto žiadosti obsiahnutej v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [neoficiálny preklad] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdného dvora zo 17. apríla 2008, Flaherty a i./Komisia, C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P, Zb. s. I-2649.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tieto žalobné dôvody:

Po prvé žalobca tvrdí, že žalovaná konala bez právneho základu. Článok 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES z 26. júna 1997 o cieľoch a podrobných pravidlách pre reštrukturalizáciu odvetvia rybolovu Spoločenstva na obdobie od 1. januára 1997 do 31. decembra 2001 s cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi zdrojmi a ich využívaním na trvalo udržateľnom základe [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 175, s. 27) aj naďalej predstavuje vhodný právny základ pre napadnuté rozhodnutie, a Komisii tak podľa neho chýbal právny základ pre prijatie rozhodnutia ako *ad hoc* rozhodnutia.

Po druhé žalobca tvrdí, že Komisia porušila podstatné procesné náležitosti. Žalobca tvrdí, že podľa rozhodnutia Rady č. 97/413/ES malo byť napadnuté rozhodnutie prijaté podľa postupu riadiaceho výboru a že prijatím rozhodnutia *ad hoc* Komisia konala v rozpore s podstatnými procesnými náležitosťami.

Po tretie žalobca tvrdí, že v dôsledku nesprávneho výkladu článku 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES Komisia prekročila svoje právomoci, najmä keď sa oprela o irelevantné kritériá a nevzala do úvahy definíciu „rybolovného výkonu“ stanovenú v rozhodnutí Rady č. 97/413/ES a v právnych predpisoch Spoločenstva pre oblasť rybolovu, ktoré platili v čase podania žiadosti žalobcu o bezpečnostnú tonáž v decembri 2001.

Okrem toho žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie obsahuje niekoľko zjavných nesprávnych posúdení, ktoré sa týkajú jeho žiadosti o bezpečnostnú tonáž. Žalobca konkrétne tvrdí, že rozhodnutie, ktorým Komisia zamietla jeho žiadosť z dôvodu väčšieho objemu pod hlavnou palubou v navrhovanom novom plavidle v porovnaní s plavidlom Menhaden, je zjavne nesprávne a rovnako je nesprávny aj jej predpoklad, že rybolovný výkon nového navrhnutého plavidla bude väčší ako rybolovný výkon Menhadenu.

Žalobca napokon tvrdí, že Komisia porušila právo na rovnaké zaobchádzanie. Tvrdí, že zamietnutie žiadosti zo strany Komisie z dôvodu väčšieho objemu pod hlavnou palubou v navrho-

vanom novom plavidle predstavuje výrazný rozdiel v zaobchádzaní rovnajúci sa neprípustnej diskriminácii jeho osoby, v porovnaní s úplne odlišným prístupom uplatneným v súvislosti s niektorými žiadosťami o bezpečnostnú tonáž prijatými v rozhodnutí Komisie č. 2003/245, ako aj v súvislosti s jednou zo žiadostí pôvodne zamietnutou v tomto rozhodnutí, ale neskôr prijatou v rozhodnutí Komisie oznámenom pod číslom dokumentu K(2010) 4765 z 13. júla 2010.

Žaloba podaná 4. októbra 2010 — Portugalsko/Komisia

(Vec T-475/10)

(2010/C 328/77)

Jazyk konania: portugalsčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Portugalská republika (v zastúpení: L. Inez Fernandes, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci C. Botelho Moniz a P. Gouveia e Melo, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobkyne

— zrušiť rozhodnutie Komisie K(2010) 4891 v konečnom znení z 20. júla 2010 o poplatku nedaňového charakteru na podporu vína vyberaného Portugalskom — Štátna pomoc C-43/2004 (ex NN 38/2003),

subsidiárne, pokiaľ by Všeobecný súd hlavnému návrhu nevyhovel;

— zrušiť siedmu a deviatu podmienku, ktoré sú stanovené v článku 3 ods. 2 rozhodnutia,

a v oboch prípadoch:

— zaviazat Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

- Nesprávne právne posúdenie spočívajúce v porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, pokiaľ ide o kvalifikáciu časti príjmov na podporu vína, ktorá je podľa zákonného dekrétu č. 119/97 z 15. mája 1997 určená na financovanie pomoci na podporu a reklamu vína, ako štátnych príjmov;
- nesprávne právne posúdenie spočívajúce v porušení článku 107 ods. 1 a článku 296 ZFEÚ, ako aj nariadenia Komisie (ES) č. 1860/2004 ⁽¹⁾ v rozsahu, v ktorom Komisia kvalifikovala pomoc na podporu a reklamu vína ako štátnu pomoc bez toho, aby analyzovala, či by uvedená pomoc mohla obmedziť hospodársku súťaž na trhu a či by mohla predstavovať pomoc *de minimis*;

- c) nesprávne posúdenie skutkového stavu, ktorého sa Komisia dopustila, keď sa domnievala, že poplatok na podporu vína ako mechanizmus financovania činností podpory a reklamy vína v iných členských štátoch a tretích štátoch diskriminuje dovážané výrobky a porušuje článok 110 ZFEÚ; a tiež porušenie zásady riadnej správy vecí verejných, keďže Komisia po žiadosti o informácie z 24. apríla 2006 neuskutočnila žiadne dodatočné vyšetrovanie na účely odstránenia pochybností, ktoré ešte mala v tomto ohľade;
- d) nesprávne právne posúdenie, pokiaľ ide o uplatnenie článku 108 ZFEÚ a článku 7 ods. 4 nariadenia (ES) č. 659/1999⁽²⁾, ako aj zásad proporcionality a rovnosti zaobchádzania v tom zmysle, že ak by sa aj pripustilo, že analýza uskutočnená Komisiou v dotknutom rozhodnutí je zákonná (čo nie je), siedma podmienka stanovená v článku 3 ods. 2 rozhodnutia by bola v rozpore s touto analýzou a so závermi, ku ktorým Komisia dospela v odôvodnení rozhodnutia;
- e) nesprávne právne posúdenie, keďže deviata podmienka stanovená v článku 3 ods. 2 rozhodnutia porušuje články 108 ZFEÚ a 296 ZFEÚ, článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 4 nariadenia (ES) č. 659/1999, ako aj zásady proporcionality, rovnosti zaobchádzania a práv na obhajobu.

(¹) Nariadenie Komisie (ES) č. 1860/2004 zo 6. októbra 2004 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES pokiaľ ide o pomoc *de minimis* v sektore poľnohospodárstva a rybného hospodárstva.

(²) Nariadenie (ES) č. 659/1999 Rady z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES.

Žaloba podaná 8. októbra 2010 — Pukka Luggage Company/ÚHVT — Jesús Miguel Azpiroz Arruti (PUKKA)

(Vec T-483/10)

(2010/C 328/78)

Jazyk žaloby: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Pukka Luggage Company Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: K. E. Gilbert a M. H. Blair, solicitors)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Jesús Miguel Azpiroz Arruti (San Sebastián, Španielsko)

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 29. júla 2010 vyhlásené vo veci R 1175/2008-4,

- subsidiárne zrušiť napadnuté rozhodnutie v časti, v ktorom vyhovuje námietke pre „kufre“;
- alebo ďalej subsidiárne zrušiť napadnuté rozhodnutie v časti, v ktorej vyhovuje námietke pre „tvrdé kufre a kufre na tvrdých kolieskach“;
- zaviazat žalovaného, ako aj ďalšieho účastníka konania pred odvolacím senátom, aby znášali vlastné trovy konania a nahradili trovy konania vynaložené žalobcom.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobca.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: prihláška slovnej ochrannej známky „PUKKA“ pre výrobky v triede 18 — ochranná známka Spoločenstva č. 4 061 545.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietky: španielska obrazová ochranná známka č. 1 570 450 „PUKAS“ pre výrobky v triede 18; obrazová ochranná známka Spoločenstva č. 19 802 „PUKAS“ zapísaná pre tovary a služby v triedach 25, 28 a 39.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: čiastočné vyhovie námietke.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z dôvodu, že odvolací senát nesprávne posúdil jednak podobnosť výrobkov a jednak podobnosť medzi napadnutou ochrannou známkou a skoršou ochrannou známkou.

Žaloba podaná 14. októbra 2010 — Gas Natural Fenosa SDG/Komisia

(Vec T-484/10)

(2010/C 328/79)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Gas Natural Fenosa SDG, SA (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: F. González Díaz a F. Salerno, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobkyne

— podľa článku 267 ZFEÚ zrušiť rozhodnutie Európskej komisie z 29. septembra 2010 a

— zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rozhodnutie napadnuté v tomto konaní povoľuje španielsku právnu úpravu, ktorej cieľom je nahradiť dodatočné výdavky znášané výrobcami elektriny, ktorí v rámci povinnosti poskytovať služby vo verejnom záujme musia realizovať časť svojej výroby z uhlia vyťaženého v Španielsku.

Gas Natural Fenosa sa domnieva, že rozhodnutie je v rozpore s právom Spoločenstva, a preto požaduje jeho zrušenie z nasledujúcich dôvodov:

1. Po prvé, rozhodnutie porušuje článok 108 ods. 2 ZFEÚ a článok 4 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES, ⁽¹⁾ v rozsahu v akom sporná štátna pomoc vyvoláva pochybnosti týkajúce sa jej zlučiteľnosti so spoločným trhom.
2. Po druhé, rozhodnutie porušuje viaceré ustanovenia primárneho a sekundárneho práva, keďže predmetnú pomoc nemožno považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom, a síce:

— právnu úpravu Spoločenstva týkajúcu sa životného prostredia, konkrétne článok 4 Zmluvy o EÚ a článok 191 ZFEÚ, a pravidlá o uplatnení záväzkov z oblasti životného prostredia, najmä smernicu 2003/87/ES, nedávno zmenenú a doplnenú smernicou 2009/29/ES, ⁽²⁾ keďže sporné opatrenie podporuje fungovanie zariadení, ktoré zvyšujú objem skleníkových plynov vypúšťaných do atmosféry, porušuje zákaz udeľovať nové bezplatné emisné kvóty a podporuje ťažobnú činnosť, ktorá predstavuje vážnu hrozbu pre prirodzené biotopy,

— pravidlá Zmluvy vzťahujúce sa na oblasť vnútorného trhu, konkrétne články 34 a 49 ZFEÚ v rozsahu, v akom kladie prekážky a sťažuje dovoz elektrickej energie získanej z uhlia vyťaženého mimo Španielska alebo plynu, a takisto bráni projektom rozvoja možnosti vyrábať elektrickú energiu z plynu alebo dovezeného uhlia,

— články 101 a 102 ZFEÚ v spojení s článkom 4 ods. 3 Zmluvy o EÚ tým, že podporuje protisúťažné správanie na strane španielskych výrobcov uhlia,

— článok 126 ods. 1 ZFEÚ vzhľadom na to, že sporné opatrenie zbytočne a neprimerane zvyšuje verejné výdavky,

— nariadenie č. 1407/2002 ⁽³⁾ tým, že umožňuje zvýšenie objemu pomoci už priznanej skoršími opatreniami a spôsobuje nerovnováhu na trhu výroby elektrickej energie.

3. Po tretie, rozhodnutie porušuje článok 3 ods. 2 a článok 11 ods. 4 druhej smernice upravujúcej trh s elektrinou (smernica 2003/54/ES) ⁽⁴⁾, článok 106 ods. 2 ZFEÚ, ako aj rámec Spoločenstva v oblasti štátnej pomoci vo forme kompenzácií za služby poskytované vo verejnom záujme a zásadu proporcionality tým, že nespĺňa podmienky vyžadované uvedenými ustanoveniami pre zriadenie služby vo všeobecnom hospodárskom záujme z dôvodov bezpečnosti dodávok a, každopádne tým, že na dosiahnutie cieľov sledovaných sporným opatrením existujú menej zaťažujúce alternatívy.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 83, s. 1; Mím. vyd. 08/001, s. 339.

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2003/87/ES s cieľom zlepšiť a rozšíriť schému Spoločenstva na obchodovanie s emisnými kvótami skleníkových plynov (Ú. v. EÚ L 140, s. 63).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1407/2002 z 23. júla 2002 o štátnej pomoci pre uhoľný priemysel (Ú. v. ES L 205, s. 1; Mím. vyd. 08/002, s. 170).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/54/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrickou energiou a o zrušení smernice 96/92/ES (Ú. v. EÚ L 176, s. 37; Mím. vyd. 12/002, s. 211).

Žaloba podaná 14. októbra 2010 — Iberdrola/Komisia

(Vec T-486/10)

(2010/C 328/80)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Iberdrola, SA (Bilbao, Španielsko) (v zastúpení: J. Ruiz Calzado a E. Barbier de la Serre, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobkyne

— zrušiť rozhodnutie a

— zaviazat žalovanú na náhradu všetkých trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rozhodnutie napadnuté v tomto konaní je to isté ako vo veci T-484/10, Gas Natural Fenosa SDG/Komisia, a vo veci T-490/10, Endesa/Komisia.

Podľa žalobkyne sa Komisia dopustila viacerých nesprávnych právnych posúdení a zjavne nesprávnych posúdení, keď sa po ukončení predbežného preskúmania podľa článku 4 ods. 3 nariadenia (ES) č. 659/1999 ⁽¹⁾ domnievala, že náhrada za služby poskytované vo verejnom záujme oznámená Španielskym kráľovstvom je v súlade s pravidlami EÚ týkajúcimi sa štátnej pomoci. Žalobkyňa uvádza päť dôvodov na zrušenie rozhodnutia.

V prvom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdí, že Komisia nezachala konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 4 ods. 4 nariadenia napriek tomu, že existovali vážne pochybnosti o zlučiteľnosti oznámenej pomoci s vnútorným trhom. Preto žalobkyňa namietala, že Komisia zjavne porušila článok 108 ods. 2 ZFEÚ a článok 4 ods. 4 nariadenia (ES) č. 659/1999.

V druhom žalobnom dôvode, ktorý sa skladá z dvoch častí, žalobkyňa tvrdí, v prvej časti, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že opatrenie oznámené Španielskym kráľovstvom zodpovedá potrebe kompenzovať náklady na poskytovanie služby vo všeobecnom hospodárskom záujme z dôvodu bezpečnosti dodávok v Španielsku; a v druhej časti, namietala zjavne nesprávne posúdenie, ktorého sa Komisia údajne dopustila, keď sa domnievala, že opatrenie oznámené Španielskym kráľovstvom je zlučiteľné so spoločným trhom podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ a tretej smernici o elektrine.

Tretím žalobným dôvodom žalobkyňa namietala, že štátna pomoc povolená Komisiou je v rozpore s hmotno-právnymi a dočasnými obmedzeniami stanovenými v nariadení Rady (ES) č. 1407/2002 z 23. júla 2002 o štátnej pomoci pre uhoľný priemysel ⁽²⁾ a v návrhu nariadenia Rady týkajúceho sa štátnej pomoci na uľahčenie uzavretia uhoľných baní, ktoré nie sú konkurencieschopné.

Štvrtým žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila zásadu riadnej správy vecí verejných, podľa ktorej je povinná podrobne, starostlivo a nestranne preskúmať všetky skutočnosti rozhodujúce v tejto veci, tým, že nepovažovala za nevyhnutné získať všetky názory potrebné na to, aby mala úplné informácie o všetkých skutočnostiach veci predtým, ako prijme rozhodnutie, a oznámené opatrenie schválila v prvej fáze.

V piatom žalobnom dôvode, ktorý pozostáva z troch častí, žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila právnu zásadu, ktorá zabráňuje Komisii vyhlásiť za zlučiteľnú s vnútorným trhom štátnu pomoc, ktorá porušuje iné ustanovenia Zmluvy, a to najmä tým, že nezohľadnila, že opatrenie porušuje predpisy,

ktoré uznávajú zásadu voľného pohybu tovaru, ciele sledované smernicami upravujúcimi vnútorný trh s elektrinou a ciele udržateľného rozvoja Európskej únie.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1407/2002 z 23. júla 2002 o štátnej pomoci pre uhoľný priemysel (Ú. v. ES L 205, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 170).

Žaloba podaná 14. októbra 2010 — Endesa a Endesa Generación/Komisia

(Vec T-490/10)

(2010/C 328/81)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Endesa, SA (Madrid, Španielsko), Endesa Generación, SA (Sevilla, Španielsko) (v zastúpení: M. Merola, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobkyní

- zohľadniť a považovať za prípustnú žalobu o neplatnosť,
- vyhlásiť žalobu za dôvodnú a zrušiť rozhodnutie v celom rozsahu, a
- priznať žalobkyniam v celom rozsahu náhradu trov konania, ktorú požadujú v žalobe.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rozhodnutie napadnuté v tomto konaní je to isté, ako vo veci T-484/10, Gas Natural Fenosa SDG/Komisia, a vo veci T-486/10, Iberdrola/Komisia.

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú tri žalobné dôvody:

1. Prvý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa Komisia údajne dopustila tým, že sa domnievala, že na oznámené opatrenie sa vzťahuje smernica 2003/54/ES ⁽¹⁾. Vzhľadom na tento žalobný dôvod žalobkyne tvrdia, že:

- Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že článok 11 ods. 4 smernice 2003/54/ES vykladala tak, že tento článok nepožaduje, aby vnútroštátne orgány uviedli a preukázali existenciu dôvodov bezpečnosti dodávok na účely prijatia opatrení nezlučiteľných s pravidlami harmonizácie obsiahnutými v smernici. Tento výklad je podľa nich v rozpore s povinnosťou vykladať ustanovenie, ktoré stanovuje výnimku, striktné.
 - Výklad, ktorý uskutočňuje Komisia vzhľadom na článok 11 ods. 4 smernice 2003/54/ES, znamená umožniť členským štátom využívať bez obmedzenia pravidlo, ktoré podľa článku 114 Zmluvy môže mať len prechodné uplatnenie. Výklad prijatý Komisiou je preto nezlučiteľný s právnym základom smernice 2003/54/ES.
 - Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď určila prah 15 % stanovený smernicou tak, že ho zbavila potrebného účinku, ktorý sleduje normotvorca Únie.
 - Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pretože v Španielsku neexistujú problémy s bezpečnosťou dodávok, ktoré by odôvodňovali prijatie oznámeného opatrenia.
 - Oznámené opatrenie nerešpektuje podmienky stanovené v článku 3 ods. 2 smernice 2003/54/ES, ktorý stanovuje, že povinnosti poskytovania služieb vo verejnom záujme musia byť jasne definované, transparentné, nediskriminačné, overiteľné a zaručovať pre elektroenergetické spoločnosti Únie rovnosť prístupu k národným zákazníkom.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa Komisia údajne dopustila tým, že sa domnievala, že na oznámené opatrenie sa uplatňuje článok 106 ods. 2 Zmluvy. Na základe tohto žalobného dôvodu žalobkyne tvrdia, že:
- Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že na základe ustanovenia článku 11 ods. 4 smernice 2003/54/ES nie je nevyhnutné skúmať, či v prejednávanej príhode sú splnené požiadavky potrebné na definovanie povinnosti poskytovať služby vo verejnom záujme.
 - Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že nesprávne posúdila proporcionalitu oznámeného opatrenia a svoju analýzu obmedzila na určenie neexistencie nadmernej kompenzácie.
 - Komisia tým, že uplatnila článok 106 ods. 2 Zmluvy, nepreskúmala ohrozenie, ktoré oznámené opatrenie predstavuje pre vlastnícke právo upravené v Charte základných práv EÚ.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení spojenom s určitými procesnými aspektmi. Na jeho základe žalobkyne namietajú, že:

- Komisia porušila článok 108 Zmluvy a článok 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999 ⁽²⁾ tým, že nezačala konanie vo veci formálneho zisťovania napriek existencii objektívnych a zhodných skutočností, ktoré preukazovali, že existujú závažné ťažkosti pri posudzovaní zlučiteľnosti oznámeného opatrenia.
- Komisia sa dopustila zneužitia svojej právomoci tým, že využila prenotifikačnú fázu s cieľom vyhnúť sa začatiu konania vo veci formálneho zisťovania.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/54/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrickou energiou a o zrušení smernice 96/92/ES (Ú. v. EÚ L 176, s. 37; Mim. vyd. 12/002, s. 211).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

Žaloba podaná 7. októbra 2010 — Melli Bank/Rada

(Vec T-492/10)

(2010/C 328/82)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Melli Bank plc (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

- zrušiť bod 5 časti B prílohy II rozhodnutia Rady 2010/413/CFSP ⁽¹⁾ v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,
- zrušiť bod 3 časti B prílohy vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 ⁽²⁾ v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,
- vyhlásiť článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 423/2007 ⁽³⁾ za neuplatniteľný na žalobkyňu, a
- zaviazat Radu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto veci sa žalobkyňa domáha čiastočného zrušenia vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 a rozhodnutia Rady 2010/413/CFSP v rozsahu, v akom je žalobkyňa uvedená na zozname fyzických a právnických osôb, subjektov a orgánov, ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje sa zmrazujú v súlade s uvedeným predpisom. Okrem toho sa žalobkyňa domáha podľa článku 277 ZFEÚ neuplatniteľnosti článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 423/2007.

Na podporu svojich návrhov žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

Po prvé žalobkyňa tvrdí, že prijatím napadnutého nariadenia a rozhodnutia boli porušené jej práva na obranu a účinnú súdnu ochranu, keďže dôvody, ktoré uviedla Rada nie sú pre žalobkyňu dostatočné na to, aby porozumela dôvodom, na základe ktorých bola označená a jej prostriedky následne zmrazené. Navyše žalobkyňa tvrdí, že Rada jej neposkytla dôkazy a/alebo dokumenty zo spisu, z ktorých Rada vychádzala, a preto žalobkyňa nebola schopná účinne sa vyjadriť k svojmu označeniu.

Po druhé žalobkyňa uvádza, že neboli splnené zásadné kritéria na to, aby bola označená, a/alebo Rada vyhádzala zo zjavne nesprávneho posúdenia pri určovaní toho, či boli alebo neboli tieto kritéria splnené. Žalobkyňa tvrdí, že nie je „vo vlastníctve alebo pod kontrolou“ subjektu, ktorý sa podieľa na údajných činnostiach Iránu v jadrovej oblasti citlivých z hľadiska šírenia alebo na vývoji nosičov jadrových zbraní a ktorý je s nimi priamo spojený alebo ich podporuje v zmysle významu, ktorý bol v rozsudku Všeobecného súdu Melli Bank/Rada (T-246/08) ⁽⁴⁾ prisúdený výrazu „vo vlastníctve alebo pod kontrolou“.

Po tretie žalobkyňa tvrdí, že článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 423/2007 a/alebo článok 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia Rady 2010/413/CFSP je protiprávny v rozsahu, v akom je kogentný a vyžaduje, aby Rada označila každú dcérsku spoločnosť označenej materskej spoločnosti.

Po štvrté žalobkyňa uvádza, že podstatné kritéria pre označenie jej materskej spoločnosti a teda aj žalobkyne, neboli splnené a/alebo Rada vychádzala z nesprávneho posúdenia pri určovaní, či boli alebo neboli splnené tieto kritériá. Žalobkyňa tvrdí, že pokiaľ jej materská spoločnosť úspešne spochybňuje nariadenie Rady (ES) č. 1100/2009 ⁽⁵⁾ (vec T-35/10) ⁽⁶⁾ a rozhodnutie Rady 2008/475/ES ⁽⁷⁾ (vec T-390/08 ⁽⁸⁾), je potrebné zrušiť vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 668/2010 a rozhodnutie Rady 2010/413/CFSP, a to v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne.

Po piate žalobkyňa tvrdí, že jej označenie a celosvetové zmrazenie všetkých jej prostriedkov je neprimerané vo vzťahu k

sledovanému cieľu a porušuje jej vlastnícke právo. Ďalej tvrdí, že uložené reštriktívne opatrenia sú neprimerané, keďže výrazne spôsobujú žalobkyni ujmu a nie sú najmenej obmedzujúcim prostriedkom, ktorý by sa mohol uplatniť.

-
- ⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 39).
 - ⁽²⁾ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 25).
 - ⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 423/2007 z 19. apríla 2007, o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 103, 2007, s. 1).
 - ⁽⁴⁾ Spojené veci T-246/08 a T-332/08, Melli Bank/Rada, Zb. s. II-2629, v súčasnosti prebieha konanie o odvolaní vo veci C-380/09 P, Melli Bank/Rada (Ú. v. C 282, 2009, s. 30).
 - ⁽⁵⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1100/2009 zo 17. novembra 2009, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a ktorým sa zrušuje rozhodnutie 2008/475/ES (Ú. v. EÚ L 303, 2009, s. 31).
 - ⁽⁶⁾ Vec T-35/10, Bank Melli Iran/Rada (Ú. v. C 100, 2010, s. 47).
 - ⁽⁷⁾ Rozhodnutie Rady z 23. júna 2008, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 163, 2008, s. 29).
 - ⁽⁸⁾ Spojené veci T-390/08, Bank Melli Iran/Rada, Zb. s. II-3967, v súčasnosti prebieha konanie o odvolaní vo veci C-548/09 P, Bank Melli Iran/Rada (Ú. v. C 80, 2010, s. 10).

Žaloba podaná 7. októbra 2010 — Persia International Bank/Rada

(Vec T-493/10)

(2010/C 328/83)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Persia International Bank plc (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

— zrušiť bod 2 časti B prílohy vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 ⁽¹⁾ v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,

— zrušiť bod 4 časti B prílohy II rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP ⁽²⁾ v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,

— vyhlásiť článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 423/2007 ⁽³⁾ za neuplatniteľný na žalobkyňu, a

— zaviazat' Radu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto veci sa žalobkyňa domáha čiastočného zrušenia vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 a rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP v rozsahu, v akom je žalobkyňa uvedená na zozname fyzických a právnických osôb, subjektov a orgánov, ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje sa zmrazujú v súlade s uvedeným predpisom. Okrem toho sa žalobkyňa domáha podľa článku 277 ZFEÚ neuplatniteľnosti článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 423/2007.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia, ktoré uviedla žalobkyňa, sú zhodné alebo podobné s tými, ktoré boli uvedené vo veci T-492/10, Melli Bank/Rada.

⁽¹⁾ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 25).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 39).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 423/2007 z 19. apríla 2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 103, 2007, s. 1).

Žaloba podaná 7. októbra 2010 — Bank Saderat Iran/Rada

(Vec T-494/10)

(2010/C 328/84)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bank Saderat Iran (Teherán, Irán) (v zastúpení: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

— zrušiť bod 5 časti B prílohy vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 ⁽¹⁾ v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,

— zrušiť bod 7 časti B prílohy II rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP ⁽²⁾ v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,

— zaviazat' Radu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto veci sa žalobkyňa domáha čiastočného zrušenia vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 a rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP v rozsahu, v akom je žalobkyňa uvedená na zozname fyzických a právnických osôb, subjektov a orgánov, ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje sa zmrazujú v súlade s uvedeným predpisom.

Tri žalobné dôvody, ktoré uviedla žalobkyňa, sú zhodné alebo podobné s prvým, druhým a piatym žalobným dôvodom, ktoré boli uvedené vo veci T-492/10, Melli Bank/Rada.

⁽¹⁾ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 25).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 39).

Žaloba podaná 7. októbra 2010 — Bank Saderat/Rada

(Vec T-495/10)

(2010/C 328/85)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bank Saderat plc (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

— zrušiť bod 5 časti B prílohy vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 ⁽¹⁾ v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,

— zrušiť bod 7 časti B prílohy II rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP ⁽²⁾ v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,

— vyhlásiť článok 7 ods. 2 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 423/2007 ⁽³⁾ za neuplatniteľný na žalobkyňu, a

— zaviazat' Radu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto veci sa žalobkyňa domáha čiastočného zrušenia vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 a rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP v rozsahu, v akom je žalobkyňa uvedená na zozname fyzických a právnických osôb, subjektov a orgánov, ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje sa zmrazujú v súlade s uvedeným predpisom. Okrem toho sa žalobkyňa domáha podľa článku 277 ZFEÚ neuplatniteľnosti článku 7 ods. 2 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 423/2007.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia, ktoré uviedla žalobkyňa, sú zhodné alebo podobné s tými, ktoré boli uvedené vo veci T-492/10, Melli Bank/Rada.

-
- (¹) Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 25).
- (²) Rozhodnutie Rady z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 39).
- (³) Nariadenie Rady (ES) č. 423/2007 z 19. apríla 2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 103, 2007, s. 1).

Žaloba podaná 7. októbra 2010 — Bank Mellat/Rada

(Vec T-496/10)

(2010/C 328/86)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bank Mellat (Teherán, Irán) (v zastúpení: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

- zrušiť bod 2 časti B prílohy vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 (¹) v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,
- zrušiť bod 4 časti B prílohy II rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP (²) v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,
- zaviazat' Radu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto veci sa žalobkyňa domáha čiastočného zrušenia vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 a rozhodnutia

Rady 2010/413/SZBP v rozsahu, v akom je žalobkyňa uvedená na zozname fyzických a právnických osôb, subjektov a orgánov, ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje sa zmrazujú v súlade s uvedeným predpisom.

Tri žalobné dôvody, ktoré uviedla žalobkyňa, sú zhodné alebo podobné s prvým, druhým a piatym žalobným dôvodom, ktoré boli uvedené vo veci T-492/10, Melli Bank/Rada.

-
- (¹) Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 25).
- (²) Rozhodnutie Rady z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 39).

Žaloba podaná 7. októbra 2010 — Divandari/Rada

(Vec T-497/10)

(2010/C 328/87)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Ali Divandari (Teherán, Irán) (v zastúpení: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Wyatt, QC a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobcu

- zrušiť bod 1 časti A prílohy vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 (¹) v rozsahu, v akom sa týka žalobcu,
- zrušiť bod 2 časti A prílohy II rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP (²) v rozsahu, v akom sa týka žalobcu,
- zaviazat' Radu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto veci sa žalobca domáha čiastočného zrušenia vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 a rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP v rozsahu, v akom je žalobca uvedený na zozname fyzických a právnických osôb, subjektov a orgánov, ktorých finančné prostriedky a hospodárske zdroje sa zmrazujú v súlade s uvedeným predpisom.

Štyri žalobné dôvody, ktoré uviedol žalobca, sú zhodné alebo podobné s prvým, druhým a piatym žalobným dôvodom, ktoré boli uvedené vo veci T-492/10, Melli Bank/Rada.

(¹) Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 25).

(²) Rozhodnutie Rady z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 39).

Uznesenie Všeobecného súdu zo 7. októbra 2010 — Sepracor/ÚHVT — Laboratorios Ern (LEVENIA)

(Vec T-280/07) (¹)

(2010/C 328/88)

Jazyk konania: angličtina

Predseda druhej komory nariadil výmaz veci.

(¹) Ú. v. EÚ C 235, 6.10.2007.

Uznesenie Všeobecného súdu z 5. októbra 2010 — Ryanair/Komisia

(Vec T-441/07) (¹)

(2010/C 328/89)

Jazyk konania: angličtina

Predseda piatej komory nariadil výmaz veci.

(¹) Ú. v. EÚ C 37, 9.2.2008.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 7. októbra 2010 — Söns/ÚHVT — Settimio (GREAT CHINA WALL)

(Vec T-140/10) (¹)

(2010/C 328/90)

Jazyk konania: angličtina

Predseda piatej komory nariadil výmaz veci.

(¹) Ú. v. EÚ C 148, 5.6.2010.

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 30. septembra 2010 — Vivier/Komisía

(Vec F-29/05) ⁽¹⁾

(Verejná služba — Dočasní zamestnanci — Zaradenie do platovej triedy — Platové triedy upravené vo vyhlásení výberových konaní — Zmena pravidiel zaradenia zamestnancov — Prechodné ustanovenia — Článok 12 ods. 3 prílohy XIII služobného poriadku — Uplatňovanie na základe analógie)

(2010/C 328/91)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Jean-François Vivier (Petten, Holadsko) (v zastúpení: pôvodne S. Orlandi, A. Coolen a É. Marchal, avocats, neskôr S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne H. Krämer a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia, neskôr J. Currall, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Zrušenie rozhodnutia Komisie o zaradení žalobcu do platovej triedy A*6 pri jeho prijatí ako dočasného zamestnanca

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Európskej komisie o zaradení, ako je pripojené k dodatku z 21. júla 2004 k zmluve dočasného zamestnanca podpísanej Jeanom-Françoisom Vivierom 10. júna 2004, sa zrušuje.
2. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a trovy konania Jeana-Françoisu Viviera.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 193, 6.8.2005, s. 31 (najskôr zapísaná pod číslom T-196/05 na Všeobecnom súde Európskej únie, neskôr postúpená Súdu pre verejnú službu Európskej únie uznesením z 15.12.2005).

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 30. septembra 2010 — Gudrun Schulze/Európska komisia

(Vec F-36/05) ⁽¹⁾

(Verejná služba — Úradníci — Vymenovanie — Uchádzači zapísaní do zoznamu úspešných uchádzačov pred nadobudnutím účinnosti nového Služobného poriadku — Prechodné pravidlá zaradenia do platovej triedy pri prijímaní — Zaradenie do platového stupňa — Článok 32 Služobného poriadku — Články 2, 5 a 12 prílohy XIII Služobného poriadku — Diskriminácia na základe veku — Rovnaká odmena za prácu rovnakej hodnoty — Zásada riadnej správy vecí verejných — Povinnosť starostlivosti)

(2010/C 328/92)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Gudrun Schulze (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: pôvodne S. Rodrigues a A. Jaume, avocats, neskôr S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J. Currall a H. Krämer, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Rada Európskej únie (v zastúpení: M. Arpio Santacruz a I. Šulce, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Na jednej strane zrušenie rozhodnutia Komisie o zaradení žalobkyne zapísanej do zoznamu úspešných uchádzačov pred nadobudnutím účinnosti nového služobného poriadku, ktoré uplatnilo menej výhodné ustanovenia tohto služobného poriadku [článok 12 prílohy XIII nariadenia č. 723/2004 (ES, Euratom), ktorým sa mení a dopĺňa Služobný poriadok úradníkov] a na druhej strane návrh na náhradu škody

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 193, 6.8.2005, s. 36 (najskôr zapísaná pod číslom T-207/05 na Všeobecnom súde Európskej únie, neskôr postúpená Súdu pre verejnú službu Európskej únie uznesením z 15.12.2005).

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 30. septembra 2010 — Jacobs/Komisia(Vec F-41/05) ⁽¹⁾

(Verejná služba — Úradníci — Vymenovanie — Kandidáti zaradení do zoznamu úspešných uchádzačov pred nadobudnutím účinnosti nového služobného poriadku — Zaradenie do platovej triedy na základe nových pravidiel, ktoré sú menej výhodné — Článok 12 ods. 3 prílohy XIII služobného poriadku)

(2010/C 328/93)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Kurt Jacobs (Bruggy, Belgicko) (v zastúpení: L. Vogel, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: H. Krämer a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Jednak zrušenie rozhodnutia Komisie o zaradení žalobcu zapísaného do zoznamu úspešných uchádzačov pred nadobudnutím účinnosti nového služobného poriadku, ktoré uplatnilo menej výhodné ustanovenia tohto služobného poriadku [článok 12 prílohy XIII nariadenia (ES, Euratom) č. 723/2004, ktorým sa mení a dopĺňa Služobný poriadok úradníkov], a jednak žiadosť o náhradu škody

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamieta.*
2. *Každý z účastníkov znáša svoje vlastné trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 205, 20.8.2005, s. 26 (najskôr zapísaná na Súde prvého stupňa Európskych spoločenstiev pod číslom T-220/05, neskôr postúpená Súdu pre verejnú službu Európskej únie uznesením z 15.12.2005).

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 30. septembra 2010 — Torijano Montero/Rada(Vec F-76/05) ⁽¹⁾

(Verejná služba — Úradníci — Vymenovanie — Kandidáti zaradení do zoznamu úspešných uchádzačov výberového konania uverejneného pred nadobudnutím účinnosti nového služobného poriadku — Zaradenie do platovej triedy na základe nových pravidiel, ktoré sú menej výhodné — Článok 5 služobného poriadku — Článok 12 prílohy XIII služobného poriadku — Zásada rovnosti — Zásada legitímnej dôvery — Povinnosť starostlivosti — Proporcionalita)

(2010/C 328/94)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Javier Torijano Montero (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: pôvodne S. Rodrigues a A. Jaume, advokáti, neskôr S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: M. Arpio Santacruz a I. Sulce, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Zrušenie rozhodnutia Rady o zaradení žalobcu zapísaného do zoznamu úspešných uchádzačov pred nadobudnutím účinnosti nového služobného poriadku, ktoré uplatnilo menej výhodné ustanovenia tohto služobného poriadku [článok 12 prílohy XIII nariadenia (ES, Euratom) č. 723/2004, ktorým sa mení a dopĺňa Služobný poriadok úradníkov]

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamieta.*
2. *Každý z účastníkov znáša svoje vlastné trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 281, s. 23, 12.11.2005, (najskôr zapísaná na Súde prvého stupňa Európskych spoločenstiev pod číslom T-302/05, neskôr postúpená Súdu pre verejnú službu Európskej únie uznesením z 15.12.2005).

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 30. septembra 2010 — Toth/Komisia(Vec F-107/05) ⁽¹⁾

(Verejná služba — Dočasný zamestnanec — Zaradenie do platovej triedy — Platové triedy upravené vo vyhlásení výberových konaní — Zmena pravidiel zaradenia dočasných zamestnancov po uverejnení vyhlásenia výberových konaní — Zaradenie do platovej triedy podľa menej výhodných nových pravidiel — Prechodné ustanovenia — Uplatnenie na základe analógie — Článok 12 ods. 3 prílohy XIII služobného poriadku — Proporcionalita — Zásada riadnej správy vecí verejných)

(2010/C 328/95)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Gergely Toth (Besozzo, Taliansko) (v zastúpení: pôvodne S. Rodrigues a Y. Minatchy, avocats, neskôr S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz a R. Albelice, advokáti, a napokon S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J. Currall a H. Krämer, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Rada Európskej únie (v zastúpení: pôvodne M. Arpio Santacruz a I. Šulce, splnomocnení zástupcovia, neskôr K. Zieleškievicz a M. Bauer, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Na jednej strane zrušenie rozhodnutia Komisie o zaradení žalobcu do platovej triedy A*6 pri jeho prijatí ako dočasného zamestnanca a na druhej strane návrh na náhradu škody

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Európskej komisie, ktorým sa zaraďuje Gergely Toth do platovej triedy A*6, druhý platový stupeň, podľa článku 3 zmluvy dočasného zamestnanca podpísanej 17. januára 2005, sa zrušuje.
2. Žaloba sa v zostávajúcej časti zamietla.
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a trovy konania žalobcu.
4. Rada Európskej únie, vedľajší účastník konania, znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 22, 28.1.2006, s. 15 (najskôr zapísaná pod číslom T-401/05 na Všeobecnom súde Európskej únie, neskôr postúpená Súdu pre verejnú službu Európskej únie uznesením z 15.12.2005).

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 30. septembra 2010 — de Luca/Komisía

(Vec F-20/06) (¹)

(Verejná služba — Úradníci — Vymenovanie — Úradníci postupujúci do vyššej funkčnej skupiny na základe verejného výberového konania — Kandidát zaradený do zoznamu úspešných uchádzačov pred nadobudnutím účinnosti nového služobného poriadku — Prechodné pravidlá týkajúce sa zaradenia do platovej triedy pri prijatí do služobného pomeru — Zaradenie do platovej triedy na základe nových pravidiel, ktoré sú menej výhodné — Článok 5 ods. 2 a článok 12 ods. 3 prílohy XIII služobného poriadku)

(2010/C 328/96)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Patricia de Luca (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J. Currall a H. Krämer, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Rada Európskej únie (v zastúpení: M. Arpio Santacruz a M. Simm, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Zrušenie rozhodnutia Komisie z 23. februára 2005 vymenovať žalobkyňu, úradníčku zaradenú do platovej triedy A*10 a úspešnú uchádzačku vo výberovom konaní pre platové triedy A5/A4, na miesto riadiacej administratívnej pracovníčky na generálnom riaditeľstve „Spravodlivosť, sloboda a bezpečnosť“ v rozsahu, v akom sa mení jej zaradenie z platovej triedy A*10 do platovej triedy A*9

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Každý z účastníkov znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 108, 6.5.2006, s. 31.

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (tretia komora) z 30. septembra 2010 — Lebedef a Jones/Komisía

(Vec F-29/09) (¹)

(Verejná služba — Úradníci — Odmena — Článok 64 služobného poriadku — Článok 3 ods. 5 prvý pododsek a článok 9 prílohy XI služobného poriadku — Opravný koeficient)

(2010/C 328/97)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Georgio Lebedef (Senningerberg, Luxembursko) a Trevor Jones (Ernzen, Luxembursko) (v zastúpení: F. Frabetti a J.-Y. Vergnaud, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J. Currall a D. Martin, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Rada Európskej únie (v zastúpení: K. Zieleškievicz a M. Bauer, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia o zamietnutí stanovenia kúpnej sily pre odmeny v Luxemburgu na úroveň zodpovedajúcu úrovni kúpnej sily odmien v Bruseli a subsidiárne návrh na zrušenie výplatných pásov žalobcov vydaných od 15. júna 2008

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. *Georgio Lebedef a Trevor Jones* znášajú všetky trovy konania s výnimkou trov konania Rady Európskej únie.
3. Rada Európskej únie, vedľajší účastník konania, znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 129, 6.6.2009, s. 21.

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) zo 14. októbra 2010 — W/Komisia

(Vec F-86/09) (¹)

(Verejná služba — Zmluvní zamestnanci — Odmena — Rodinné prídavky — Dvojica osôb rovnakého pohlavia — Príspevok na domácnosť — Podmienka priznania — Prístup k civilnému uzavretiu manželstva — Pojem — Článok 1 ods. 2 písm. c), iv) prílohy VII služobného poriadku)

(2010/C 328/98)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: W (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J. Currall a D. Martin, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia, ktorým bol žalobcovi zamietnutý príspevok na domácnosť z dôvodu, že žalobca a jeho partner mali prístup k civilnému uzavretiu manželstva v Belgicku

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutia Komisie z 5. marca 2009 a zo 17. júla 2009, ktorými sa pre W zamietla príspevok na domácnosť upravený v článku 1 prílohy VII služobného poriadku úradníkov Európskej únie, sa zrušujú.
2. Európska komisia znáša všetky trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 11, 16.1.2010, s. 40.

Žaloba podaná 28. septembra 2010 — Bovagnet/Komisia

(Vec F-89/10)

(2010/C 328/99)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: François-Carlos Bovagnet (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: M. Korving, avocat)

Žalovaná: Európska komisia

Predmet a opis sporu

Zrušenie rozhodnutia žalovanej nenahradiť v celom rozsahu školné detí žalobcu

Návrhy žalobcu

— vyhovieť sťažnosti žalobcu a priznať mu úplné nahradenie všetkých sporných faktúr týkajúcich sa školského roka 2009/2010, a to zaplatenie sumy 2 580 eur zo strany PMO,

— zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žaloba podaná 4. októbra 2010 — Blessemaille/Parlament

(Vec F-93/10)

(2010/C 328/100)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Philippe Blessemaille (Remich, Luxembursko) (v zastúpení: E. Boigelot a S. Woog, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament

Predmet a opis sporu

Zrušenie rozhodnutia žalovaného o nezaradení žalobcu do zoznamu úradníkov povýšených do platovej triedy AST 8 pri povyšovaní za rok 2009 a žiadosť o náhradu spôsobenej nemajetkovej ujmy

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Parlamentu uverejnené 2. decembra 2009 o nezaradení žalobcu do zoznamu úradníkov povýšených z platovej triedy AST 7 do platovej triedy AST 8 pri povyšovaní za rok 2009,

— v dôsledku tohto zrušenia uskutočniť nové porovnávacie hodnotenie zásluh žalobcu a ostatných kandidátov na povýšenie za roky 2008 a 2009 a priznať žalobcovi povýšenie do platovej triedy AST 8 so spätnou účinnosťou k 1. januáru 2008, ako aj zaplatenie úrokov z nevyplatených častí odmeny od 1. januára 2008 podľa sadzby určenej Európskou centrálnou bankou pre hlavné operácie refinancovania zvýšenej o dva body, avšak bez toho, aby bolo spochybnené povýšenie ostatných povýšených úradníkov,

- zaviazat Parlament na zaplatenie žalobcovi sumy 3 500 eur ako náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej skutočnosťou, že nebol zahrnutý do povýšenia k 1. januáru 2008, s výhradou ďalšieho zvýšenia tejto sumy počas konania,
- subsidiárne, ak Súd pre verejnú službu dospeje k záveru, že povýšenie do platovej triedy AST 8 nemôže byť účinné skôr ako k 1. januáru 2009, zaviazat Parlament na zaplatenie dodatočného odškodnenia ako náhrady materiálnej škody vo výške zodpovedajúcej rozdielu medzi odmenou skutočne vyplatenou v roku 2008 a tou, ktorá mala byť v roku 2008 vyplácaná po povýšení k 1. januáru 2008, a vypočítaného za obdobie buď od 1. januára do 31. decembra 2008, alebo od 1. januára do 31. augusta 2008, podľa toho, od ktorého dňa nadobudne účinnosť sporné povýšenie (t. j. od 1. januára 2009 alebo od 1. septembra 2008),
- zaviazat Parlament na náhradu trov konania.

Žaloba podaná 8. októbra 2010 — Eberhard Böhmcke/EIB**(Vec F-95/10)**

(2010/C 328/101)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Eberhard Böhmcke (Athus, Belgicko) (v zastúpení: D. Lagasse, avocat)

Žalovaná: Európska investičná banka

Predmet a opis sporu

Zrušenie rozhodnutia prijatého riaditeľom ľudských zdrojov žalovanej, ktoré potvrdzuje, že mandát zástupcu zamestnancov žalobcu zanikol a o návrh na náhradu škody

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie riaditeľa ľudských zdrojov EIB oznámené žalobcovi listom z 22. septembra 2010 a doručeným 24. septembra 2010,
- uložiť EIB povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu spôsobenú žalobcovi už citovaným rozhodnutím a priznať mu z tohto titulu sumu 25 000 eur,
- zaviazat EIB na náhradu trov konania.

Predplatné na rok 2010 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 100 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročný CD-ROM	22 úradných jazykov EÚ	1 200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	770 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačný (súhrnný) CD-ROM	22 úradných jazykov EÚ	400 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, CD-ROM, dve vydania za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	300 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom CD-ROM-e.

Predplatitelia *Úradného vestníka Európskej únie* môžu získať rôzne prílohy k úradnému vestníku, ktoré sa budú zasielať na základe jednoduchej žiadosti. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznámení pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do *Úradného vestníka Európskej únie*.

Počas roka 2010 sa nosiče CD-ROM nahradia nosičmi DVD.

Predaj a predplatné

Rozličné platené publikácie, rovnako ako aj *Úradný vestník Európskej únie*, si možno predplatiť a získať u obchodných distribútorov. Zoznam obchodných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke si možno prehliadať *Úradný vestník Európskej únie*, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxembourg
LUXEMBURSKO

SK